СБОРНИКЪ ЦИРКУЛЯРОВЪ

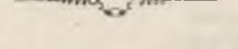
по Управленію Духовными Дѣлами.

СБОРНИКЪ ЦИРКУЛЯРОВЪ

ПО УПРАВЛЕНІЮ

ДУХОВНЫМИ ДѢЛАМИ

Часть I.

ВАРШАВА.

Въ типографіи С. Оргельбранда.

1866.

СБОРНИКЪ ЦИРКУЛЯРОВЪ

ПО УПРАВЛЕНІЮ

ДУХОВНЫМИ ДѢЛАМИ

Часть I.

№ 1.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

№ $\frac{6,696}{25,219}$
23 Сентября (5 Октября)
1864 года.
ВАРШАВА

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій, за исключеніемъ Епископа Августовской Епархіи, которому предписано было о томъ отъ 16 (28) Іюня 1864 года за N. $^{17927}/_{6276}$.

Въ Высочайшемъ Указѣ 6 (18) Марта 1817 года въ § 24 сказано: „что Епископы должны проживать въ своихъ Епархіяхъ“,— а распоряженіями Правительственной Коммисіи отъ 23 Сентября (5 Октября) 1841 г. за № $^{6649}/_{38166}$ и 13 (25) Февраля 1845 г. за № $^{820}/_{4900}$, по приказанію Намѣстника Царства

№ 1.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj, z wyjątkiem Biskupa Dyecezyi Augustowskiéj, którego o tem zawiadomiono w dniu 16 (28) Lipca 1864 r. N. 17927/6376.

Ukazem Najwyższym z dnia 6 (18) Marca 1817 r. w § 24 postanowiono „iż Biskupi obowiązani są mieszkać w swych dyecezyach." Reskryptami zaś z dnia 23 Września (5 Października) 1841 r. № 6649/38106 i 13 (25) Lutego 1846 r. 820/4900, z decyzyi Namiestnika Królestwa

Польскаго предписано, чтобы Епископы, или Администраторы Епархій, въ случаѣ могущей встрѣтиться надобности выѣхать изъ управляемой ими Епархіи, доносили о томъ предварительно Правительственной Коммисіи, и затѣмъ, не отлучались бы изъ своей Епархіи прежде, чѣмъ получатъ отвѣтъ на донесеніе свое

Въ виду нынѣшнихъ обстоятельствъ, требующихъ особенной заботливости Епархіальныхъ Властей о своихъ паствахъ, Его Сіятельство Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ изволилъ приказать, вновь подтвердить вышеупомянутыя распоряженія, съ тѣмъ, чтобы Епископы и Администраторы, имѣющіе намѣреніе выѣхать изъ ввѣренныхъ имъ Епархій, каждый разъ испрашивали на то согласія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, и отнюдь не отлучались бы изъ своихъ Епархій прежде, чѣмъ получатъ разрѣшеніе на свое представленіе.— Само собою разумѣется, что этимъ не ограничивается право и обязанность Епископовъ объѣзжать свои Епархіи для наблюденія за дѣятельностію духовенства и за правильнымъ удовлетвореніемъ религіозныхъ потребностей народа.

О таковомъ приказаніи Господина Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству для точнаго, съ Вашей стороны, исполненія.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

zalecono: aby każdy Biskup, lub Administrator Dyecezyi w razie zajść mogącej potrzeby wydalenia się z powierzonej jego zarządowi Dyecezyi, zawiadamiał o tem Kommissyę Rządową, i nie pierw Dyecezyi opuszczał, jak po uzyskaniu na to odpowiedzi.

Z uwagi na obecne okoliczności, wymagające szczególnej troskliwości Władz Dyecezyalnych o swoje owczarnie, JW. Namiestnik Królestwa rozkazać raczył, ponowić takowe rozporządzenie, z tem zastrzeżeniem, aby Biskupi i Administratorowie mający potrzebę wydalenia się z powierzonej im Dyecezyi, za każdą razą, udawali się w tym względzie z prośbą do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i nie pierw Dyecezye swe opuszczali, aż pozwolenie na to z Kommissyi Rządowéj otrzymają. Rozumie się samo z siebie, że przez to nie ogranicza się prawa i obowiązków Biskupów, co do objeżdzania swych Dyecezyj, celem wglądania w obowiązki duchowieństwa i w należyte dopełnianie posług religijnych dla ludu.

O powyższéj decyzyi JW. Namiestnika Królestwa, mam zaszczyt JW. Pana zawiadomić, dla ścisłego zastosowania się.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ КОММИСІЯ ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Отдѣленіе Духовныхъ Дѣлъ.

ВАРШАВА.

21 Января (2 Февраля) 1865 года.

№ 603

№ 2.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій въ Царствѣ Польскомъ.

Высочайшимъ Указомъ отъ 14 (26) Декабря 1865 г. объ устройствѣ Свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ, опредѣлено.

Статья 4-ая. „Въ штатѣ каждаго Епархіальнаго Капитула полагается:

а) восемь лицъ, получающихъ штатное содержаніе, изъ коихъ четыре Прелата и четыре дѣйствительныхъ Каноника,— и

б) четыре почетныхъ Каноника, не получающихъ штатнаго содержанія.“

Статья 5-ая. “Коллегіатскіе Капитулы: Ловичскій, Пултускій, Замосцкій, Калишскій и Опатовскій, сохраняются и на будущее время. Каждый изъ Коллегіатскихъ Капитуловъ состоитъ

N° 2.

Do

Wszystkich Władz Dyecezyalnych Rzymsko-Katolickich.

Ukazem Najwyższym z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku o urządzeniu duchowieństwa świeckiego Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiém, postanowiono:

Art. 4. Etat każdéj kapituły dyecezalnéj składać się będzie:

a) z ośmiu osób pobierających utrzymanie etatowe, z których czterech prałatów i czterech gremialnych kanoników, oraz:

b) z czterech kanoników honorowych niepobierających etatowego utrzymania.

Art. 5. Kapituły kollegiat: Łowickiéj, Pułtuskiéj, Zamojskiéj, Kaliskiéj i Opatowskiéj zachowują się i na przyszłość. Każda kapituła kollegiaty składać się ma

изъ трехъ почетныхъ прелатовъ и четырехъ почетныхъ каноииковъ. Такъ какъ капитулы сіи не исполняютъ никакихъ опредѣленныхъ, по управленію Епархій, обязанностей, то членамъ оныхъ не полагается штатнаго содержанія."

Статьею же 6-ою того же Указа постановлено:

„Никто не можетъ быть впредь возведенъ въ званіе прелата, или каноника, дѣйствительнаго, или почетнаго, иначе какъ съ поступленіемъ на открывшуюся въ Капитулѣ вакансію, по представленію Епархіальнаго Начальства и съ утвержденія Совѣта Управленія Царства".

На точномъ основаніи вышеприведенныхъ узаконеній, Правительственная Коммисія долгомъ считаетъ предварить Ваше Преозвященство, что впредь никому не могутъ быть предоставляемы, по прежнему обычаю, званія почетныхъ, непринадлежащихъ къ составу епархіальнаго, или коллегіатскаго капитула, каноииковъ, какъ несостоящихъ въ вышеопредѣленныхъ въ капитулахъ должностяхъ.

Духовныя же лица, которымъ упомянутыя званія почетныхъ каноииковъ предоставлены были до воспослѣдованія означеннаго Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 года, могутъ сохранить оныя, если, по существовавщимъ въ этомъ отношеніи правиламъ, утверждены были въ таковыхъ званіяхъ Правительственною Коммисіею.— Буде же въ подвѣдомственной Вашему Преосвященству Епархіи есть духовные, коимъ таковое званіе предоставлено было бы, равно въ предшествовавшее настоящему Указу время, безъ разрѣшенія Правительственной Коммисіи, то Ваше Преосвященство благоволите сдѣлать распоряженіе о воспрещеніи имъ, подъ личною ихъ отвѣтственностью, пользоваться таковыми званіями и употреблять какіе бы то ни было, присвоенные онымъ, внѣшніе знаки

z trzech prałatów honorowych i z czterech honorowych kanoników. Że zaś kapituły nie spełniają żadnych stałych w zarządzie dyecezyi obowiązków, nie wyznacza się przeto członkom ich utrzymanie etatowe".

Artykułem zaś 6-m tegoż Ukazu postanowiono:

„Nikt nie może być na przyszłość podniesiony inaczéj do godności prałata, lub kanonika gremialnego, albo honorowego, jak z zajęciem zarazem odkrytego w kapitule wakansu, w skutek przedstawienia Zwierzchności Dyecezyalnéj i z zatwierdzenia Rady Administracyjnéj Królestwa".

W ścisłéj zasadzie wyżéj przytoczonyah postanowień, Kommissya Rządowa poczytuje za obowiązek uprzedzić JW. Pana, że na przyszłość nie mogą być konferowane nikomu, podług dawnego zwyczaju, tytuły honorowych, nie należących do składu dyecezyalnéj, lub kollegiackiéj kapituły kanoników, jako nie zajmujących wyżéj oznaczonych w kapitułach urzędów.

Osoby zaś duchowne, którym wspomnione tytuły kanoników honorowych konferowane były przed wydaniem Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r., mogą zatrzymać takowe, jeśli podług przepisów, które istniały w tym względzie byli zatwierdzeni w takowych tytułach przez Kommissyę Rządową, jeśli zaś w dyecezyi zarządzanéj przez JW. Pana znajdują się duchowni, którym wspomniony tytuł byłby konferowany również przed ogłoszeniem rzeczonego Najwyższego Ukazu, lecz bez upoważnienia w tym względzie Kommissyi Rządowéj, to JW. Pan raczysz wydać zarządzenie o zabronienie im, pod ich odpowiedzialnością osobistą, używać takowych tytułów, oraz jakichkolwiek właściwych onym znaków zewnętrznych.

Ваше Преосвященство благоволите также представить въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ списокъ всѣхъ почетныхъ каноников подвѣдомственной Вамъ Епархіи, законнымъ порядкомъ, утвержденныхъ Правительственною Коммисіею.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

Prócz tego raczy JW. Pan przedstawić Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych listę imienną wszystkich kanoników honorowych dyecezyi zostającéj pod zarządem JW. Pana, zatwierdzonych w porządku prawnym przez Kommissyę Rządową.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
6 (18) Февраля 1865 года

№ 1350

№ 3.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій въ Царствѣ Польскомъ.

Ваше Преосвященство.

По случаю послѣдовавшихъ въ 1864 г. Высочайшихъ Указовъ и другихъ Правительственныхъ распоряженій о крестьянской реформѣ и о преобразованіи Римско-католическаго монашествующаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ, нѣкоторые изъ католическихъ Епископовъ, въ представленіяхъ своихъ Гражданскому Начальству въ Царствѣ, позволили себѣ не только возражать противъ сихъ мѣръ и толковать сказанные Высочайше Указы по своимъ видамъ, но и оказывать даже затрудненія въ приведеніи въ исполненіе этихъ Указовъ и Правительственныхъ распоряженій. Нѣкоторые же Епископы, употребивъ во зло, предоставленное въ 1862 г. Епископамъ Царства, право издавать

№ 3.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Wasza Excelencya.

Z powodu wydanych w r. 1864 Najwyższych Ukazów i innych rozporządzeń Rządowych o reformie włościańskiéj, tudzież o reorganizacyi duchowieństwa zakonnego Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiém, niektorzy z Biskupów katolickich, w przedstawieniach swych do Władzy Cywilnéj w Królestwie, pozwolili sobie nie tylko reklamować przeciwko tym środkom i tłomaczyć wzmiankowane Najwyższe Ukazy według swoich widoków, lecz nawet okazywać utrudnienia w wykonaniu tych Ukazów i rozporządzeń Rządowych. Niektórzy zaś Biskupi, nadużywszy pozostawionego Biskupom w Królestwie w r. 1862 prawa wydawania własną władzą okól-

своею властію циркулярныя по Епархіямъ распоряженія, по предметамъ чисто религіознымъ, стали издавать окружныя по Епархіямъ посланія, въ которыхъ, самопроизвольно выступая изъ предѣловъ вопросовъ чисто церковныхъ и представляя распоряженія Правительства въ превратномъ видѣ, позволяли себѣ употреблять двусмысленныя выраженія, служившія къ развитію въ народѣ непріязненнаго къ Правительству расположенія.

Его Сіятельство Намѣстникъ въ Царствѣ, въ видахъ умиротворенія края, желая положить предѣлъ таковымъ незаконнымъ дѣйствіямъ, призналъ необходимымъ, на основаніи Высочайше предоставленной Намѣстнику въ Царствѣ власти, сдѣлать слѣдующія распоряженія.

1. Объявить всѣмъ католическимъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій въ Царствѣ, что состоявшіеся и объявленные въ Царствѣ Высочайшие Указы и повелѣнія, не подлежатъ ничьему разбору, а должны исполняться всѣми подданными Его Императорскаго Величества безпрекословно и неотлагательно.

2. Объявить всѣмъ Епископамъ и Администаторамъ Епархій Царства, что такъ какъ снисхожденіе, оказанное имъ въ 1862 году, дозволеніемъ издавать безъ всякаго предварительнаго разрѣшенія, циркулярныя распоряженія, по предметамъ чисто религіознымъ, употреблено во зло, то Правительство находится въ необходимости пріостановить дѣйствіе сего дозволенія и впредь до новаго разрѣшенія, подчинить, изданіе Епархіальными въ Царствѣ Начальниками всѣхъ вообще циркулярныхъ распоряженій и окружныхъ посланій, порядку, который установленъ былъ въ этомъ отношеніи до 1862 года, и вслѣдствіе этого предписать, чтобы Епископы и Администраторы, подъ опасеніемъ

nikowych w dyecezyach rozporządzeń w przedmiotach czysto-religijnych, zaczęli wydawać w dyecezyach okólniki, w których, samowolnie przekraczając granice kwestyj czysto kościelnych, i przedstawiając rozporządzenia Rządu w fałszywém świetle, pozwolili sobie używać dwuznacznych wyrażeń, które służyły do rozwinięcia w narodzie nieprzyjaźnego usposobienia względem Rządu.

JW. Namiestnik Królestwa, w widokach uspokojenia kraju, pragnąc położyć kres takowym nieprawnym działaniom, uznał za konieczne, na mocy władzy Najwyżej nadanej Namiestnikowi w Królestwie, wydać następujące rozporządzenia:

1. Oznajmić wszystkim Biskupom katolickim i Administratorom dyecezyj w Królestwie, że wydane i ogłoszone w Królestwie Najwyższe Ukazy i Rozkazy, nie podlegają niczyjemu rozbiorowi, lecz powinny być wykonywane przez wszystkich poddanych Jego Cesarskiéj Mości bezspornie i bezwłocznie.

2. Oznajmić wszystkim Biskupom i Administratorom dyecezyj w Królestwie, że ponieważ wyświadczone im w r. 1862 ustępstwo, przez dozwolenie wydawania, bez wszelkiego uprzedniego upoważnienia okólnikowych rozporządzeń o przedmiotach czysto religijnych, zostało źle użytém, przeto Rząd znajduje się w konieczności wstrzymać moc takowego dozwolenia, i aż do nowéj decyzyi, poddać wydawania przez zwierzchników dyecezyj w Królestwie wszelkich wogóle ogólnych rozporządzeń i okólników, porządkowi, jaki ustanowiony był w tym względzie przed rokiem 1862, i w następstwie tego polecić, aby Bi-

строгой отвѣтственности, не издавали никакихъ циркуляровъ, или посланій, безъ предварительнаго соглашенія съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

О таковой волѣ Его Сіятельства, основанной на Высочайше предоставленной Намѣстнику въ Царствѣ власти, поспѣшаю сообщить Вашему Преосвященству, къ немедленному, точному и неуклонному исполненію, изложенныхъ выше, въ двухъ пунктахъ, распоряженій.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князъ ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

skupi i Administratorowie dyecezyj nie wydawali żadnych okólników, lub listów bez poprzedniego zniesienia się z Kommisyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

O takowéj woli JW. Namiestnika, opartéj na Najwyżéj nadanéj Namiestnikowi w Królestwie władzy, pospieszam zawiadomić JW. Pana, dla bezzwłocznego, zupełnego i niezachwianego wykonania rozporządzeń wyżéj w dwóch punktach wyrażonych.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОММИССІЯ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ
ДѢЛЪ

Отдѣленіе Духовныхъ Дѣлъ.

ВАРШАВА
6 (18) Марта 1865 года.

№ 76

№ 4.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 25 Ноября (7 Декабря) 1841 г. относительно средствъ на содержаніе еврейскихъ госпиталей (§ 6) положено: что тѣ округи, въ коихъ нѣтъ еврейскихъ больницъ, обязаны платить издержки за леченіе тѣмъ больницамъ, въ кои будутъ отправлять своихъ бѣдныхъ больныхъ, и что издержки сего рода должны быть вносимы въ ежегодный штатъ.

Какъ роспись сбора на сказанныя издержки, по принятому до сихъ поръ порядку, составляется не прежде, какъ по представленіи Губернскому Правленію счетовъ; пока же Губернское Правленіе, по предварительной повѣркѣ, утвердитъ таковыя росписи, и пока сборъ взысканъ будетъ, то госпитали

должны ожидать долгое время на возвратъ слѣдуемыхъ имъ денегъ, и такимъ образомъ находятся въ затруднительномъ положеніи на счетъ средствъ содержанія, поэтому госпитали часто должны отказывать въ принятіи больныхъ въ госпиталь; — кромѣ того увеличивается переписка, лишніе счеты и значительныя недоимки, — поэтому, для избѣжанія впредь подобнаго рода неумѣстностей, имѣющихъ вліяніе на пользу благотворительныхъ заведеній, къ числу коихъ относятся госпитали, — Правительственная Коммисія предписываетъ Губернскому Правленію сдѣлать надлежащее распоряженіе, и наблюдать за исполненіемъ, — чтобы божничные дозоры въ тѣхъ округахъ, въ коихъ не существуютъ госпитали, впредь помѣщали въ ежегодныхъ штатахъ сумму необходимую на уплатую госпиталямъ за содержаніе въ оныхъ больныхъ лицъ, принадлежащихъ къ ихъ гминѣ, а именно: согласно вышеприведенной 6-ой ст. Постановленія Совѣта Управленія отъ 25 Ноября (7 Декабря) 1841 года, такое количество, какое покажется необходимымъ по содержанію съ подобнаго рода расходами истекшаго года. Если же окажется необходимымъ увеличить сумму, то впослѣдствіи слѣдуетъ составить дополнительную роспись и наложить дополнительный сборъ.

Притомъ Правительственная Коммисія предваряетъ, что ежели въ теченіи года, назначенная, на содержаніе въ госпиталяхъ больныхъ, сумма, не будетъ вся израсходована, то остатокъ не долженъ быть вносимъ въ число остатковъ божничныхъ суммъ, а долженъ поступать въ штатъ слѣдующаго года, въ число тойже самой категоріи денегъ, необ-

ходимыхъ на леченіе, а недостающее только количество должно быть положено ко взысканію по росписи.

По порученію Главнаго Директора
И. д. Директора Отдѣленія,

Статскій Совѣтникъ
(подписалъ) Кржижановскій.

Начальникъ Секціи
(подписалъ) *Рутковскій.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

Г. ВАРШАВА
27 Марта (8 Апрѣля) 1865 г.

№ $\frac{2,732}{11,730}$

№ 5.

Епископамъ Епархій:

Плоцкой, Августовской, Кујавско-Калишской и Сандомирской.

Администраторамъ Епархій:

Люблинской и Кѣлецкой.

17 (29) Марта сего года за № 2,441 я имѣлъ честь увѣдомить Ваше Преосвященство, что по случаю предстоящихъ праздниковъ Воскресенія Христова, разрѣшается увольнять изъ нештатныхъ монастырей благонадежныхъ монаховъ въ приходы, для совершенія тамъ церковныхъ требъ, въ теченіи двухъ недѣль, именно: Страстной и Святой.

Имѣя въ виду полученное мною нынѣ свѣдѣніе, что въ нѣкоторыхъ приходахъ священники, одни, по преклонности лѣтъ, другіе, по случаю внезапной болѣзни, не въ состояніи будутъ отправлять всѣхъ духовныхъ требъ и по истеченіи сказаннаго двухъ-недѣльнаго срока, я призналъ необходимымъ дозволить нынѣ, въ случаѣ надобности, отправлять

N° 5.

Do

Biskupów Dyecezyj: Płockiéj, Augustowskiéj, Kujawsko-Kaliskiéj i Sandomierskiéj i Administratorów Dyecezyj: Lubelskiéj i Kieleckiéj.

Pod dniem 17 (29) Marca r. b. № 2441 miałem zaszczyt zawiadomić JW. Pana, że, z okoliczności nadchodzących świąt Zmartwychwstania Pańskiego, dozwala się uwalnianie z klasztorów nieetatowych, zakonników zasługujących na zaufanie, na parafje, dla spełniania tam obowiązków religijnych w przeciągu dwóch tygodni, mianowicie od Niedzieli Kwietniéj do Niedzieli Przewodniéj.

Z uwagi na otrzymaną obecnie przezemnie wiadomość, iż w niektórych parafjach, Duchowni, jedni z powodu podeszłego wieku, inni skutkiem gwałtownéj choroby, nie będą w stanie uczynić zadosyć wszystkim obrzędom kościelnym i po upływie rzeczonego dwutygodniowego terminu, uznałem za konieczne dozwolić obecnie, w razie potrzeby, wysełać czaso-

временно на приходы благонадежныхъ монаховъ и на болѣе продолжительный срокъ; для чего Духовныя Власти обязаны предварительно относиться къ подлежащимъ Военно-Уѣзднымъ Начальникамъ о снабженіи сказанныхъ монаховъ паспортами, такъ какъ право выдачи видовъ, всѣмъ безъ различія жителямъ Царства, на переѣздъ изъ одной мѣстности въ другую, по случаю военнаго положенія въ Царствѣ, предоставлено только Военно-Полицейскимъ Властямъ.

(*Епископамъ Плоцкому и Августовскому и Администратору Люблинской Епархіи.*)

Сообщая объ этомъ Вашему Преосвященству, на зависящее распоряженіе, имѣю честь присовокупить, что монахи ввѣренной Вашему Преосвященству Епархіи могутъ быть отправляемы на приходы только изъ нештатныхъ монастырей, о чемъ вмѣстѣ съ симъ сообщено мною Генералъ-Полиціймейстеру въ Царствѣ.

(*Куявско-Калишскому Епископу*)

Сообщая объ этомъ Вашему Преосвященству, на зависящее распоряженіе, имѣю честь присовокупить, что во ввѣренной Вамъ Епархіи монахи могутъ быть командированы на приходы изъ слѣдующихъ штатныхъ монастырей: Влоцлавскаго Реформатскаго, Ченстоховскаго Паулинскаго и Калишскаго Реформатскаго. — о чемъ вмѣстѣ съ симъ сообщено мною Генералъ-Полиціймейстеру въ Царствѣ.

(*Администратору Кѣлецкой Епархіи.*)

Сообщая объ этомъ Вашему Преосвященству, на зависящее распоряженіе, имѣю честь присовокупить, что во ввѣ-

wo do parafij, zakonników zasługujących na zaufanie, na czas dłuższy, względem czego Władze Duchowne winny odnosić się poprzednio do właściwych Naczelników Wojennych Powiatowych o zaopatrzenie pomienionych zakonników w paszporta, gdyż prawo wydawania piśmiennych pozwoleń, wszystkim bez różnicy mieszkańcom Królestwa, na przejazd z jednéj miejscowości do drugiej, z powodu stanu wojennego w Królestwie, służy wyłącznie Władzom Wojenno-Policyjnym.

(Do
Biskupów Dyecezyj: Płockiéj i Augustowskiéj i Administratora Dyecezyi Lubelskiéj)

Zawiadamiając o tém JW. Pana, do stosownego załatwienia, mam zaszczyt nadmienić, iż zakonnicy w Dyecezyi zarządowi JW. Pana poruczonéj, mogą być wysełani tylko z klasztorów nieetatowych, o czém zawiadomiłem jednocześnie Generała-Policmajstra w Królestwie.

(Do
Biskupa Dyecezyi Kujawsko-Kaliskiéj)

Zawiadamiając o tém JW. Pana, dla stosownego załatwienia, mam zaszczyt nadmienić, że w Dyecezyi zarządowi Jego poruczonéj, mogą być delegowani do parafij zakonnicy z następujących klasztorów etatowych: Reformatów w Włocławku, Paulinów w Częstochowie i Reformatów w Kaliszu, o czém jednocześnie uprzedziłem Generała-Policmajstra w Królestwie.

(Do
Biskupa Administratora Dyecezyi Kieleckiéj)

Zawiadamiając o tém JW. Pana dla stosownego załatwienia, mam zaszczyt nadmienić, że w Dyecezyi zarządowi Jego

ренной Вамъ Епархіи монахи могутъ быть командированы на приходы изъ штатныхъ монастырей Реформатскаго ордена: въ Ендржеевѣ и Пилицѣ, - о чемъ вмѣстѣ съ симъ сообщено мною Генералъ - Полицiймейстеру въ Царствѣ Польскомъ

(Сандомирскому Епископу.)

Сообщая объ этомъ Вашему Преосвященству, на зависящее распоряженіе, имѣю честь присовокупить, что во ввѣренной Вамъ Епархіи, монахи могутъ быть командированы на приходы изъ штатныхъ монастырей: Бернардинскаго въ Велько-Воли и Доминиканскаго въ Климонтовѣ, о чемъ вмѣстѣ съ симъ сообщено мною Генералъ-Полицiймейстеру въ Царствѣ.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

poruczonéj, mogą być delegowani do parafij zakonnicy z klasztorów etatowych zakonu Reformatów: w Jędrzejowie i Pilicy, o czem jednocześnie uprzedziłem Generała-Policmajstra w Królestwie.

(Do
Biskupa Dyecezyi Sandomierskiéj)

Zawiadamiając o tém JW. Pana, dla stosownego załatwienia, mam zaszczyt nadmienić, że w Dyecezyi zarządowi Jego poruczonej, mogą być delegowani do parafij, zakonnicy z klasztorów etatowych zakonu Bernardynów w Wielkowoli i zakonu Dominikanów w Klimontowie, o czém jednocześnie uprzedziłem Generała-Policmajstra w Królestwie.

poruczonej może być delegowany do parafii zakonnicy z klasztorów etatowych zakonu Reformatów w Jędrzejowie i Pilicy, o czem jednocześnie uprzedziłem Generała Policmajstra w Królestwie.

(D.)

Biskupa Dyecezyi Sandomierskiej.)

Zawiadamiając o tem *JW. Pana*, dla stosownego załatwienia, mam zaszczyt nadmienić, że w Dyecezyi rzeczonej Jego poruczonej, może być delegowany do parafii zakonnicy z klasztorów etatowych zakonu Bernardynów w Wielkowoli i zakonu Dominikanów w Klimontowie, o czem jednocześnie uprzedziłem Generała Policmajstra w Królestwie.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОММИСІЯ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ
ДѢЛЪ

Отдѣленіе Духовное.

ВАРШАВА

28 Іюня (10 Іюля) 1865 г.

№ 4240

№ 6.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ и Магистрату г. Варшавы.

ВЫСОЧАЙШИМЪ Манифестомъ 1 (13) Іюня с. г. о рекрутскомъ наборѣ, введены нѣкоторыя измѣненія и дополненія въ Уставѣ о рекрутской повинности, изданномъ въ 1859 году.

Къ дополненіямъ симъ относится, между прочимъ, прибавленіе къ Главѣ II, Статьѣ 9, пункту 2, лит. h. о томъ, что кромѣ раввиновъ утверждаемыхъ Правительствомъ „освобождаются отъ рекрутской повинности, 60 человѣкъ, изъ числа кандидатовъ состоящихъ при раввинахъ для пріобрѣтенія практическихъ свѣдѣній, которые должны быть избираемы самими раввинами и утверждаемы Губернскими Правленіями,— въ тѣхъ именно городахъ, которые будутъ указаны Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, со-

размѣрно числу живущаго въ нихъ еврейскаго населенія.“

Чтобы затѣмъ поставить, какъ Губернскія Правленія, такъ и Магистратъ г. Варшавы, въ извѣстность о томъ, въ какихъ именно городахъ раввины могутъ пользоваться таковою льготою, а равно, въ какихъ размѣрахъ и какой порядокъ долженъ быть при этомъ соблюдаемъ и вмѣстѣ съ тѣмъ дать имъ возможность скорѣйшаго осуществленія сего;— Правительственная Коммисія, предупреждая послѣдующія въ исполненіе означеннаго Манифеста распоряженія,— симъ объявляетъ:

I. 1. по вниманію къ числу еврейскаго населенія въ г. Варшавѣ— раввинъ Варшавскихъ Округовъ имѣетъ право избирать 7 такихъ кандидатовъ.

2. по вниманію къ числу еврейскаго населенія, живующаго въ городахъ Варшавской губерніи:

a) раввины городовъ: Лодзи и Піотркова имѣютъ право избирать каждый 2-хъ кандидатовъ.

b) раввины городовъ: Калиша, Калушина, Кутна, Кола, Конина, Ловича, Ленчицы, Равы, Сохачева, Влоцлавка, по одному кандидату,

3. по вниманію къ числу еврейскаго населенія, живущаго въ городахъ Радомской губерніи:

a) раввинъ г. Радома имѣетъ право избирать 2 кандидатовъ,

b) раввины городовъ: Хмельника, Опатова, Опочна, Сандомира, Стопницы— по 1-му кандидату.

4. по вниманію къ числу еврейскаго населенія, живущаго въ городахъ Люблинской губерніи:

a) раввинъ г. Люблина имѣетъ право избирать 3 кандидатовъ.

b) раввины городовъ: Мендзыржецъ и Сѣдльцы—по 2 кандидатовъ.

c) раввины городовъ: Бялы, Грубешова, Янова-Ординацкаго, Орховка съ Влодавою, Лукова и Радзыня— по 1-му кандидату.

5. по вниманію къ числу еврейскаго населенія, живущаго въ городахъ Августовской губерніи:

a) раввинъ г. Сувалки имѣетъ право избирать 3-хъ кандидатовъ,

b) раввины городовъ: Кальваріи и Вилковышки— по 2-хъ кандидатовъ.

c) раввины городовъ: Августова, Ломжи, Маріамполя, Сейнъ, Владиславова— по одному.

6. по вниманію къ числу еврейскаго населенія, живущаго въ городахъ Плоцкой губерніи:

a) раввинъ г. Плоцка имѣетъ право избирать 2 хъ кандидатовъ

b) раввины городовъ: Липна, Млавы, Пржасныша, Макова, Пултуска,— по 1-му кандидату.

II. Доказательствомъ такаго избранія суть свидѣтельства, выдаваемыя раввинами выше-исчисленныхъ городовъ и завѣренныя подлежащими Божничными Дозорами, что кандидаты сіи дѣйствительно занимаются духовною практикою.

III. Только таковыя свидѣтельства будутъ служить Магистрату г. Варшавы и Губернскимъ Правленіямъ за основаніе для помѣщенія кандидата въ спискахъ, которые они обязаны составить и утвердить въ началѣ каждаго года, чтобы такимъ образомъ, означенные списки представлены были въ Правительственную Коммисію, не позже

1 (13) Января каждаго года, а въ текущемъ году, не позже 15 (27) Августа.

IV. По составленіи и утвержденіи, къ вышеозначенному сроку Магистратомъ Г. Варшавы и Губернскими Правленіями, списка кандидатовъ, — никакія дополнительныя представленія не должны быть принимаемы во вниманіе.

V. Вмѣстѣ съ симъ поручается, объявить Божничнымъ Дозорамъ и Раввинамъ вышеупомянутыхъ городовъ, объ этомъ доказательствѣ милости ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА и вмѣнить имъ въ обязанность соблюдать неупустительно вышеопредѣленный порядокъ.

Директоръ Отдѣленія
Статскій Совѣтникъ
(подписалъ) Кржижановскій.

Начальникъ Секціи
(подписалъ) *Косинскій.*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОМИССІЯ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ВАРШАВА
8 (29) Августа 1860 года.

№ 8936 [illegible] 23.105

[illegible] Управленіямъ [illegible] Горныхъ [illegible] тати [illegible] параграфа VI [illegible] отъ 14 (26) Іюня [illegible]

[illegible] подати, [illegible] и отдѣльныхъ [illegible] какъ [illegible] такъ и отъ [illegible] ныхъ, такъ и [illegible] отъ Округа [illegible] по [illegible]

О [illegible] Правительственная Комиссія [illegible] имѣть [illegible] въ случаѣ [illegible] дальнѣйшаго руководства.

За и. д. Директора Отдѣленія,
Вице-Директоръ, (подп.) Радзишевскій

Начальникъ Отдѣленія (подп.) [illegible]

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОММИСІЯ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ
ДѢЛЪ.

Отдѣленіе Духовное

ВАРШАВА
8 (20) Августа 1865 года.

№ $\frac{5,935}{23,199}$

№ 7.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій, Губернскимъ Правленіямъ и Магистрату г. Варшавы.

Учредительный въ Царствѣ Комитетъ рѣшеніемъ своимъ, объявленнымъ выпискою изъ журнала 71 засѣданія отъ 14 (26) Іюля с. г. постановилъ:

всѣ подати, повинности, пошлины и складчины слѣдуемыя, какъ съ мужскихъ, такъ и съ женскихъ, какъ штатныхъ, такъ и нештатныхъ, монастырей въ Царствѣ, должны быть уплачиваемы изъ перешедшихъ въ вѣдѣніе Казны — по-монастырскихъ фундушей,

О таковомъ рѣшеніи Правительственная Коммисія имѣетъ честь объявить, для надлежащаго, въ случаѣ надобности, руководства.

За и. д. Директора Отдѣленія,
Вице-Директоръ, (*подп.*) Радошевскій.

Начальникъ Секціи (*подп.*) *Рутковскій.*

N° 7.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Komitet Urządzający, decyzyą objawioną przez wypis z protokółu 71-go posiedzenia swojego daty 14 (26) Lipca r. b., postanowił: że wszelkie podatki, powinności, opłaty i składki, przypadające tak z męzkich, jako też żeńskich klasztorów, etatowych i nieetatowych w Królestwie, mają być zaspakajane z funduszów poklasztornych, pod zawiadywanie Skarbu przeszłych.

O takowéj decyzyi Kommissya Rządowa ma zaszczyt zawiadomić, dla stosowania się do niéj w potrzebie.

[38]

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА.

18 (30) Августа 1866 г.

№ 6967.

№ 8,

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій.

Ваше Преосвященство представили въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, для пересылки въ Римъ, прошеніе къ Его Святѣйшеству Папѣ, между прочимъ, объ уполномочіи Васъ разрѣшать, собственною властію, монаховъ отъ ихъ обѣтовъ, съ обращеніемъ ихъ въ бѣлое духовенство.

Имѣя въ виду, что разрѣшеніе Римскаго Престола на означенное прошеніе, можетъ быть получено нашимъ Правительствомъ, еще не такъ скоро; между тѣмъ, какъ отъ многихъ монаховъ поступаютъ просьбы о разрѣшеніи ихъ отъ обѣтовъ, съ обращеніемъ въ бѣлое духовенство, я, (*) *ссылаясь на предложеніе ввѣренной мнѣ Правительственной Ком-*

(*) Плоцкому и Августовскому Епископамъ не писано подчеркнутыхъ словъ.

N° 8.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Wasza Excelencya przedstawiłeś Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, celem przesłania do Rzymu, prośbę do Jego Świętobliwości Papieża, o nadanie JW. Panu władzy uwalniania Zakonników od ślubów Zakonnych i zaliczania ich w poczet Duchowieństwa Świeckiego.

Mając na względzie, że decyzya Stolicy Apostolskiej na przedstawienie to nie tak jeszcze prędko przez Rząd otrzymaną być może; w tenczas kiedy wielu z zakonników zgłasza się z żądaniem rozwiązania ślubów zakonnych i zaliczenia ich w poczet duchowieństwa świeckiego, (*) *powołując się przeto na rozporządzenie Kommissyi Rządowéj, z d. 30 Czerwca (12 Lipca) r. b.,* № $^{5384}/_{21214}$, *przy którém*

(*) Wyrazów podkreślonych pisząc do Płockiego i Augustowskiego Biskupów nie zamieszczać.

мисіи, отъ 30 Іюня (12 Іюля) с. г. № $^{5384}/_{21214}$, при коемъ препровождены были прошенія подобныхъ монаховъ, имѣю честь увѣдомить Ваше Преосвященство, что если, какъ сіи монахи, такъ и тѣ, которые впредь обратятся съ просьбами о снятіи съ нихъ обѣтовъ, признаются Вами вполнѣ способными къ исполненію приходскихъ обязанностей, и если поведеніе ихъ въ политическомъ отношеніи будетъ, по удостовѣренію подлежащаго Начальства, вполнѣ удовлетворительно, то желательно было бы, для ускоренія дѣла, чтобы Ваше Преосвященство представляли въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ просьбы Ваши, на имя Его Святѣйшества, установленнымъ порядкомъ, о каждомъ таковомъ лицѣ отдѣльно, по прежде бывшимъ примѣрамъ.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

przesłane zostały prośby tego rodzaju zakonników, mam zaszczyt uprzedzić JW. Pana, że wrazie gdyby zakonnicy, tak tu wzmiankowani, jak również i inni, którzyby w przyszłości zanieśli prośby o rozwiązanie ślubów zakonnych, jeżeli uznani będą przez JW. Pana za należycie uzdatnionych do pełnienia obowiązków parafjalnych, oraz jeżeli postępowanie ich pod względem politycznym wedle zapewnienia właściwych Władz, okaże się w zupełności zadawalniającém, to dla nadania pośpiechu tego rodzaju interesom, byłoby pożądanem, abyś J. W. Pan przedstawienia swe w tej mierze do Jego Świętobliwości, składał Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych w przepisanym porządku, oddzielnie co do każdego podającego zakonnika, jak to miało dotąd miejsce.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОММИСІЯ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ
ДѢЛЪ

Секція Юридическая.

ВАРШАВА

28 Декабря (9 Января)
1865/6 года.

№ 8,678/36,973

№ 9.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій. Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ, и Президенту города Варшавы.

На основаніи постановленія Учредительнаго Комитета, объявленнаго выпискою изъ журнала засѣданія 20 Октября (1 Ноября) сего года за № 9639, во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда по смерти монаховъ остается какое либо имущество, таковое должно быть обращаемо исключительно лишь на постройку и починку того костела, при которомъ онъ состоялъ монахомъ.

Правительственная Коммисія препровождаетъ у сего, въ засвидѣтельствованной копіи, вышеупомянутую выписку изъ журнала засѣданія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, для свѣдѣнія и точнаго исполненія.

Вице-Директоръ Отдѣленія
(подписалъ) Радошевскій.

за Начальника Секціи
(подписалъ) *Козицкій.*

N° 9.

Do

Wszystkich Biskupów Dyecezyj
i Administratorów Dyecezyj.

Na zasadzie postanowienia Komitetu Urządzającego, oznajmionego przez Wypis z protokółu posiedzenia z dnia 20 Października (1 Listopada) r. b. № 9639, we wszystkich razach, jeśli po śmierci zakonników pozostaje jakikolwiek majątek, takowy ma być użyty wyłącznie na budowę, lub reperacyę tego kościoła, przy którym zmarły pozostawał.

Kommissya Rządowa przesyła przy niniejszém w kopii poświadczonéj powołany wyżéj wypis z protokółu posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, dla wiadomości i zastosowania się.

Приложеніе къ Циркуляру № 9.

№ 8,678.

ВЫПИСКА

из журнала, 91-го засѣданія,

УЧРЕДИТЕЛЬНАГО КОМИТЕТА

въ Царствѣ Польскомъ

25 Сентября (7 Октября) 1865 года.

Статья 454.

Объ имуществѣ остающемся по смерти монаховъ.

Главный Директоръ Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ отъ 22 Сентября (4 Октября) с. г. за № $^{27138}/_{6830}$ вошелъ въ Учредительный Комитетъ съ слѣдующимъ представленіемъ:

Политическій преступникъ, монахъ Луковскаго Бернардинскаго монастыря, Сальвіанъ Горжевскій, находясь подъ слѣдствіемъ во временной военно-слѣдственной Коммисіи, при Намѣстникѣ учрежденной сам умышленно 7 (19) Іюня сего года лишилъ себя жизни.— Управленіе Генералъ-Полицiймейстера въ Царствѣ Польскомъ, увѣдомляя Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ о семъ происшествіи, испрашивало разрѣшенія, какъ поступить съ деньгами и вещами, оставши-

Господину Главному Директору Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

мися послѣ упомянутаго монаха, означеными въ приложенной у сего описи.

Вслѣдствіе сего и принимая въ уваженіе, что, на основаніи каноническихъ законовъ, монахи даютъ торжественную присягу, которою отрекаются владѣть, какъ недвижимымъ, такъ и движимымъ и вообще всякаго рода имуществомъ (Con. Trid, ses. 25, cap. 2: de regularibus), а равно буллы Папы Григорія XV отъ 18 Іюня 1621 года, въ которой постановлено, что монахи, какъ произнесшіе торжественный обѣтъ нищеты, не могутъ владѣть никакою собственностію; а вслѣдствіе сего родственники ихъ не могутъ послѣ нихъ наслѣдовать, ниже правъ на наслѣдство, послѣ монаховъ оставшееся, кому либо передавать; что и по принятой юриспруденціею, а именно приговору Правительствующаго Сената (IX Департамента, II Отдѣленія), 30 Мая 1856 года состоявшемуся, послѣ лицъ, поступившихъ въ монашеское сословіе и давшихъ торжественный обѣтъ нищеты, какъ лишившихся права владѣть какимъ либо имуществомъ, не могутъ наслѣдовать ихъ родственники, и оставшееся послѣ нихъ имущество переходитъ въ собственность того монастыря, котораго они были членами, и, наконецъ, принимая въ соображеніе,

что, по 18 ст. Высочайшаго Указа о Римско-Католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ отъ 27 Октября (8 Ноября) 1864 года, не только всѣ недвижимыя имѣнія, принадлежащія мужскимъ и женскимъ обителямъ, какъ упраздненнымъ и закрытымъ, такъ и тѣмъ, кои остаются въ штатѣ, или за штатомъ, а равно капиталы ихъ, поступаютъ въ вѣдѣніе Казны,— Правительственная Коммисія представляетъ на усмотрѣніе и рѣшеніе Учредительнаго Комитета, съ тѣмъ, что не найдетъ ли онъ возможнымъ постановить, дабы оставшееся послѣ монаха Горжевскаго имущество отдано было въ пользу того костёла, при которомъ онъ состоялъ монахомъ, и обращено было исключительно лишь на постройку и починку этого костёла, а равно, чтобы постановленіе Учредительнаго Комитета по сему дѣлу было соблюдаемо и впредь относительно выморочнаго монашескаго имущества, по какому либо случаю остающагося безъ надлежащаго употребленія.

Законъ. Высочайшаго Указа о Римско-Католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ ст. 18.

Заключеніе. Учредительный Комитетъ, соглашаясь съ заключеніемъ Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, изло-

женнымъ въ настоящемъ представленіи, относительно остающагося послѣ монаховъ имущества, въ развитіе Высочайшаго Указа о Римско-Католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, постановилъ:

1) Оставшееся послѣ монаха Горжевскаго имущество отдать въ пользу того костела, при которомъ онъ состоялъ монахомъ, съ тѣмъ чтобы оно было обращено исключительно лишь на постройку и починку этого костела;

2) во всѣхъ тѣхъ случахъ, когда по смерти монаховъ остается какое либо имущество, поступать тѣмъ же порядкомъ;

и 3) объ исполненіи сего постановленія предложить Главному Директору Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Генералъ-Полицiймейстеру въ Царствѣ выписками изъ сего журнала.

За Директора Канцеляріи, Учредительнаго Комитета
(подписалъ) В. Бѣлозерскій.

Дѣлопроизводитель (подписалъ) *Глаголевъ*

№ 9639.

20 Октября (1 Ноября) 1865 года

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
18 (30) Августа 1866 г.

№ 592.

№ 10.

Всѣмъ Епископамъ и администраторамъ Епархій.

Изъ поступающихъ въ подвѣдомственную мнѣ Правительственную Коммисію и къ другимъ свѣтскимъ Властямъ, жалобъ и донесеній, разслѣдованныхъ уже во многихъ мѣстностяхъ, оказывается что Римско-Католическое духовенство въ Царствѣ Польскомъ, не смотря на свойственное священническому сану чувство миролюбія и заботливости о духовныхъ требахъ, ввѣряемой его попеченіямъ паствы, старается, разными мѣрами нравственнаго и религіознаго насилія, понуждать прихожанъ ко взносу въ пользу духовенства, такъ называемой, десятины.

Для достиженія сей цѣли, приходскіе ксендзы, какъ доказано многими примѣрами, прибѣгаютъ къ внушеніямъ, оглашаемымъ въ костелахъ съ амвоновъ, и сильно укоряющимъ ихъ въ корыстолю-

N° 10.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj

Z otrzymywanych przez zostającą pod moim zarządem Kommissyę Rządową, oraz przez inne Władze świeckie, skarg i doniesień, sprawdzonych już w wielu miejscach przez śledztwo, okazuje się, że duchowieństwo Rzymsko-Katolickie w Królestwie Polskiem, bez względu na właściwe kapłańskiemu powołaniu uczucie zamiłowania spokoju i troskliwości o duchowne potrzeby powierzonéj jego opiece owczarni, stara się różnemi środkami moralnego i religijnego nacisku, zmuszać parafjan do oddawania na rzecz duchowieństwa tak nazywanéj dziesięciny.

Dla osiągnięcia tego celu, księża parafjalni, jak dowiedzionem zostało licznemi przykładami, uciekają się do napomnień głoszonych w kościele z ambony, i nazbyt przekonywających o ich interes-

біи неприличномъ достоинству святыни, ниже пастырскому ихъ званію, а даже позволяютъ себѣ употреблять на исповѣди мѣры религіозныхъ угрозъ и отказывать прихожанамъ невносящимъ десятины, въ разрѣшеніи грѣховъ, и вообще въ требоисполненіи.

Такіе поступки духовенства, на сколько, съ одной стороны несогласны съ носимымъ имъ священническимъ саномъ, и возбуждая справедливый ропотъ и нареканія жителей, уничтожаютъ должное къ духовенству уваженіе прихожанъ, на столько, съ другой стороны, противны точному смыслу извѣстнаго Вашему Преосвященству постановленія Его Сіятельства Графа Намѣстника въ Царствѣ, которымъ воспрещено употребленіе всякихъ понудительныхъ мѣръ по взысканію десятинъ, и которое вполнѣ утверждено, изданнымъ нынѣ ВЫСОЧАЙШИМЪ Указомъ отъ 14 (26) Декабря 1865 г. объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ (статья 27).

По сему, а также по вниманію къ тому, что въ силу упомянутаго ВЫСОЧАЙШАГО Указа, содержаніе свѣтскаго духовенства вполнѣ обезпечено съ тѣхъ поръ штатными постоянными окладами жалованья отъ Правительства, употребленіе духовенствомъ вышеприведенныхъ, и вообще какихъ бы то ни было, понудителлныхъ мѣръ для взиманія съ прихожанъ десятины, считается крайне неприличнымъ и даже непозволительнымъ.

Въ полной увѣренности, что Ваше Преосвященство изволите раздѣлять вышеизложенныя соображенія, направленныя къ истинной пользѣ Духовенства и прихожанъ, и зависящими отъ Васъ мѣрами не откажете въ искреннемъ съ Вашей стороны содѣйствіи къ предотвращенію на будущее время прискорбныхъ, по настоящему предмету, случаевъ,

sowności, nieodpowiedniej ani godności świątyni, ani powołaniu pasterskiemu, a nawet pozwalają sobie używania przy spowiedzi religijnych groźb i odmawiania parafjanom nie oddającym dziesięciny, rozgrzeszenia i w ogólności posług religijnych.

Takie postępki duchowieństwa, o ile z jednéj strony nie odpowiadają godności kapłańskiéj, którą jest obleczone, i wywołując szłuszne szemrania i narzekania mieszkańców, niweczą należny duchowieństwu szacunek parafjan, o tyle z drugiéj strony przeciwnemi są istotnéj treści wiadomego JW. Panu postanowienia JW. Hr. Namiestnika Królestwa, którém wzbronione jest używanie wszelkich przymusowych środków do ściągania dziesięciny, i które w zupełności zatwierdzone zostało wydanym obecnie Najwyższym Ukazem z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o urządzeniu Rzymsko-Katolickiego Duchowieńsiwa świeckiego w Królestwie Polskiem. (Art. 27).

Z tego powodu, jak niemniéj z uwagi, że na mocy pomienionego Najwyższego Ukazu, utrzymanie duchowieństwa świeckiego odtąd w zupełności zabezpieczone zostało przez wyznaczenie mu od Rządu stałéj etatowéj płacy, używanie przez duchowieństwo wyżprzywiedzionych i w ogólności jakichkolwiek bądź przymusowych środków dla ściągania od parafjan dziesięciny, uważa się za nader nieprzyzwoite, a nawet nie dozwolone.

W zupełném przekonaniu, że JW. Pan raczysz podzielać wyżrzeczone uwagi, skierowane ku rzeczywistéj korzyści duchowieństwa i parafjan, i zależnemi od siebie środkami nie odmówisz szczerego z swéj strony współdziałania dla zapobieżenia na przyszłość przykrym w tym przedmiocie zdarzeniom, które nie mogą być przez Rząd cierpiane i muszą zawsze prowadzić za sobą nieprzyjemne dla Duchowieństwa następstwa, udaje się do JW. Pana z uprzejmą prośbą, o wydanie do podwładne-

которые не могутъ быть терпимы Правительствомъ, и должны всегда повлекать за собою непріятныя для духовенства послѣдствія,— я обращаюсь къ Вашему Преосвященству съ покорнѣйшею просьбою сдѣлать къ подвѣдомственному Вамъ духовенству циркулярное предписаніе объ окончательномъ прекращеніи всякихъ понудительныхъ, видимыхъ и тайныхъ, мѣръ къ заставленію прихожанъ приносить десятину, отдача коей должда быть безусловно предоставлена ихъ добровольному и самостоятельному желанію; внушивъ ему притомъ, что за нарушеніе сего виновные, кромѣ законнаго за то взысканія, будутъ подвергнуты и церковному наказанію.

Предварительно же разосланія по принадлежносси означеннаго циркулярнаго послапія, Ваше Преосвященство, согласно постановленію Его Сіятельства Графа Намѣстника, объявленному въ отзывѣ моемъ отъ 6 (18) Февраля 1865 г. за № 1350, благоволите сообщить мнѣ оное на разсмотрѣніе.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

go mu Duchowieństwa okólnikowego rozporządzenia, względem zupełnego zaprzestania wszelkich przymusowych, jawnych i tajnych środków, dla znaglenia parafjan do oddawania dziesięciny, oddawanie któréj powinno być bezwarunkowo pozostawione ich dobrowolnemu i niezależnemu życzeniu; z ostrzeżeniem, że za wykroczenie przeciw temu, winni, oprócz odpowiedzialności podług prawa, pociągani będą i do kary duchownéj.

Przed rozesłaniem jednakże pomienionego okólnika, raczysz JW. Pan w zastosowaniu się do postanowienia JW. Hr. Namiestnika, objawionego w odezwie mojéj z dnia 6 (18) Lutego 1865 r. № 1350, zakommunikować mi takowy do rozpatrzenia

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
6 (18) Февраля 1866 г.

№ 684.

№ 11.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

Въ Дополнительныхъ Правилахъ къ Высочайшему Указу отъ 14 (26) Декабря 1865 г. объ устройствѣ Свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ, въ коихъ изложены основанія для принятія въ полное вѣдѣніе и распоряженіе Казны, а именно Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, всѣхъ, принадлежащихъ означенному духовенству и всѣмъ вообще Римско-Католическимъ въ Царствѣ Польскомъ духовнымъ учрежденіямъ (институтамъ), имуществъ, опредѣлено, что въ таковое вѣдѣніе и распоряженіе Казны обращаются, между прочимъ:

§ 1. *б*) „Всѣ тѣ изъ принадлежащихъ, свѣтскому духовенству Римско-католическому и духовнымъ Римско-католическимъ учрежденіямъ, домовъ и строеній, которые ненужны для по-

мѣщенія и необходимаго хозяйства самаго духовенства и церковно-служителей, или доселѣ отдавались въ наемъ.

§ 2. „Въ тѣхъ случаяхъ, когда окажется, что до нынѣ лицу Римско-католическаго духовенства, по мѣсту его служенія, было присвоено нѣсколько домовъ, или помѣщеній, то ему изъ таковыхъ оставляется одно вполнѣ достаточное, а остальные дома и помѣщенія обращаются въ полное вѣдѣніе и распоряженіе Казны. Равнымъ образомъ, поступаютъ въ Казну и дома капитульные, ненеобходимые для обезпеченія отправленія постояннаго и правильнаго въ капитульныхъ храмахъ богослуженія.“

Въ виду предстоящаго приведенія въ исполненіе вышеупомянутыхъ узаконеній о пріемѣ въ казенное завѣдываніе подлежащихъ оному домовъ свѣтскаго духовенства, я нахожу необходимымъ имѣть ближайшія по этому предмету свѣдѣнія, на основаніи которыхъ можно было бы съ точностію опредѣлить, какіе именно изъ этихъ домовъ и строеній должны быть оставлены въ употребленіе духовенства

Домы и строенія принадлежащія до сихъ поръ свѣтскому духовенству, раздѣляются главнымъ образомъ на двѣ категоріи:

А) домы и строенія находящіеся въ употребленіи сельскаго приходскаго духовенства;

Б) такія же недвижимости принадлежащія духовенству и духовнымъ учрежденіямъ по городамъ.

Относительно тѣхъ и другихъ, я долгомъ считаю сообщить Вашему Превосходительству, для общаго соображенія и руководства, слѣдующія предположенія:

А) какъ на основаніи 11 § упомянутыхъ Дополнительныхъ къ Высочайшему Указу Правилъ, пріемъ недвижимаго имущества свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреж-

деній, въ каждой мѣстности долженъ начинаться преимущественно съ имѣній, которыя отличаются своею значительностію, а такъ какъ домы и строенія принадлежащіе сельскому приходскому духовенству, по большей части заняты исключительно для помѣщенія и необходимаго хозяйства самаго духовенства и церковно-служителей и даже почти нельзя ожидать, чтобы между оными оказались лишнія строенія, которыя подлежали бы передачѣ въ вѣдѣніе Казны, то ближайшія на счетъ таковыхъ недвижимостей справки, могутъ быть отложены до позднѣйшаго времени.

Б) Поэтому, въ настоящее время слѣдуетъ приступить къ соображеніямъ о домахъ и строеніяхъ, состоящихъ во владѣніи свѣтскаго духовенства и духовныхъ учрежденій по городамъ.

Недвижимости сіи подраздѣляются на четыре категоріи:

1. домы и строенія принадлежащіе приходскому духовенству.

2. домы и строенія принадлежащіе духовнымъ институтамъ, каковые: семинаріи, консисторіи, домы эмеритовъ, и т. п. учрежденія.

3. домы принадлежащіе каѳедральнымъ церквамъ и членамъ епархіальныхъ капитуловъ.

4. домы принадлежащіе епархіальнымъ начальникамъ.

Касательно всѣхъ этихъ недвижимостей, долгомъ считаю сообщить Вашему Превосходительству:

По 1-му пункту. На сколько извѣстно, довольно значительное число городскихъ приходовъ пользуется обширными приходскими домами и строеніями, далеко превосходящими прямыя потребности духовенства, и потому лишнія части оныхъ составляютъ источникъ наличныхъ доходовъ, а равно во владѣніи нѣкоторыхъ изъ сихъ приходовъ имѣ-

ются другіе еще особые по городамъ дома и строенія, отдаваемые духовенствомъ въ наемъ, или доставляющіе ему другія выгоды, несопряженныя съ удобствомъ необходимымъ для исполненія его церковнослужительскихъ обязанностей.

Вслѣдствіе сего, имѣю честь просить Ваше Превосходительство, сдѣлать распоряженіе о немедленной повѣркѣ на мѣстѣ, и затѣмъ сообщить мнѣ, какіе именно дома и строенія приходскаго духовенства по городамъ, во ввѣренной Вамъ губерніи, несоставляющіе необходимаго помѣщенія для духовенства и церковнослужителей, или отдаваемые въ наемъ нынѣ, либо отдававшіеся въ наемъ въ недавное время, до изданія Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1864 г. должны быть, по точному смыслу сего Указа, обращены вполнѣ, или отчасти въ вѣдѣніе Казны.

По 2-му пункту. Покорнѣйше прошу Ваше Превосходительство сообщить мнѣ вѣдомость тѣмъ семинарскимъ, консисторскимъ и другимъ институтскимъ домамъ, которые, не составляя необходимаго помѣщенія для сихъ заведеній, отдавались, или отдаются (какъ сказано въ 1-мъ пунктѣ) въ наймы, и которые вслѣдствіе штатнаго обеспеченія содержанія таковыхъ учрежденій, присвояются безусловно Казнѣ.

По 3-му пункту. Что касается домовъ принадлежащихъ каѳедральнымъ церквамъ и членамъ епархіальныхъ капитуловъ, то оные должны, по точному смыслу ст. 1-й пункта *б*. и ст. 2-ой Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 г. Дополнительныхъ Правилъ, поступить въ полное вѣдѣніе и распоряженіе Казны, съ оставленіемъ въ пользу церквей лишь нѣкоторыхъ изъ оныхъ, которые окажутся необходимыми для обеспеченія отправленія посто-

яннаго и правильнаго въ капитульныхъ храмахъ богослуженія, то есть для помѣщенія низшаго духовенства, а именно: мансіонеровъ, викаріевъ и другихъ священниковъ, при сихъ храмахъ постоянно живущихъ и состоящихъ, и исполняющихъ на мѣстѣ духовныя требы, а также для помѣщенія церковнослужителей.— Таковое опредѣленіе подтверждается, какъ точнымъ основаніемъ приведенной ст. 2-ой Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 г. Дополнительныхъ Правилъ, какъ вообще въ отношеніи передачи въ собственность Казны капитульныхъ домовъ, такъ и тѣмъ соображеніемъ, что большая часть членовъ капитуловъ, кромѣ таковыхъ капитульныхъ должностей, пользуются другими еще штатными мѣстами, преимущественно же приходами, при коихъ есть достаточныя помѣщенія, и потому не могутъ владѣть тѣми и другими недвижимостями.— Хотя же на основаніи 2-ой ст. Указа объ устройствѣ свѣтскаго духовенства, воспрещено соединеніе въ одномъ лицѣ двухъ, или нѣсколькихъ, сопряженныхъ съ штатнымъ содержаніемъ, духовныхъ должностей, и изъятія изъ сего общаго правила, для нѣкоторыхъ духовныхъ лицъ при исключительныхъ обстоятельствахъ, могутъ быть допущены не иначе, какъ съ особаго Высочайшаго каждый разъ разрѣшенія, но, по общему правилу отнимающему у всякаго законоположенія обратное дѣйствіе, узаконеніе это, долженствующее служить основаніемъ при предстоящемъ впредь, со дня оглашенія Указа, опредѣленіи духовныхъ лицъ въ штатныя должности, не можетъ быть распространяемо на тѣхъ членовъ капитуловъ, которые до обнародованія Указа были уже назначены и утверждены законнымъ образомъ въ разныхъ духовныхъ должностяхъ, коимъ присвоено нынѣ по штату содержаніе.

Въ заключеніе всего изложеннаго въ этомъ пунктѣ, покорнѣйше прошу Ваше Превосходительство сообщить мнѣ, въ возможной скорости, вѣдомость всѣмъ капитульнымъ домамъ во ввѣренной Вамъ губерніи, подлежащимъ, по приведеннымъ основаніямъ, обращенію въ распоряженіе Казны, съ точнымъ также обозначеніемъ:

во 1-хъ: которые изъ нихъ отдаются или отдавались въ недавнее время въ наемъ,—и

во 2-хъ: которые изъ нихъ вполнѣ, или отчасти, необходимо оставить при капитульныхъ церквахъ, для обезпеченія отправленія постояннаго и правильнаго богослуженія, безъ ненужнаго стѣсненія онаго.

По 4-му пункту. Наконецъ, долгомъ считаю присовокупить, что въ отношеніи къ домамъ состоящимъ въ распоряженіи Епархіальныхъ Епископовъ, или Администраторовъ Епархій; должно быть примѣнено основаніе 2-го §-фа Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 года Дополнительныхъ къ Указу Правилъ, по которому, буде въ распоряженіи Начальника Епархіи состояло бы нѣсколько домовъ, то ему изъ таковыхъ долженъ быть оставленъ одинъ, вполнѣ достаточный, а остальные подлежатъ обращенію въ вѣдѣніе Казны.— Смотря по сему, и по мѣрѣ мѣстнаго въ этомъ отношеніи положенія дѣла, Ваше Превосходительство изволите представить мнѣ Ваши соображенія.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ*.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
8 (20) Февраля 1866 года.

№ $\frac{7,794}{30,528}$

№ 12.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій въ Царствѣ Польскомъ.

Для уплаты духовенству, за составленіе метрическихъ актовъ и исполненіе духовныхъ требъ, существуютъ двѣ таксы, одна установлена Декретомъ Королевскимъ 23 Февраля 1809 г., а другая утверждена б. Правительственною Коммисіею Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія 30 Декабря 1818 г.

Послѣдняя такса была препровождена всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ при предписаніи отъ 10 Января 1819 г. за № 1738 для точнаго руководства, съ тѣмъ, чтобы она въ каждомъ костелѣ помѣщена, была въ соотвѣтственномъ мѣстѣ, для всеобщаго свѣдѣнія.

Хотя послѣ того Правительственною Коммисіею неоднократно было подтверждаемо о точномъ и неуклонномъ

N° 12.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Pod względem pobierania przez duchownych opłat za sporządzanie aktów stanu cywilnego i dopełnianie posług religijnych, istnieją dwie taxy, jedna ustanowiona Dekretem Królewskim z dnia 23 Lutego 1809 r., a druga zatwierdzona przez b. Kommissyę Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 Grudnia 1818 r.

Ta ostatnia taxa przesłaną została pod dniem 10 Stycznia 1819 r. za № 1738, wszystkim Władzom Dyecezyalnym, z wezwaniem o zalecenie proboszczom ścisłego stosowania się do niéj i zarządzenia, aby przy każdym kościele, w stosownem miejscu, dla wiadomości każdego umieszczoną była.

Jakkolwiek następnie Kommissya Rządowa niejednokrotnie ponawiała wezwanie

исполненіи указанныхъ таксами правилъ, на счетъ взиманія платы за исполненіе духовныхъ требъ, но такъ какъ нынѣ по опыту оказывается, что таковыя таксы многими духовными вовсе не соблюдаются, что даетъ поводъ, особенно низшимъ классамъ народа, къ приношенію часто жалобъ, разнымъ Властямъ, и даже подвѣдомственной мнѣ Правительственной Коммисіи, на злоупотребленія духовенства, то я препровождая при семъ NN. напечатанныхъ экземпляровъ, означенныхъ таксъ, для разсылки во всѣ приходы ввѣренной Вамъ Епархіи, имѣю честь просить Ваше Преосвященство сдѣлать распоряженіе, чтобы таковыя таксы были помѣщены въ каждой приходской канцеляріи на стѣнѣ, для всеобщаго свѣдѣнія, и вмѣстѣ съ тѣмъ, вмѣнить въ непременную обязанность всѣмъ приходскимъ священникамъ въ точности руководствоваться заключающимися въ таксахъ правилами, съ объявленіемъ имъ, что духовныя лица, несообразующіяся съ таковыми правилами, будутъ подвержены строгой отвѣтственности.

О сдѣланномъ Вами, по сему предмету, распоряженіи буду ожидать увѣдомленія.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

TAXA

Opłat za spełnianie Obrzędów Religijnych i spisywanie Aktów Stanu Cywilnego.

A. Za spełnianie Obrzędów Religijnych.

	KLASSY					
	I.		II.		III.	
	Ruble i kopiejki.					
Chrzest bezpłatnie	—	—	—	—	—	—
Od każdéj zapowiedzi	—	30	—	20	—	10
Od ślubu	2	70	1	20	—	30
Od wywodu	—	15	—	10	—	5
Chowanie ciche bezpłatnie	—	—	—	—	—	—
Za pochowanie ze śpiewaniem od osób nad lat 15	1	80	—	90	—	45
„ „ od osób wieku niższego	1	20	—	60	—	30
Kościelnym czwarta część taksy tych dwóch ostatnich opłat.						
Od wystawienia katafalku większego	—	90	—	45	—	30
„ „ mniejszego	—	45	—	30	—	15
Za eksportacje	—	60	—	30	—	15
Od wigilij śpiewanych	—	45	—	45	—	45
Kościelnym trzecia część taksy czterech ostatnich opłat.						
Za mszę czytaną	—	30	—	30	—	30
Za mowę pogrzebową, według umowy stron	—	—	—	—	—	—
Za każdą świecę przy pochowaniu zwłok	—	10	—	10	—	7½
Za każdą lampę	—	5	—	5	—	5
Za dzwonne jeden raz, gdy więcéj jak dwa dzwony	—	30	—	20	—	5
„ gdy dwa tylko lub jeden dzwon	—	15	—	10	—	5
Pokładne na fundusz Cmentarza do skrzynki opłacać się winne:						
Od osób starszych nad lat 15	—	60	—	30	—	15
Od osób wieku niższego	—	30	—	15	—	7½

Do Klassy I éj. należą właściciele, dożywotni posiadacze i dzierżawcy dóbr, wiosek i odrębnych folwarków, professorowie, urzędnicy, officyaliści cywilni i wojskowi, od najwyższych biorąc, aż do stopnia, do którego pensya Rsr. 300 jest przywiązana, właściciele domów i dzierżawcy całych domów po miastach rachujących ludności więcej nad 2400 dusz, wszyscy kupcy, kapitaliści, fabrykanci, lekarze, aptekarze, artyści lub z professyi pięknych kunsztów utrzymujący się w miastach większych, kommissarze i rządzcy dóbr, więcéj niż z jednéj wsi złożonych.

Do klassy II-éj. należą właściciele i dzierżawcy cząstkowych ziemskich majątków, właściciele domów, lub gruntów po miastach mniejszych, wszyscy nauczyciele i officyaliści rządowi, niższą niż 300 Rs. pensyę pobierający, officyaliści po dobrach prywatnych pierwszą klassą nieobjęci, wszyscy rzemieślnicy i fabrykanci w miastach i miasteczkach mieszkańcy, młynarze, karczmarze i piwowarzy po wsiach i miasteczkach małych.

Do Klassy III-éj należą włościanie, koloniści, wyrobnicy po wszystkich miastach, czeladź gospodarstwa i wszyscy służący niższego rzędu, rzemieślniczy wiejscy i żołnierze.

(Rozporządzenia Kommissyi Rz. Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. z dnia 30 Grudnia 1818 roku 19 Lipca 1824 r. i 18 Października 1824 r.)

B. Za spisywanie Aktów Stanu Cywilnego.

	KLASSY					
	I.		II.		III.	
	Ruble i kopiejki					
Od aktu urodzenia dziecięcia	—	30	—	15	—	10
Od aktu uznania dziecięcia nieprawego	—	90	—	45	—	15
Od aktu każdej zapowiedzi małżeństwa	—	15	—	10	—	5
Od aktu małżeństwa	—	45	—	30	—	15
Od aktu śmierci	—	30	—	15	—	6
Od aktu przysposobienia	2	70	1	80	—	45

Uwaga. Duchowni sprawujący obowiązki Urzędników Stanu Cywilnego, mają prawo pobierać opłatę o połowę większą od każdego z tych aktów.

KLASSA I.

Do klassy I należą: właściciele, zastawnicy, dzierżawcy, i inni jakimkolwiek tytułem posiadający całkowite dobra i wsie wszelkiéj natury, właściciele i lokatorowie całych kamienic w miastach, osoby duchowne wszelkiego wyznania, urzędnicy cywilni i oficerowie, doktorzy, aptekarze, chirurgo-medykowie, kupcy, handlarze, kapitaliści, bankierzy, agenci, negocjanci, wekslarze, artyści, fabrykanci, rękodzielnicy i oberżyści.

KLASSA II.

Posiadający wójtostwa, sołectwa, dworki i grunta miejskie, młynarze i dzierżawcy młynów, hamerni, papierni, tartaków i t. p., wojskowi w randze niżéj oficera, oficjaliści rządowi i prywatni, majstrowie rzemiosł, przekupnicy, kramarze, utrzymujący garkuchnie, piwowarzy, szynkarze, karczmarze miejscy i kupiecka czeladź.

KLASSA III.

Wszyscy powyższemi dwiema klassami nie objęci, a świadectwem ubóstwa nie zasłaniający się od opłaty, należą do trzeciéj klassy.

(Dekret Królewski z dnia 23 Lutego 1809 roku, artykułu 5 i 6 Dziennik Praw Księstwa Warsz. Tom 1).

o ścisłe i bezwarunkowe stosowanie się duchownych do objętych rzeczonemi taxami przepisów pod względem pobierania opłat za posługi religijne, gdy jednakże obecnie doświadczenia przekonywa, że niektórzy duchowni nie stosują się do pomienionych tax, co daje powód szczególniej niższym klassom ludności do podawania częstych zażaleń do rozmaitych Władz, a nawet do zostającej pod moim zarządem Kommissyj Rządowej, na nadużycia duchowieństwa, przeto, załączając przy niniejszém N N drukowanych egzemplarzy pomienionych tax, dla rozesłania wszystkim proboszczom i zarządzającym kościołami parafijalnemi w Dyecezyi N, mam zaszczyt prosić JW. Pana o wydanie rozporządzenia, iżby taxy takowe umieszczone zostały w każdej kancellaryi plebańskiej na ścianie, dla powszechnej wiadomości, tudzież o włożenie zarazem na tychże proboszczów i rządców kościołów za konieczny obowiązek, jak najściślejszego stosowania się do przepisów rzeczonemi taxami objętych, z ostrzeżeniem, iż duchowni nie stosujący się do takowych przepisów będą pociągani do surowej odpowiedzialności.

O wydaniu takowego rozporządzenia przez JW. Pana, oczewac będę doniesienia.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ

ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ

ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ

КОММИСІИ

ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА

26 Февраля (10 Марта) дня 1866 г.

№ 529.

№ 13.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій. (*)

По принятому, въ здѣшнемъ краѣ обычаю, Римско-католическое духовенство допускаетъ въ монастыряхъ и въ костелахъ, такъ называемыя реколлекціи, конгрегаціи, и другія тому подобныя собранія.

Собранія сіи имѣютъ въ основаніи своемъ цѣль исключительно духовную, т. е. совершеніе набожныхъ упражненій, совмѣстно съ чтеніемъ молитвъ и сочиненій религіознаго содержанія, а также обсужденіе и уясненіе вопросовъ чисто-религіозныхъ и такихъ, которые касаются порядка и улучшенія духовной администраціи.

Но къ прискорбію въ послѣднее время, и особенно во время минувшихъ по-

---

(*) Циркуляръ этотъ сообщенъ въ копіи Гражданскимъ Губернаторамъ, того же числа и за тѣмъ же N.

№ 13.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Według przyjętego, w tutejszym kraju przez duchowieństwo Kościoła Rzymsko-katolickiego, zwyczaju, praktykowane są w klasztorach i przy kościołach, zebrania tak nazwane rekollekcye, kongregacye i inne tym podobne zgromadzenia.

Zebrania te dopuszczane i przyjęte przez kościół katolicki, mają w zasadzie cel wyłącznie duchowny, to jest wykonywanie praktyk pobożnych wspólnie z czytaniem modlitw i dzieł religijnéj treści, jakoteż roztrząsanie i wyjaśnianie kwestyj religijnych i takich, które dotyczą porządku i polepszenia administracyi duchownéj

Lecz niestety w ostatnich czasach, a szczególniéj w czasie minionych nieporządków politycznych, duchowieństwo Rzymsko-katolickie wniosło na rekollek-

литическихъ безпорядковъ, католическое духовенство вносило уже въ реколлекціонныя собранія и проводило въ народѣ, выработанныя имъ идеи не одного духовнаго свойства, а чисто политическія, направленныя противъ законной Власти.

Имѣя сіе въ виду, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ, по докладу моему о семъ, приказать изволилъ: дозволить свѣтскимъ Римско-Католическимъ ксендзамъ отбывать реколлекціи и другія тому подобныя собранія въ однихъ только уѣздныхъ городахъ.

Увѣдомляя Ваше Преосвященство о таковомъ распоряженіи Графа Намѣстника, честь имѣю присовокупить, что на время военнаго положенія, собранія свѣтскихъ ксендзовъ на рекколекціи въ уѣздныхъ городахъ должны быть допускаемы не иначе, какъ съ разрѣшенія Военно-уѣзднаго Начальника.

Независимо же отъ сего Ваше Преосвященство благоволите внушить подвѣдомственному Вамъ духовенству, чтобы ксендзы, которые будутъ участвовать въ такихъ собраніяхъ, кромѣ чтенія молитвъ и уясненія предметовъ, исключительно духовныхъ, не допускали никакихъ разсужденій и не проводили никакихъ идей, несогласныхъ съ духовнымъ ихъ призваніемъ и неотносящихся къ прямымъ ихъ обязанностямъ.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

cyjne zebrania i propagowało między ludem wyrobione przez siebie idee, mające charakter już nie wyłącznie duchowny lecz czystó polityczne, skierowane przeciwko prawéj Władzy.

Biorąc to na uwagę JW. Hrabia Namiestnik Królestwa, na przedstawienie moje w tym względzie, rozkazać raczył: dozwolić Rzymsko-katolickim księżom świeckim zbierania na rekollekcye i inne tym podobne zgromadzenia, tylko w miastach powiatowych.

Zawiadamiając JW. Pana o takowem rozporządzeniu JW. Hrabiego Namiestnika, mam zaszczyt nadmienić: że na czas stanu wojennego pomienione zebrania księży świeckich na rekollekcye w miastach powiatowych, winny być dopuszczane nie inaczej, jak za pozwoleniem Naczelnika Wojennego Powiatowego.

Niezależnie zaś od tego raczysz JW. Pan zalecić podwładnemu Duchowieństwu, ażeby księża mający należeć do takowych zebrań, oprócz czytania modlitw i wyjaśnienia przedmiotów wyłącznie duchownych, nie wdawali się w żadne rozprawy i nieprzeprowadzali żadnych idej niezgodnych z duchowném ich powołaniem i niedotyczących istotnych ich obowiązków.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

ВАРШАВА.
№ 641/3,354
26 Февраля (10 Марта)
1866 года.

№ 14.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій (*)

По смыслу 16 §-фа Дополнительныхъ Правилъ къ Высочайшему Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. о Римско - Католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, при церквахъ закрытыхъ, или упраздненныхъ монастырей, оставлены, для богослуженія на правахъ викаріевъ, монахи, но только временно, до назначенія къ онымъ Епархіальнымъ Начальствомъ приходскихъ священниковъ изъ бѣлаго духовенства.

Принимая въ соображеніе, что со времени приведенія въ исполненіе, въ Ноябрѣ 1864 года монастырской реформы, Епархіальныя Власти, въ случаѣ смерти такого викарнаго монаха, или

(*) Циркуляръ этотъ сообщенъ въ копіи Гражданскимъ Губернаторомъ, того же числа и за тѣмъ же N

N° 14.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

W myśl § 16 Przepisów Dodatkowych do Najwyższego Ukazu z d. 27 Października (8 Listopada), o klasztorach Rzymsko-Katolickich w Królestwie Polskiém przy kościołach zamkniętych i zniesionych klasztorów, pozostawieni zostali dla odprawiania nabożeństwa, zakonnicy, na prawach wikaryuszów, lecz tylko czasowo, dopóki Zwierzchność Dyecezyalna nie przeznaczy księży parafialnych z duchowieństwa świeckiego.

Zważywszy, że od czasu wykonania w Listopadzie 1864 r. reformy klasztornej. Władze Dyecezyalne, w razie śmierci takiego zakonnika wikaryusza, albo przeniesienia któregokolwiek z nich na mieszkanie do klasztoru, nie przestają prosić

перевода кого-либо изъ нихъ на жительство въ монастырь, продолжаютъ ходатайствовать о дозволеніи назначать на вакантныя мѣста при по-монастырскихъ церквахъ, монаховъ изъ штатныхъ, или нештатныхъ обителей, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ, по докладу моему, и въ виду точнаго исполненія вышеупомянутаго 16 § дополнительныхъ Правилъ, отъ 3 (15) Февраля с. г. изволилъ приказать:

„не опредѣлять впредь монаховъ на вакантныя должности викаріевъ при помонастырскихъ церквахъ, но назначать въ оныя исключительно священниковъ изъ бѣлаго духовенства".

О таковомъ распоряженіи Его Сіятельства Графа Намѣстника имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству для зависящаго съ Вашей стороны руководства и исполненія, при представленіяхъ о замѣщеніи могущихъ открыться впредь вакансій при по-монастырскихъ костелахъ.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

o pozwolenie przeznaczenia na wakujące miejsca przy kościołach po-klasztornych, zakonników z klasztorów etatowych, lub nieetatowych, JW. Hrabia Namiestnik, w skutek przedstawienia mego, i w celu ścisłego wykonania wyżej powołanego § 16 Przepisów Dodatkowych, pod d. 3 (15) Lutego r. b. polecić raczył:

Na przyszłość nie przeznaczać zakonników na wakujące miejsca wikaryuszów, przy kościołach po klasztornych, lecz takowe obsadzać wyłącznie księżmi z grona duchowieństwa świeckiego.

O takowém rozporządzeniu JW. Hr. Namiestnika, mam zaszczyt zawiadomić JW. Pana dla odpowiedniego z Jego strony zastosowania się i wykonania, przy przedstawieniach względem obsadzenia mogących w przyszłości zawakować posad przy kościołach po-klasztornych.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШВА
19 Февраля (3 Марта)
1866 года.
№ $\frac{432}{2,302}$

№ 15.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ, а также Епископамъ и Администраторамъ Епархіи.

На основаніи 2, 4, 5 и 29 статей Высочайше утвержденнаго Устава Варшавской Р—Католической Духовной Академіи, воспитанники Р—Католической Духовной Академіи принимаются въ оную, на собственное, или казенное содержаніе, по представленіямъ подлежащихъ Епархіальныхъ Начальствъ, и по окончательному на то разрѣшенію Академическаю Правленія. При выборѣ такихъ кандидатовъ Академическое Правленіе обязано наблюдать, дабы принимаемые въ Академію воспитанники, имѣли всѣ качества необходимыя для слушанія высшихъ академическихъ наукъ. Но кромѣ личнаго призванія къ духовному званію каждаго поступающаго воспитанника, кромѣ извѣстной степени образованія и другихъ условій, необхо-

N° 15.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Na zasadzie §§ 2, 4, 5 i 29, Najwyżéj zatwierdzonéj Ustawy Warszawskiéj Rzymsko-Katolickiéj Duchownéj Akademii alumni Akademii Duchownéj przyjmowani są, tak na stypendya rządowe, jako też na koszt własny, na przedstawienie właściwych Władz Dyecezyalnych, za ostatecznemi decyzyami Zwierzchności Akademickiej.

Przy wyborze rzeczonych Kandydatów Zwierzchność Akademi jest obowiązana przestrzegać, ażeby przyjmowani do Akademii alumni posiadali wszystkie warunki, konieczne do słuchania wyższych kursów akademickich.

Lecz oprócz osobistego powołania do stanu duchownego każdego z alumnów, oprócz pewnego stopnia ukształcenia i innych warunków, konieczną jest rzeczą

димо имѣть о представляемыхъ въ Академію кандидатахъ ближайшее свѣдѣніе о предшествующемъ ихъ воспитаніи и степени благонадежности въ нравственномъ и политическомъ отношеніяхъ.

Свѣдѣніе послѣдняго рода доставило бы духовной Академіи ту существенную пользу, что охраняя заведеніе отъ соблазна, вносимаго и развиваемаго между воспитанниками неблагонадежными, принятыми кандидатами предотвратило-бы непріятныя мѣры, принимаемыя Академическимъ Начальствомъ, по удаленію изъ заведенія неблагонадежныхъ воспитанниковъ, и послужило бы Академическому Начальству, на будущее время основнымъ правиломъ не допускать въ заведеніе кандидатовъ сомнительнаго достоинства.

Въ виду сихъ побужденій и согласно съ мнѣніемъ Правленія Духовной Академіи, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, по докладу моему, изволилъ приказать: вмѣнить Епархіальнымъ Начальствамъ въ непременную обязанность, чтобы Начальства сіи предварительно представленія въ Академію кандидатовъ стипендіатами, или своекоштными воспитанниками, изъ лицъ свѣтскаго и монашествующаго духовенства, входили въ сношенія съ надлежащими Гражданскими Губернаторами на счетъ благонадежности предлагаемыхъ кандидатовъ, въ нравственномъ и политическомъ отношеніяхъ, и за тѣмъ уже съ приложеніемъ подлиннаго отзыва Губернатора, представлялибы такихъ только кандидатовъ, которые Губернаторами будутъ аттестованы одобрительно.

(*Губернаторамъ*)

Предложивъ вмѣстѣ съ симъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій въ Царствѣ Польскомъ, чтобы они, при

posiadać o przedstawionych do Akademii kandydatach, bliższe wiadomości o poprzedniem ich wychowaniu, oraz sprawowaniu się pod względem moralnym i politycznym.

Wiadomość pod tym ostatnim względem przyniosłaby dla Akademii Duchownéj ten istotny pożytek, że osłaniając zakład od zgorszenia wnoszonego i rozszerzanego pomiędzy alumnami, przez przyjętych kandydatów nie zasługujących na zaufanie, oszczędziłaby przykre środki ze strony Zwierzchności Akademii w celu usunięcia z zakładu alumnów nieodpowiedniéj konduity, posłużyłaby dla Zwierzchności Akademii za zasadniczą nadal regułę, aby nie przyjmować do zakładu kandydatów wątpliwéj zalety.

Z uwagi na powyższe przełożenie i zgodnie ze zdaniem Zwierzchności Akademii Duchownéj, JW. Hrabia Namiestnik w Królestwie na skutek mego przedstawienia rozkazać raczył: włożyć na Władze Dyecezalne konieczny obowiązek, ażeby pierwéj nim przedstawią do Akademii kandydatów na stypendyum, lub na koszt własny, tak z grona duchowieństwa świeckiego, jako też zakonnego, znosiły się z Gubernatorami Cywilnemi co do ich postępowania pod względem moralnym i politycznym, a następnie przy dołączeniu w oryginale odezwy Gubernatora, przedstawiały takich jedynie kandydatów, którzy pozyskują od Gubernatorów korzystną attestacyę.

(Gubernatorom)

Wezwawszy jednocześnie Biskupów i Administratorów Dyecezyj w Królestwie, iżby przy przedstawieniu kandydatów

представленіи кандидатовъ въ Варшавскую Духовную Римско-католическую Академію, вполнѣ руководствовались приведеннымъ распоряженіемъ Господина Намѣстника, имѣю честь увѣдомить о томъ Ваше Превосходительство для точнаго съ Вашей стороны исполненія.

Въ случаѣ, когда Епархіальныя Начальства будутъ представлять кандидатовъ неодобрительнаго образа мыслей и поведенія, тогда при сообщеніи тѣмъ же Властямъ неодобрительныхъ отзывовъ о таковыхъ кандидатахъ, не слѣдуетъ входить въ разъясненіе причинъ ихъ неблагонадежности, а ограничиваться однимъ краткимъ извѣщеніемъ о невозможности удовлетворить ходатайству Епархіальной Власти, по неодобрителному поведенію предлагаемаго кандидата.

(*Епископамъ и Администраторамъ Епархій*).

Сообщивъ вмѣстѣ съ симъ о таковомъ распоряженіи Графа Намѣстника Гг. Губернаторамъ въ Царствѣ Польскомъ для точнаго и неупустительнаго, съ ихъ стороны, выполненія вышеприведенной мѣры, имѣю честь просить Ваше Преосвященство вполнѣ руководствоваться симъ же распоряженіемъ при представленіи Вами кандидатовъ въ Варшавскую Духовную Римско-Католическую Академію.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ*.

do Warszawskiéj Duchownéj Rzymsko-Katolickiéj Akademii stosowali się skrupulatnie do przywiedzionych rozporządzeń Hrabiego Namiestnika, mam honor zawiadomić o tém JW. Pana dla ścisłego wykonania.

W razie przedstawienia przez Władze Dyecezalne kandydatów będących złego prowadzenia i sposobu myśli, przy udzielaniu tymże Władzom nieprzychylnych odpowiedzi względem tych kandydatów, nie potrzeba się wdawać w objaśnienie szczegółów ich złéj konduity, lecz należy ograniczyć się tylko na krótkiem zawiadomieniu o niemożności uczynienia zadosyć życzeniu Władzy Dyecezyalnéj z powodu złego prowadzenia się przedstawianego kandydata.

(Do Biskupów i Administratorów Dyecezyj).

Zawiadomiwszy jednoczeście, o takowém rozporządzeniu JW. Hrabiego Namiestnika, Gubernatorów w Królestwie, dla dokładnego i należytego wykonania wymienionych powyżéj środków, mam zaszczyt prosić JW. Pana o ścisłe stosowanie się do tegoż rozporządzenia, przy przedstawieniu kandydatów do Warszawskiéj Rzymsko-Katolickiéj Duchownéj Akademii.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
23 Апрѣля (5 Мая)
1866 г.
№ 2749/14416.

№ 16.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Епархій, а также всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ

По собраннымъ мною официальнымъ свѣдѣніямъ оказывается, что въ средѣ, какъ бѣлаго, такъ и монашествующаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ, находится нѣкоторое число священниковъ изъ иностранныхъ уроженцевъ, и что даже въ послѣднее время принимались въ Епархіальныя Семинаріи духовными Властями кандидаты, прибывающіе изъ заграницы, преимущественно же изъ Пруссіи и Австріи.

Для отвращенія произвольнаго и неограниченнаго, по числу, усиленія здѣшней духовной Епархіи кандидатами иностраннаго происхожденія, неизвѣстными по поведенію и образу мыслей, предпринимаемы были, въ прежнее время, Правительственными Властями въ Царствѣ зависящія мѣры, а именно:

N° 16.

Do Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj w Królestwie Polskiem.

Według zebranych przezemnie urzędowych wiadomości okazuje się, że pośród tak świeckiego, jak i zakonnego Duchowieństwa znajdują się niektórzy księża zagranicznego pochodzenia, i że nawet w ostatnich czasach Władze Dyecezyalne przyjmowały do Seminaryów kandydatów przybywających z zagranicy, mianowicie zaś z Pruss i Austryi.

Dla położenia tamy dowolnemu i nieograniczonemu co do liczby powiększaniu tutejszéj hierarchii duchownéj kandydatami zagranicznego pochodzenia, nieznanemi ani ze swego sprawowania się, ani ze sposobu myślenia, przedsiębrane były poprzednio przez Władze w Królestwie odpowiednie środki, a mianowicie:

во 1-хъ отъ 29 Апрѣля (11 Мая) 1842 года № $^{106}/_{12}$, предписано было Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ строжайше приказать семинарскимъ Начальствамъ, чтобы лица прибывающія изъ заграницы, или тамъ обучавшіяся, ни подъ какимъ предлогомъ не были принимаемы въ семинаріи, безъ особаго на то каждый разъ разрѣшенія Правительства.

во 2-хъ предписаніемъ Правительственной Коммисіи отъ 24 Апрѣля (5 Мая) 1844 года, за N. $^{3068}/_{17975}$. вышеприведенное распоряженіе распространено и на всѣ монашескіе ордена, какъ мужскіе, такъ и женскіе, и вмѣстѣ съ тѣмъ вмѣнено Полицейскимъ Властямъ въ обязанность наблюдать за точнымъ исполненіемъ сего распоряженія;

во 3-хъ по повелѣнію бывшаго Намѣстника, покойнаго Князя Варшавскаго, отъ 18 (30) Октября 1847 г. N. 6,343, подтверждено было Епархіальнымъ Властямъ о точномъ исполненіи означеннаго распоряженія;

во 4-хъ отъ 4 (16) Февраля и 10 (22) Декабря 1857 г. N. N. 1,038 и 10,289, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ предложила Епархіальнымъ Властямъ, чтобы иностранныя духовныя лица, пребывающія въ Царствѣ Польскомъ, по срочнымъ паспортамъ, не были ими принимаемы въ духовное вѣдомство, и чтобы такимъ лицамъ не было поручаемо исполненіе какихъ либо священно-служительскихъ обязанностей, пока онѣ не переселятся формально, установленнымъ порядкомъ, въ Царство Польское и не принесутъ вѣрноподданической Нашему Правительству присяги.

Вообще за тѣмъ, по смыслу вышеприведенныхъ распоряженій, заграничные уроженцы, желающіе поступить

1. W dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1842 roku № $^{106}/_{12}$ Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wezwała wszystkie Władze Dyecezyalne o ściśle zalecenie Zwierzchnościom Seminaryjskim, ażeby osoby przybywające z zagranicy, lub które się tam kształciły, nie były pod żadnym względem przyjmowane do seminaryów, bez osobnéj na to za każdym razem decyzyi Rządu.

2. Reskryptem Kommissyi Rządowéj z dnia 24 Kwietnia (4 Maja) 1844 roku № $^{3068}/_{17975}$ wyżéj przytoczone polecenie rozciągnięte zostało do wszystkich, tak męzkich, jak i żeńskich zgromadzeń zakonnych i jednocześnie włożono na Władze policyjne obowiązek przestrzegania, aby rzeczone polecenie było ściśle wykonane.

3. Z rozkazu b. Namiestnika ś. p. Księcia Warszawskiego w dniu 18 (30) Października 1847 roku № 6343 zaleconem było powtórnie Władzom Dyecezyalnym ściśle stosowanie się do rzeczonego rozporządzenia.

4. W dniu 4 (16) Lutego i 10 (22) Grudnia 1857 roku № 1038 i 10289 Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wezwała Władze Dyecezyalne, ażeby osoby duchowne z zagranicy, przybywające w Królestwie za paszportami czasowemi, nie były przyjmowane pod zarząd duchowny i nie spełniały żadnych obowiązków duchownych przed formalnem ich przesiedleniem się według ustanowionego porządku do Królestwa Polskiego i przed złożeniem przysięgi na wierność naszemu Rządowi.

W ogólności zatém, w zrozumieniu wyżéj przytoczonych rozporządzeń, poddani zagraniczni, życzący wstąpić do stanu

въ духовное званіе въ Царствѣ Польскомъ, должны получить на счетъ сего предварительное дозволеніе отъ здѣшняго Правительства.

Не смотря на всѣ предпринимавшіяся мѣры, вышеизложенныя распоряженія, не всегда были соблюдаемы духовными Начальниками Епархій, и самыя гражданскія Власти вообще не прилагали достаточнаго вниманія за постояннымъ ихъ соблюденіемъ духовенствомъ.

По докладу моему обо всемъ этомъ Графу Намѣстнику въ Царствѣ Его Сіятельство изволилъ разрѣшить, оставить безпрепятственно въ Царствѣ Польскомъ всѣхъ свѣтскихъ ксендзовъ иностранныхъ уроженцевъ, опредѣленныхъ уже въ разныя духовныя должности, за исключеніемъ лишь такихъ случаевъ, еслибы кто либо изъ нихъ дозволилъ себѣ предосудительные въ политическомъ отношеніи поступки и тѣмъ заслужилъ обратной высылки на родину за границу.

Для желательнаго же и успѣшнаго прекращенія впредь прикосновенности заграничныхъ лицъ къ составу здѣшней духовной іерархіи, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ изволилъ приказать, чтобы отнынѣ, и ни подъ какимъ предлогомъ, подъ строгою отвѣтственностію Епархіальныхъ Властей, не были принимаемы ими, ни въ семинаріи, ни вообще въ духовное званіе, лица, состоящія въ подданствѣ какой бы то ни было изъ иностранныхъ державъ, или родившіяся за границею, съ дозволеніемъ принимать въ духовное вѣдомство лишь подданныхъ и постоянныхъ жителей Царства Польскаго, или Имперіи, и притомъ такихъ только, которыя родились въ имперіи, или въ Царствѣ, съ тѣмъ, чтобы исключенія изъ сего положительнаго правила, не иначе могли быть допускаемы, какъ по особымъ каждый разъ разрѣшеніямъ Совѣта Управленія Царства, по представленіямъ Правитель-

duchownego w Królestwie Polskiém, winni przedewszystkiem otrzymać w tym względzie zezwolenie Rządu tutejszego.

Mimo tych wszystkich przedsiębranych środków, wyżéj przytoczone rozporządzenia, nie zawsze były wykonywane przez duchownych Zwierzchników Dyecezyj, i same nawet Władze cywilne nie zwracały w ogólności dostatecznéj uwagi na stałe onych spełniane przez duchowieństwo.

Na przedstawienie moje w tym przedmiocie JW. Hrabia Namiestnik w Królestwie zezwolić raczył: aby wszystkich księży świeckich urodzonych za granicą, pełniących już obowiązki duchowne, pozostawić nadal bez przeszkód w Królestwie Polskiém, z wyjątkiem tylko tych wypadków, jeżeli by, który z nich dopuścił się nagannych pod względem politycznym postępków, przez co zasłużyłby na wysłanie go z powrotem zagranicę na miejsce urodzenia.

Celem zaś żądanego i skutecznego przerwania na przyszłość styczności osób zagranicznych ze składem tutejszéj duchownej herarchi JW. Hr Namiestnik raczył rozkazać: aby nadal pod żadnym względem i pod surową odpowiedzialnością Władz Dyecezyalnych, nie były przez nie przyjmowane, ani do seminaryów, ani w ogólności do stanu duchownego, osoby zostające w poddaństwie jakiegobądź cudzoziemskiego państwa, lub urodzone za granicą, pozwalając przyjmować do stanu duchownego stałych mieszkańców Królestwa Polskiego, lub Cesarstwa, przytém takich tylko, którzy się rodzili w Cesarstwie, lub Królestwie, i z tém zastrzeżeniem, aby wyjątki z tego stanowczego prawa, były dopuszczane nieinaczéj, jak za osobną za każdym razem decyzyą Rady Administracyjnéj, wydanej na przedsta-

ственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, основаннымъ на заслуживающихъ особеннаго вниманія обстоятельствахъ.

(Епископамъ и Администраторамъ Епархій.)

О таковомъ рѣшеніи Его Сіятельства Графа Намѣстника, имѣю честь увѣдомить Ваше Преосвященство для точнаго и неуклоннаго исполненія.

(Губернаторамъ.)

Увѣдомивъ вмѣстѣ съ симъ, о таковомъ рѣшеніи Графа Намѣстника, всѣхъ Епископовъ и Администраторовъ Епархій въ Царствѣ Польскомъ,— имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству о прописанномъ, для зависящаго распоряженія по ввѣренному Вамъ управленію, о строжайшемъ наблюденіи за точнымъ и неуклоннымъ исполненіемъ Епархіальными Начальниками вышеизложеннаго повелѣнія Намѣстника.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

wienie w tym względzie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, oparte na zasługujących na uwagi powodach

(Biskupom i Administratorom Dyecezyj)

O takowém rozporządzeniu JW. Hrabiego Namiestnika, mam honor JW. Pana zawiadomić dla ścisłego, niezachwianego z Jego strony wykonania.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

По Управленію Дѣлами Греко-Уніатскаго Исповѣданія.

Г. ВАРШАВА.

18 (30) Августа 1866 г.

№ 6967.

№ 17.

Епископамъ: Холмскому и Сейненскому;— Администратору Люблинской Епархіи, Администратору Варшавской Архіепархіи— Губернаторамъ: Варшавскому, Люблинскому, Августовскому и Сѣдлецкому.

Въ 1812 г. Холмскій греко-уніатскій Епископъ Цѣхановскій, отзывомъ къ Люблинскому Римско-католическому Епископу, требовалъ возврата въ греко-уніатское исповѣданіе всѣхъ греко-уніатовъ Холмской епархіи, перешедшихъ въ латинство, вопреки папскимъ булламъ, изданнымъ въ 1624, 1743 и 1755 года, папами Урбаномъ VIII и Венедиктомъ XIV, коими вопрещалось принимать греко-уніятовъ въ латинскій обрядъ безъ предварительнаго на то разрѣшенія римскаго двора.

Администраторъ Варшавской епархіи Григорій Захаріашевичъ, Епископъ Корицѣнскій, отъ 2-го Іюля 1812 года, отозвался, по сему поводу, что требова-

ніе епископа Цѣхановскаго совершенно справедливо, и такъ какъ, безъ предварительнаго разрѣшенія римскаго престола, никто изъ греко-униатовъ не долженъ переходить въ латинство, то слѣдуетъ предварить всѣхъ принявшихъ латинскій обрядъ, дабы они возвратились къ обряду, въ которомъ рождены; если же они имѣютъ причины оставаться въ латинствѣ, и если таковыя признаны будутъ уважительными, какъ со стороны русскаго, такъ и латинскаго Епископовъ, въ такомъ случаѣ они должны испросить на это разрѣшеніе римскаго двора. (*)

Впослѣдствіи, по поводу поступавшихъ въ разное время въ Правительственную Коммисію Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія жалобъ отъ Холмскихъ греко-уніатскихъ Епископовъ на то, что латинское духовенство подговариваетъ греко-уніатовъ къ переходу въ латинскій обрядъ, б. Правительственная Коммисія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, отъ 22 Іюля 1823 года предписала Люблинскому, Августовскому и Подляскому Римско-католическимъ Епископамъ, дабы они воспретили подвѣдомственному имъ духовенству, не только подговаривать греко-уніатовъ къ переходу въ латинство, но и принимать тѣхъ, которые сами пожелаютъ перемѣнить обрядъ, безъ предварительнаго на сіе разрѣшенія римскаго двора. Означенные епископы сдѣлали надлежащія по сему предмету распоряженія по подвѣдомственнымъ имъ епархіямъ и представили о томъ въ помянутую Коммисію донесенія объ исполненіи указанныхъ предписаній.

(*) *Примѣчаніе.* Оба вышеупомянутыя посланія напечатаны были въ 1821 г. отдѣльною брошюрой, а нынѣ напечатаны вновъ въ Холмскомъ Греко-Уніатскомъ мѣсяцесловѣ за 1866 годъ.

Затѣмъ, по поводу подобныхъ же подговоровъ со стороны латинскихъ священниковъ, б. Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ, покойный Князь Варшавскій, отъ $^{15}/_{27}$ февраля 1838 года № 143, предписалъ тогдашнему Главному Директору Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ войдти въ сношенія съ римско-католическими Епископами, дабы каждый изъ нихъ по своей Епархіи подтвердилъ, къ непременному исполненію, папскія буллы воспрещающія переходъ греко-уніатовъ въ латинство, Гражданскимъ же Губернаторамъ поставить въ обязанность строго наблюдать за точнымъ выполненіемъ сихъ буллъ, и о всякомъ отступленіи отъ оныхъ немедленно доносить Главному Директору Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, производить посредствомъ благонадежныхъ чиновниковъ формальныя слѣдствія о виновныхъ въ совращеніи греко-уніатовъ и подвергать ихъ наказанію, какъ нарушителей законовъ гражданскихъ и духовныхъ.

Это предписаніе тогда же было исполнено, вслѣдствіе чего вышеупомянутые три Епископа возобновили прежнія свои по сему предмету распоряженія, причемъ Епископъ Августовскій присовокупилъ, что, если кто либо изъ духовныхъ лицъ осмѣлится преступить, или нарушить таковое распоряженіе, то будетъ подверженъ строжайшей отвѣтственности и взысканію.

Сверхъ того, Правительственная Коммисія Внутренныхъ и Духовныхъ Дѣлъ по поводу донесенія Холмскаго Епископа, что вопреки церковному уставу и въ оскорбленіе религіи, крестьяне греко-уніатскаго исповѣданія неоднократно принуждаемы бываютъ владѣльцами въ праздничные, по греко-уніатскому календарю, дни къ отправленію различныхъ службъ и тяжелымъ работамъ, 9 апрѣля 1834 г. за № $^{3182}/_{13989}$ предписала, чтобы, для отвращенія сего рода

злоупотребленій, препятствующихъ греко-уніатамъ ходить въ праздничные дни въ церковъ, объявлено было владѣльцамъ и управляющимъ имѣніями, въ коихъ живутъ крестьяне упомянутаго вѣроисповѣданія, дабы они не осмѣливались принуждать сихъ послѣднихъ къ тяжелымъ работамъ въ праздники, а напротивъ, освобождая ихъ въ таковые отъ службы, оказывали бы содѣйствіе къ утвержденію ихъ въ правилахъ родной имъ вѣры.

Обстоятельства сіи были изложены, въ главныхъ чертахъ, Его Свѣтлости, покойному князю Намѣстнику въ запискѣ, представленной Главнымъ Директоромъ Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ $^{10}/_{22}$ іюня 1840 г. № 55, на счетъ мѣръ понужденія греко-уніатовъ города Липска, Августовской губерніи, къ исполненію обрядовъ по правиламъ греко-уніатскаго исповѣданія. Въ запискѣ сей указывалось также, что въ дѣйствовавшемъ въ Царствѣ Польскомъ до 1848 г. Уложеніи о наказаніяхъ находились двѣ статьи 482я и 484я, по силѣ коихъ за несоблюденіе праздничныхъ дней виновные были подвергаемы денежной пени въ 15 злотыхъ, или 2 руб. 25 коп. сер., Поэтому Главный Директоръ Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по недостатку другаго положительнаго гражданскаго закона, на основаніи коего греко-уніаты, перешедшіе незаконно въ латинство, могли бы быть принуждены возвратиться къ природному своему вѣроисповѣданію, призналъ соотвѣтственнымъ примѣнить вышеуказанныя наказанія къ тѣмъ изъ греко-уніатовъ Холмской епархіи, кои по случаю незаконнаго перехода ихъ въ латинство, перестали соблюдать праздники по старому календарю; полагая, что такимъ образомъ будетъ возможно склонить ихъ къ возвращенію къ природному ихъ исповѣданію, онъ испросилъ на это разрѣшеніе тогдашняго

Намѣстника, покойнаго князя Варшавскаго, которое и послѣдовало $^{16}/_{28}$ іюля 1840 г. № 677. Но вскорѣ потомъ, по случаю поступившихъ къ тому же Намѣстнику жалобъ на таковыя примѣняемыя гражданскими начальствами мѣры, князь Варшавскій предписаніемъ отъ 20 ноября (12 декабря) 1841 г. № 1106 объявилъ вышеупомянутому Главному Директору, что денежныя взысканія могутъ быть примѣняемы только въ отношеніи къ тѣмъ лишь уніатамъ, кои переходятъ въ латинство цѣлыми семействами.

Вообще, въ распоряженіяхъ Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ относительно переходовъ греко-уніатовъ въ латинство не указывалось положительно на мѣру и степень отвѣтственности виновныхъ.

На таковую недостаточность бывшихъ по означенному предмету распоряженій указывалъ еще въ 1840 г. въ другой докладной запискѣ своей Намѣстнику отъ 29 августа (10 сентября) 1840 г. бывшій тогда Главный Директоръ.

Вслѣдствіе того Главный Директоръ и испрашивалъ разрѣшенія Г. Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ на примѣненіе къ виновнымъ (собственно нарушающимъ праздники по греко-уніатскому календарю) нѣкоторыхъ статей Уголовнаго Уложенія Царства, въ томъ же смыслѣ, какъ это подробно объяснено выше.

Затѣмъ, главнымъ основаніемъ всѣхъ вообще распоряженій, дѣлавшихся съ 1840 г., съ разрѣшенія Намѣстника, и повторявшихся неоднократно по поводу частыхъ переходовъ уніатовъ въ латинство, было предписаніе Намѣстника 28 Ноября (10 Декабря) 1840 г. коимъ приказано было объяснить:

а) всѣмъ перешедшимъ въ латинство греко-уніатамъ, что они не могутъ считать себя принадлежащими къ рим-

ско-католическому исповѣданію, ибо на переходъ ихъ въ оное не послѣдовало разрѣшенія римскаго двора;

б) латинскимъ священникамъ въ мѣстахъ жительства этихъ греко-уніатовъ, чтобы они не вмѣшивались въ греко-уніатскія дѣла и не осмѣливались привлекать въ свое вѣдѣніе лицъ рожденныхъ въ греко-уніатскомъ исповѣданіи, съ тѣмъ, что въ случаѣ ослушанія, поступлено съ ними будетъ какъ съ нарушителями гражданскихъ законовъ и ослушниками противъ Правительства. О семъ извѣщались и епархіальныя Начальства, съ тѣмъ чтобы и они, съ своей стороны, сдѣлали о семъ надлежащія по своему духовенству распоряженія.

Въ означенномъ предписаніи хотя и напоминалось, что съ виновными въ совращеніяхъ греко-уніатовъ въ латинство будетъ поступлено какъ съ нарушителями гражданскихъ законовъ и ослушниками противу Правительства, но не опредѣлялось ни рода, ни мѣры наказанія а такъ какъ и въ законѣ не было опредѣлено наказаній за упомянутыя совращенія, то виновные оставались безнаказанными

Съ 1-го января 1848 г. прежнее уголовное Уложеніе Царства перестало быть обязательнымъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ утратили силу и статьи онаго опредѣлявшія, какъ выше сказано, взысканіе за неисполненіе установленій относительно праздничныхъ дней; въ новомъ же Уложеніи о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ ни какаго взысканія за подобные случаи не опредѣлено.

Вслѣдсвіе всего вышесказаннаго всѣ вообще основанныя на вышеозначенномъ предписаніи Намѣстника распоряженія Правительственной Коммисіи и Губернскихъ Правленій оставались вообще безуспѣшными. Яснымъ доказатель-

ствомъ этого могутъ служить совершавшіяся до послѣдняго времени частыя совращенія уніатовъ въ латинство.

Случаи такого совращенія повторяются непрестанно и до нынѣ, какъ легко можно убѣдиться изъ дѣлъ греко-уніатскаго Управленія.

По представленной при рапортѣ Люблинскаго Гражданскаго Губернатора отъ 29 ноября (11 декабря) 1865 г., вѣдомости греко-уніатамъ Люблинской губерніи, кои съ 1840 г. по настоящее время приняли незаконнымъ образомъ латинство, число послѣднихъ доходитъ до 2,297 лицъ. Само собою разумѣется, что цифра эта относится лишь до тѣхъ лицъ о совращеніи коихъ завязались официальнымъ путемъ дѣла. Сколько же греко-уніатовъ совращено въ католицизмъ негласно, объ этомъ трудно составить себѣ даже приблизительное понятіе. Замѣчательно однако, что по свѣдѣніямъ за 1860 г. считалось въ Царствѣ греко-уніатовъ только 218,928, между тѣмъ какъ въ 1838 г. считалось ихъ по тѣмъ же официальнымъ отчетамъ 220,293 души. Въ тоже самое время число лицъ римско-католическаго исповѣданія, показанное въ 1838 г. въ 3,394,766 душъ, возрасло въ теченіи того же періода на 10% и, по свѣдѣніямъ за 1860 годъ показано въ 3,708,219 душъ.

Такое неблагопріятное для уніатовъ положеніе дѣла побудило и нынѣшняго Холмскаго Епископа Номината обратиться къ Правительству съ жалобою на дѣйствія римско-католическаго духовенства и съ просьбою о защитѣ греко-уніатовъ противъ сего духовенства. Епископъ Номинатъ Холмской греко-уніатской Епархіи, 14 (26) февраля 1865 г. № 27, вошелъ ко мнѣ съ представленіемъ, что римско-католическое духовенство въ Царствѣ Польскомъ дѣйствовало и нынѣ дѣйствуетъ во вредъ греко-уніатской церкви и вслѣд-

ствіе этого было причиною неоднократныхъ жалобъ греко-уніатскихъ священниковъ на вмѣшательство римско-католическаго духовенства въ дѣла греко-уніатской церкви и принятіе русскихъ прихожанъ въ свою паству, а также подавало поводы къ различнымъ спорамъ и раздорамъ между уніатами и латинянами. Такъ какъ мѣры, предпринимаемыя римскимъ дворомъ для примиренія этихъ двухъ обрядовъ, до настоящаго времени оказались безуспѣшными, и не представляютъ впредь вѣрнаго ручательства къ прекращенію злоупотребленій латинскаго духовенства, дѣйствующаго во вредъ греко-уніятовъ, то Холмскій Епископъ Номинатъ просилъ, во 1хъ, о подтвержденіи всѣхъ прежнихъ постановленій, обезпечивающихъ права и привилегіи уніатской церкви, во 2хъ, о томъ, чтобы въ виду уклоненій римско-католическаго духовенства отъ точнаго соблюденія постановленіи римскаго двора, Правительство взяло подъ свое покровительство уніатовъ, на основаніи Высочайшаго Указа, отъ 6 (18) Марта 1817 г., возлагающаго на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ обязанность наблюдать за римско-католическимъ духовенствомъ и рѣшать возникающіе между разными духовенствами споры.

Изъ всего вышеизложеннаго оказывается слѣдующее: вопервыхъ, Правитльство Царства Польскаго съ давняго уже времени принимало мѣры къ огражденію греко-уніатскаго исповѣданія отъ посягательства на него латинскаго духовенства и всякій разъ, по поводу жалобъ греко-уніатскаго духовенства на причиняемыя ему со стороны латинянъ обиды, издавало соотвѣтственныя распоряженія для пресѣченія незаконныхъ въ этомъ отношеніи дѣйствій римско-католическаго духовенства; при этомъ признано было не-

обходимымъ, виновныхъ (каковыми оказались главнымъ образомъ латинскіе ксендзы), подвергать законной отвѣтственности, хотя отвѣтственность сія и не была въ точности опредѣлена. Во вторыхъ, предпринимавшіяся до сихъ поръ, въ огражденіе греко-уніатскаго исповѣданія мѣры, были вполнѣ соображены съ каноническими постановленіями римской церкви и направлены противъ злоупотребленій латинскаго духовенства, многократно осужденныхъ римскими папами и подлежащихъ, по каноническимъ постановленіямъ, строгому наказанію. Въ третьихъ, указанныя мѣры вообще заключали въ себѣ все существенно необходимое для достиженія цѣли, за исключеніемъ однаго точнаго постановленія объ отвѣтственности виновныхъ лицъ. Затѣмъ наконецъ, въ четвертыхъ, опытъ прошедшаго указываетъ главнымъ образомъ на необходимость болѣе обстоятельнаго опредѣленія и развитія прежнихъ распоряженій Правительства относительно дѣйствительной отвѣтственности лицъ, оказывающихся виновными въ совращеніяхъ греко-уніатовъ.

Посему именно въ этомъ послѣднемъ отношеніи оказалось необходимымъ озаботиться изысканіемъ дальнѣйшихъ мѣръ, кои должны быть приняты для достиженія полнаго огражденія уніатовъ отъ происковъ римской пропаганды.

При семъ невозможно не убѣдиться въ слѣдующемъ: съ одной стороны, простое воспрещеніе латинскому духовенству обращать греко-уніатовъ, безъ наложенія на виновныхъ въ совращеніи ихъ латинскихъ ксендзовъ дѣйствительнаго наказанія за нарушеніе этого предписанія, всегда оставалось и не можетъ не оставаться мертвою буквою; съ другой стороны, было бы несправедливо строго наказывать совращаемыхъ греко-уніатовъ, особенно въ виду того, что переходы изъ греко-уніатскаго вѣроисповѣданія въ римско-

католическое дѣлаются большею частію совершенно безсознательно со стороны самихъ переходящихъ, кои большею частію принадлежатъ къ низшему сельскому или городскому населенію, и въ которыхъ уже давно систематически развивается римско-католическимъ духовенствомъ убѣжденіе что между обоими исповѣданіями нѣтъ никакого существеннаго различія, кромѣ лишь незначительнаго видоизмѣненія въ обрядахъ.

Донынѣ законъ, воспрещая переходъ изъ греко-уніатской церкви въ римско-католическую, не полагалъ за оный опредѣленнаго наказанія и хотя въ Греко-Уніатскомъ Управленіи была возбуждена мысль (*) испросить наложенія на виновныхъ въ подобныхъ случаяхъ совращенія того же наказанія, какое нынѣ, по Уголовному Уложенію опредѣлено за совращенія изъ Православія, т. е. ссылку виновныхъ въ Тобольскую и Томскую губерніи, тѣмъ неменѣе столь строгая мѣра едвали можетъ быть почитаема удобопримѣнимою къ настоящему случаю. По этому признано полезнѣйшимъ изыскать по возможности и устранить главнѣйшимъ образомъ самыя тѣ коренныя и органическія причины, которыя вслѣдствіе явныхъ недоразумѣній въ отношеніяхъ латинскаго духовенства къ греко-уніатскому клиру и народу, влекутъ за собою столь частые примѣры пагубныхъ совращеній послѣдняго, и затѣмъ, не преслѣдуя самихъ совраща-

(*) Мысль эта была въ первый разъ, сколько извѣстно, выражена въ запискѣ, поданной нѣкоторыми греко-уніатскими священниками 20 Апрѣля 1863 г. Намѣстнику въ Царствѣ Его Императорскому Высочеству Константину Николаевичу, въ коей они въ 14 пунктахъ выразили ожиданія греко-уніатскаго народа; именно въ пунктѣ 7, они просили: „строго запретить ксендзамъ латинскимъ переводить въ свой обрядъ греко-уніатскихъ прихожанъ, примѣняя къ нимъ тѣ же самыя наказанія, которыя постигаютъ уговаривающихъ Православныхъ Христіанъ въ другія вѣроисповѣданія.“

емыхъ уніатовъ, стараться однако обуздать фанатическій духъ прозелитизма въ римско-католическихъ ксендзахъ опредѣленіемъ умѣренныхъ, но неизбѣжныхъ взысканій за всякое могущее обнаружиться съ ихъ стороны участіе въ таковыхъ совращеніяхъ.

Въ этомъ отношеніи представляется слѣдующее. Изъ разсмотрѣнія въ дѣлахъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ частныхъ случаевъ посягательства латинскаго духовенства на неприкосновенность греко-уніатскаго исповѣданія, а равно поступающихъ нынѣ въ Правительственную Коммисію жалобъ греко-уніатскаго духовенства и донесеній о томъ же мѣстныхъ Властей, оказывается, что дѣло латинской пропаганды до сихъ поръ продолжало идти успѣшно главнымъ образомъ потому, что при малочисленности греко уніатскаго духовенства и разбросанности уніатскихъ приходовъ, и подъ вліяніемъ искусно поддерживаемой римскимъ дворомъ теоріи полнаго единства и безраличія между обими церквами и іерархіями, латинское духовенство не возбранно пользуется полнѣйшею свободою доступа въ греко-уніатскіе приходы и церкви. Такимъ образомъ въ недавнее время одинъ изъ латинскихъ епископовъ не только посѣщалъ греко-уніатскія церкви, но даже, сколько извѣстно, въ одной изъ нихъ (въ м. Липскѣ) освятилъ чашу для Св. Евхаристіи; (*) съ своей стороны, латинскіе ксендзы пользуются правомъ невозбранно служить во всѣхъ греко-уніатскихъ храмахъ, (**) черезъ что постепен-

(*) Католическое обозрѣніе (Przegląd katolicki) 13 Іюля 1865 г. N. 28 ст. 446.

(**) Между тѣмъ бреве Папы Бенедикта XIV 1751 г. 29 марта дозволяетъ латинскимъ ксендзамъ отправлять латинскую мессу въ русской уніатской церкви, а русскимъ-уніатамъ въ римско-католическомъ костелѣ обѣдню по своему обряду, исключительно лишь въ томъ только случаѣ, когда имъ не представляется

но привлекаютъ греко-уніатское населеніе къ своимъ проповѣдямъ, праздникамъ и обрядамъ, пріучаютъ взрослыхъ къ принесенію имъ исповѣди и принятію отъ нихъ Причастія, а равно невозбранно препродаютъ младенцамъ Св. Крещеніе, причемъ всѣхъ таковыхъ, однажды къ нимъ обратившихся, записываютъ къ себѣ въ метрическія книги, увѣряя ихъ, что они римскіе католики, а за тѣмъ искусно пользуются всѣми означенными случаями, чтобы вносить, для своей цѣли, въ среду греко-уніатскаго населенія чувство подозрѣнія и недовѣрія къ Правительству.

Самымъ важнымъ въ этомъ отношеніи примѣромъ можетъ служить, кромѣ всѣхъ вообще извѣстныхъ дѣйствій латинскаго Епископа Подляской епархіи, въ особенности его пастырское возваніе къ своему духовенству отъ 31 Мая 1862 г., каковое посланіе все направлено къ униженію греко-уніатскаго исповѣданія передъ латинскимъ. По справедливому отзыву протестовавшихъ противъ онаго въ 1862 г. греко-уніатскихъ священниковъ, (*) посланіе это нарушаетъ древнія, обязательныя для греко-уніатовъ, постановленія папъ, отмѣняетъ благопріятные имъ декреты такъ называемой Св. Конгрегаціи и освящаетъ новѣйшія злоупотребленія. Будучи обязательно для Подляскаго Римско-католическаго духовенства, оно даетъ сему послѣднему право принимать и привлекать въ латинство греко-уніатовъ во всѣхъ

никакой возможности служить обѣдню въ своихъ собственныхъ церквахъ. Замосцскій же провинціальный Синодъ 1720 г. запрещаетъ уніатскому священнику совершать таинства прихожанамъ латинскаго обряда безъ дозволенія подлежащаго настоятеля (изданіе 1785 г. стр. 50), а равно освящать таинства Св. Евхаристіи на опрѣснокахъ (стр. 65).

(*) Отвѣтное посланіе греко-уніатскаго духовенства Подляскому Епископу отъ 1 ноября 1862 г.

возможныхъ случаяхъ церковнаго общенія греко-уніатовъ съ латинскою церковью.

О всемъ вышеизложенномъ было мною представлено на благоусмотрѣніе Его Сіятельства Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ. Его Сіятелество Намѣстникъ согласно моему представленію, изволилъ постановить:

1) Подтвердить Римско-католическому духовенству епархій: Люблинской, Подляской, Сейненской и Варшавской, какъ прежнее предписаніе Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія и Духовныхъ Дѣлъ отъ 22-го іюля 1823 г., такъ и распоряженія Намѣстника, отъ 5 (17) февраля 1838 г. за № 143 и 28 ноября (10 декабря) 1840 г.; въ развитіе же сихъ распоряженій предписать латинскимъ Епископамъ тѣхъ епархій, въ предѣлахъ которыхъ живутъ греко-уніаты, т. е. Подляскому, Люблинскому, Сейненскому и Варшавскому, чтобы, какъ они сами, такъ и подвѣдомственное имъ духовенство, не вмѣшивались ни въ какія дѣла греко уніатской церкви, не посѣщали церквей греко-уніатскихъ, не отвлекали послѣднихъ отъ церкви и священниковъ, не принимали греко-уніатовъ къ таинствамъ, какъ то: исповѣди, причастію, миропомазанію, крещенію и проч. не смѣли ни вписывать ихъ въ метрическія книги своихъ римско-католическихъ приходовъ, ни выдавать имъ изъ оныхъ метрическія, или иныя какія либо свидѣтельства. Вмѣстѣ съ симъ объявить выше сказанному духовенству, что въ случаѣ нарушенія имъ сего новаго предписанія, виновные будутъ подвергаемы какъ денежнымъ штрафамъ, такъ и другимъ административнымъ взысканіямъ.

2) Относительно перешедшихъ въ латинство, безъ разрѣшенія римскаго двора, прихожанъ греко-уніатовъ, принявъ во вниманіе незаконность этого перехода, ничѣмъ не оправ-

дываемаго, приписать ихъ къ мѣстнымъ греко-уніатскимъ приходамъ, считать ихъ во всѣхъ гражданскихъ и церковныхъ актахъ греко-уніатами, и признавать офиціально дѣйствительными лишь тѣ акты ихъ состояній, церковныя свидѣтельства и т. п., кои составлены, или выданы въ греко-уніатскихъ церквахъ, или греко-уніатскими священниками.

Для сей послѣдней цѣли обязать духовныя начальства подлежащихъ римско-католическихъ епархій, а чрезъ оныя и римско-католическихъ ксендзовъ подлежащихъ приходовъ, передать въ шести-мѣсячный срокъ въ подлинникѣ, или же сообщить посредствомъ засвидѣтельствованныхъ ими выписей, въ законныхъ копіяхъ, въ греко-уніатскія церкви по принадлежности, всѣ составленные до сихъ поръ римско-католическими священниками въ римско-католическихъ церквахъ акты состояній и другіе документы, относящіеся къ незаконно перешедшимъ въ латинство греко-уніатамъ.

3) Объявить недѣйствительнымъ окружное посланіе Подляскаго епископа отъ 3 мая 1862 г., какъ противное обязательнымъ для греко-уніатовъ польскихъ, папскимъ булламъ и изданнымъ на основаніи оныхъ въ 1823, 1834 и 1840 г. тогдашнею Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ къ предмѣстникамъ его распоряженіямъ, и при томъ какъ изданное безъ вѣдома и разрѣшенія Правительства.

4) Предписать Холмскому Епископу о сдѣланіи имъ распоряженія по своей епархіи, чтобы греко-уніатское духовенство не допускало вмѣшательства латинскаго духовенства въ своихъ церквахъ и приходахъ, чтобы, между прочимъ, греко-уніатскіе священники ни въ какомъ случаѣ не дозволяли себѣ давать разрѣшенія латинскимъ ксендзамъ отправлять Богослуженія и совершать таинства въ греко-

уніатскихъ церквахъ, и чтобы они доводили до свѣдѣнія правительства о всякомъ случаѣ вмѣшательства со стороны латинскихъ священниковъ.

Тоже самое объявить всѣмъ греко-уніатскимъ священникамъ через мѣстныя власти, съ предвареніемъ, что тѣ изъ нихъ, которые не будутъ въ точности выполнять означенное распоряженіе Правительства, будутъ подвергаемы законнымъ взысканіямъ.

5) Предписать Военнымъ и Гражданскимъ Властямъ Люблинской, Августовской и Варшавской губерній имѣть строжайшій надзоръ за исполненіемъ вышеизложенныхъ распоряженій Правительства.

6) За несоблюденіе Римско-католическимъ и Греко-уніатскимъ духовенствами вышесказанныхъ предписаній, (на основаніи ст. 6 Указа 6 (18) марта 1817 г. опредѣляющей, что, споры, какіе могли бы возникнуть между духовенствомъ римско-католическимъ и другихъ исповѣданій, разрѣшаетъ Правительственная Коммиссія Духовныхъ Дѣлъ, и при томъ примѣнительно къ той власти, которая предоставлена этой Коммисіи по монастырскимъ дѣламъ Высочайше утвержденными 22 ноября (4 декабря) 1864 г. Правилами о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-католическихъ монастырей въ Царствѣ Польскомъ, предоставить Правительственной Коммисіи опредѣленіе съ виновныхъ лицъ обоихъ духовенствъ денежныхъ взысканій съ тѣмъ:

а) чтобы денежныя взысканія могли быть ею налагаемы въ размѣрѣ отъ 3-хъ до 100 руб. на виновное лицо;

б) чтобы всякое вообще взысканіе было налагаемо не иначе, какъ постановленіемъ, состоявшимся по заключенію мѣстнаго Губернатора и по истребованіи въ опредѣленный

срокъ мнѣнія Епископа Холмскаго и мѣстнаго Римско-католическаго.

7) Денежныя взысканія, налагаемыя Правительственною Коммисіею на основаніи предыдущей статьи, должны быть обращаемы на вспомоцествованіе бѣднѣйшимъ лицамъ греко-уніатскаго духовенства.

О всемъ вышеизложенномъ имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Превосходительству) для руководства и исполненія.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

И. д. Управляющаго Греко-Уніатскими Дѣлами
(подписалъ) *Сидорскій.*

На подлинномъ рукою Его Сіятельства
Графа Намѣстника написано:
,,*Утверждаю*" **Графъ БЕРГЪ.**
30 Іюня (12 Іюля) 1866 г.

ПРАВИЛА

на счетъ порядка назначенія духовныхъ лицъ Римско-католическаго исповѣданія въ духовныя должности по Царству Польскому, и на счетъ выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, изданныя въ развитіе §§ 13, 17, 18, 19. 21 и 23. ВЫСОЧАЙШАГО Указа 14 (26) Декабря 1865 г. объ устройствѣ свѣтскаго Римско-католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ, а также въ развитіе примѣчанія 2-го къ ВЫСОЧАЙШЕ утвержденному въ тотъ же день штату этаго Духовенства, и §§ 14 и 36 ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-католическикихъ монастырей.

I. О порядкѣ сношеній по предмету назначенія лицъ въ духовныя должности.

1 Духовныя должности, въ отношеніи къ порядку допущенія лицъ къ исправленію оныхъ, раздѣляются на три разряда:

А. *Къ первому* изъ нихъ принадлежатъ: всѣ тѣ должности, къ исправленію коихъ Епархіальное Начальство можетъ

Na oryginale ręką JW. Hr. Namiestnika napisano:

„*Zatwierdzam*" **Hrabia BERG.**

30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r.

PRZEPISY

co do porządku, w jakim mają być nominowani Duchowni wyznania Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiém, na urzęda duchowne, i co do uiszczania tymże Duchownym płac etatowych, wydane w rozwinięciu §§ 13, 17, 18, 19, 21 i 23 Ukazu NAJWYŻSZEGO z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. o urządzeniu Duchowieństwa świeckiego Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiém, a także w rozwinięciu uwagi 2-ej do NAJWYŻEJ zatwierdzonego pod tąż datą etatu dla tegoż Duchowieństwa, i §§ 14 i 36, NAJWYŻEJ zatwierdzonych w d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. przepisów dotyczących utrzymywania i zarządu klasztorów Rzymsko-katolickich.

I. O porządku nominowania osób duchownych na urzęda duchowne.

1. Urzęda duchowne, pod względem porządku dopuszczania osób do pełnienia onych, dzielą się na trzy kategorye:

A. *Do pierwszej* z nich należą: te wszystkie urzęda, do sprawowania których władza Dyecezalna mocną jest sama do

собственною властью допускать избранныхъ онымъ кандидатовъ, но лишь только въ видѣ временнаго порученія, причемъ Епархіальное Начальство обязано сообщить о томъ, въ теченіи семи дней, подлежащему Губернатору, а также обязано немедленно уволить отъ означеннаго порученія лицо, временно исполнявшее оное, въ томъ случаѣ, если Губернаторъ не одобритъ, сдѣланнаго Епархіальнымъ Начальствомъ, выбора.

Къ сему первому разряду принадлежатъ слѣдующія должности:

а) Администраторы такихъ приходовъ, въ коихъ нѣтъ на лицо Викарія, или въ коихъ по штату совсѣмъ не полагается Викаріевъ.

б) Всѣ вообще Приходскіе Викаріи, и

в) Низшія должностныя въ монастыряхъ лица, какъ то: Настоятельскіе Помощники, или Викаріи и Прокураторы.

Б. *Во второмъ* разрядѣ, состоятъ такія должности, къ исправленію коихъ могутъ быть также временно допускаемы, избранные Епархіальною властью, кандидаты, но не прежде, какъ по полученіи отъ гражданскаго Губернатора предварительнаго формальнаго на сіе согласія.

Къ этому разряду принадлежатъ:

а) Деканы.

б) Члены и должностныя лица въ Епархіальныхъ Консисторіяхъ.

в) Администраторы такихъ приходовъ, въ которыхъ имѣется на лицо хотя одинъ Викарій;

В. *Къ третьему* разряду принадлежатъ всѣ такія должности, къ исправленію которыхъ ни въ какомъ случаѣ не могутъ быть допускаемы избираемыя духовною властью

puszczać kandydatów przez siebie wybranych, lecz jedynie tylko w sposobie czasowego poruczenia, o czém Władza Dyecezalna w ciągu siedmiu dni, powinna zawiadomić właściwego Gubernatora, a także powinna bezzwłocznie uwolnić od rzeczonego poruczenia osobę, czasowo sprawującą obowiązki, w razie, jeżeli Gubernator nie zgodzi się na wybór uczyniony przez Władzę Dycezalną.

Do tej pierwszej kategoryi należą następujące urzęda:

a) Administratorowie takich parafij, w których niema Wikaryuszów, lub w których według etatu Wikaryusze nie są zamieszczeni.

б) Wszyscy w ogóle Wikaryusze parafialni, i

в) Osoby sprawujące niższe urzęda w klasztorach, jako to: Pomocnicy Przełożonych czyli Wikaryusze, i Prokuratorowie.

Б. *Do drugiej* kategoryi należą takie urzęda, do pełnienia których mogą być dopuszczeni, także czasowo, kandydaci wybrani przez władzę Dyecezalną, nie wprzód jednakże, jak po otrzymaniu poprzednio od Gubernatora Cywilnego formalnego na to zgodzenia się.

Do tej kategoryi należą:

a) Dziekani,

б) Członkowie i Urzędnicy Konsystorzów Dyecezalnych,

в) Administratorowie takich parafij, w których znajduje się choć jeden Wikaryusz;

В. *Do trzeciej* kategoryi należą wszystkie te urzęda, do sprawowania których, w żadnym razie nie mogą być dopuszczane osoby, wybrane przez władzę Dyecezalną, aż dopiero po

лица, до окончательнаго о нихъ рѣшенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Къ этому разряду принадлежатъ:

а) Настоятели класныхъ приходовъ;

б) Визитаторы и Настоятели монастырей;

в) Регенсы и Профессоры Епархіальныхъ Семинарій,—

г) Прелаты, а также дѣйствительные и почетные Каноники Епархіальныхъ и Коллегіатскихъ Капитуловъ.

2. О каждомъ порученіи временнаго исправленія должностей, принадлежащихъ къ *первому* разряду, Епархіальная власть, немедленно послѣ таковаго назначенія, и отнюдь не позже семидневнаго срока, извѣщаетъ подлежащаго Губернатора. Губернаторъ съ своей стороны долженъ немедленно собрать свѣдѣнія о благонадежности лица, допущеннаго Епархіальнымъ Начальствомъ къ исправленію какой либо изъ этихъ должностей и за тѣмъ, безъ всякой остановки, сообщить тому же Епархіальному Начальству: можетъ ли это лицо оставаться на временно занимаемомъ имъ мѣстѣ и быть представлено въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ къ утвержденію въ должности, или нѣтъ.

3. Если свѣдѣнія, сообщенныя Губернаторомъ Епархіальному Начальству на счетъ кандидата, предназначаемаго въ одну изъ должностей *перваго* разряда, будутъ одобрительны, то Епархіальное Начальство входитъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ представленіемъ объ утвержденіи кандидата избраннаго имъ, при чемъ оно къ представленію своему прилагаетъ и подлинный отзывъ Губернатора.

Если же полученныя Губернаторомъ свѣдѣнія будутъ неодобрительны, то онъ требуетъ, чтобы Епархіальное Началь-

wydaniu co do nich stanowczej decyzyi przez Komssyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Do tej kategoryi należą:

a) Proboszcze parafij klassowych;

б) Wizytatorowie i Przełożeni klasztorów;

в) Regensowie i Profesorowie Seminariów Dyecezalnych:

г) Prałaci, a także Kanonicy gremialni i honorowi kapituł tak Dyecezalnych, jako też kollegiackich.

2) O każdém przeznaczeniu do czasowego sprawowania urzędów należących do kategoryi *pierwszej*, władza Dyecezalna, obowiązaną jest niezwłocznie po wydaniu takowego zarządzenia, i nie później jak w ciągu dni siedmiu, zawiadomić właściwego Gubernatora. Gubernator zaś z swej strony powinien bezzwłocznie zebrać wiadomości o sprawowaniu się pod względem politycznym osoby, przeznaczonéj przez władzę Dyecezalną do sprawowania którego wiele z tych Urzędów, i następnie, bez straty czasu, zawiadomić tęż Władzę Dyecezalną: czy osoba ta może pozostać się na zajmowaném przez nią czasowo stanowisku i być przedstawioną do zatwierdzenia na tym urzędzie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, lub też przeciwnie.

3) Jeżeli wiadomości, zakommunikowane przez Gubernatora władzy Dyecezalnej, o kandydacie przeznaczonym na jeden z urzędów pierwszej kategoryi, będą zadawalniające, w takim razie władza Dyecezalna czyni do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych przedstawianie o zatwierdzenie wybranego przez nią kandydata, i przy tem przedstawienia załączy do przedstawienia oryginalną odezwę Gubernatora.

Jeżeli zaś otrzymane przez Gubernatora wiadomości, będą niekorzystne, w takim razie on żąda, aby władza Dyecezalna

ство немедленно устранило отъ должности лицо командированное для исправленія таковой временно, и замѣнило бы оное другимъ, о которомъ въ свою очередь, точно тѣмъже порядкомъ сообщается отъ Епархіальнаго Начальства Губернатору, а послѣднимъ собираются справки и вновь увѣдомляется Епархіальная власть.

Епархіальная власть исполняетъ таковыя требованія Гражданскаго Губернатора безъ малѣйшаго промедленія.

4. Относительно кандидатовъ, избираемыхъ въ должности *втораго* разряда, Епархіальное Начальство *предварительно* допущенія ихъ къ временному исправленію таковыхъ должностей, дѣлаетъ надлежащее о нихъ съ Губернаторомъ сношеніе, и *только по полученіи* отъ него одобрительнаго отзыва можетъ допускать ихъ къ исправленію этихъ должностей, въ видѣ временнаго порученія, а вслѣдъ за тѣмъ оно должно входить въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ представленіемъ о ихъ утвержденіи, прилагая также подлинный отзывъ Губернатора.

Если же полученныя Епархіальною властью отъ Губернатора свѣдѣнія будутъ неодобрительны, то Епархіальная Власть представляетъ Губернатору новаго кандидата.

5. При замѣщеніи должностей, принадлежащихъ къ *третьему* разряду, въ которыя, ни подъ какимъ предлогомъ не могутъ быть назначаемы исправляющія должность лица прежде полученія окончательнаго разрѣшенія самой Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, долженъ быть соблюдаемъ слѣдующій порядокъ:

а) въ отношеніи назначенія Настоятелей классныхъ приходовъ, Регенсовъ и Профессоровъ Епархіальныхъ Се-

bezzwłocznie usunęła od urzędowania osobę, przeznaczoną do czasowego sprawowania urzędu, i aby w miejsce jej wyznaczyła inną, o której następnie, ściśle tymże samym porządkiem władza Dyecezalna zawiadamia Gubernatora, a przez tego ostatniego zbierają się wiadomości i znowu zawiadamia się władzę Dyecezalną.

Władza Dyecezalna wykonywa takowe żądania Gubernatora Cywilnego bez najmniejszej zwłoki.

4. Co do kandytatow wybieranych na urzęda *drugiéj* kategoryi, władza Dyecezalna, przed dopuszczeniem ich do czasowego pełnienia takowych urzędów, czyni stosowne co do nich zniesienie się z Gubernatorem i dopiero po otrzymaniu od niego zadawalniającéj odpowiedzi, może ich przeznaczać do sprawowania tych urzędów, w charakterze czasowego poruczenia, a następnie powinna uczynić do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych przedstawienie o ich zatwierdzenie dołaczając także oryginalną odezwę Gubernatora.

Jeżeli zaś otrzymane, przez władzę Dyecezalną od Gubernatora, wiadomości będą niekorzystne, w takim razie władza Dyecezalna przedstawia Gubernatorowi innego kandydata.

5. Przy obsadzaniu urzedow, należących do *trzeciej* kategoryi na które, pod żadnym pozorem nie mogą być przeznaczane do sprawowania obowiązków osoby, przed otrzymaniem stanowczéj decyzyi samej Kom. Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, powinien być zachowany następujący porządek:

a) w przedmiocie mianowania Proboszczów na parafiach klassowych. Regensów i professorów w Seminariach Dyecezal-

минарій, а также Визитаторовъ и Настоятелей монастырей Епархіальная власть, предварительно представленія о томъ въ Правительственную Коммисію, должна спрашивать подлежащаго Губернатора, по мѣсту жительства избранныхъ на эти должности кандидатовъ, не встрѣчается ли къ назначенію сихъ послѣднихъ препятствія въ политическомъ отношеніи; а за симъ, Епархіалная власть входитъ въ Правительственную Коммисію съ представленіями только о лицахъ, предварительно одобренныхъ Губернаторомъ, прилагая подлинный отзывъ послѣдняго,—

б) въ отношеніи же назначенія Прелатовъ и вообще Каноников, Епархіальныя власти дѣлаютъ представленія въ Правительственную Коммисію, безъ предварительнаго запроса Губернаторовъ, а только извѣщаютъ сихъ послѣднихъ, какіе именно избраны ими кандидаты на эти должности и когда сдѣлано о нихъ представленіе. Губернаторы же, по симъ извѣщеніямъ собираютъ справки объ этихъ кандидатахъ и доставляютъ оныя въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ непосредственно, не ожидая запросовъ по сему предмету съ ея стороны.

6. Какъ по силѣ ст. 6, 8, 13 и 17-й Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 г. объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ, опредѣленіе вообще Прелатовъ и Канониковъ зависитъ отъ Совѣта Управленія Царства, а утвержденіе, избираемыхъ Епархіальнымъ Начальствомъ, въ разныя другія духовныя должности кандидатовъ предоставлено Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, то никакое духовное должностное лицо, законнымъ порядкомъ въ должности утвержденное, не можетъ быть Епархіальною властью произвольно отъ занимаемой имъ должности отрѣшено, или въ

nych, jakoteż Wizytatorów i Przełożonych klasztorów, władza Dyecezalna, przed uczynieniem o tém przedstawienia do Kommissyi Rządowej, powinna zapytać się właściwego Gubernatora, stosownie do miejsca zamieszkania wybranych na te urzęda kandydatów,, czy przeciwko zanominowaniu tych ostatnich nie zachodzą przeszkody pod względem politycznym; a następnie władza Dyecezalna przedstawia Kommissyi Rządowej te tylko osoby, o których udzieloną została przez Gubernatora korzystna opinija, przy dołączeniu oryginalnéj odezwy ostatniego,—

b) w przedmiocie zaś mianowania Prałatów i w ogóle Kanoników, Władze Dyecezalne czynią przedstawienia do Kommissyi Rządowej, bez poprzedniego znoszenia się z Gubernatorami, lecz tylko zawiadamią tych ostatnich, którzy mianowicie są przez nich wybrani kandydaci na te urzęda i kiedy uczyniono o nich przedstawienie. Gubernatorowie zaś, po otrzymaniu tych zawiadomień, zbierają wiadowości o kandydatach i przedstawiają takowe wprost od siebie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, nie oczekując naz apytanie się jéj w tym przedmiocie.

6. Ponieważ na mocy art. 6, 8, 13 i 17, Ukazu Najwyższego z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. o urządzeniu Duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem, mianowanie w ogóle Prałatów i Kanoników zależy od decyzyi Rady Administracyjnej Królestwa, a zatwierdzanie, wybranych przez Władzę, Dyecezalną, kandydatów na różne inne urzęda duchowne. pozostawiono Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, przeto żadna urzędująca duchowna osoba, w porządku przepisanym zatwierdzona na urzędzie, nie może być dowolnie przez Władzę Dyecezalną od zajmowanego przezeń urzędu, usuniętą, lub też na inny urząd przeniesioną.

другую должность перемѣщено. Посему, въ случаѣ предположеннаго отрѣшенія или перемѣщенія кого либо изъ духовныхъ должностныхъ лицъ, Епархіальное Начальство обязано, по предварительномъ сношеніи съ подлежащимъ Губернаторомъ, входить о томъ съ представленіемъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, съ приложеніемъ отношенія Губернатора, заключающаго мнѣніе его о таковомъ отрѣшеніи или перемѣщеніи, и только по полученіи отъ Коммисіи отзыва, оно дѣлаетъ зависящія по сему предмету распоряженія.

Что же касается приходскихъ *Викаріевъ*, то Епархіальное Начальство, обязано представлять о нихъ порядкомъ указаннымъ въ статьѣ 2-й, только при назначеніи ихъ въ первый разъ въ таковую должность; при переводѣ же Викаріевъ тѣмъ же званіемъ въ другія мѣста, оно должно только, извѣщать о томъ Правительственную Коммисію и подлежащаго Губернатора, для свѣдѣнія.

Примѣчаніе. Сіе послѣднее правило не относится однако къ Викаріамъ состоящимъ при церквахъ, находящихся въ самомъ Г. Варшавѣ, назначеніе и перемѣщеніе коихъ всегда производится съ соблюденіемъ правилъ, указанныхъ въ статьяхъ 2-й, 3-й и 6-й для всѣхъ вообще духовныхъ лицъ, отнесенныхъ къ *первому* разряду.

7. Въ случаѣ арестованія кого либо изъ приходскихъ духовныхъ лицъ, состоящихъ по законному назначенію при приходскихъ или по монастырскихъ церквахъ, Епархіальное Начальство, для недопущенія могущей послѣдовать отъ этаго остановки въ исполненіи отправляемыхъ арестованнымъ лицомъ обязанностей, можетъ замѣнять оное временно другимъ духовнымъ лицомъ, но о томъ, кто именно будетъ назначенъ, Епархіалное Началство должно немедленно сообщить подлежащему

Dla tego też, wrazie zamierzonego usunięcia lub przeniesienia którejkolwiek z osób duchownych urzędujących, władza Dyecezalna obowiązaną jest po poprzedniém porozumieniu się z właściwym Gubernatorem, uczynić w tym przedmiocie przedstawienie do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z załączeniem odezwy Gubernatora, zawierającej opiniją, co do takowego usunięcia lub przeniesienia; dopiero po otrzymaniu od Kommissyi Rządowej odezwy, czyni stosowne w tym przedmiocie zarządzenia.

Co się zaś tyczy Wikaryuszów parafialnych, to władza Dyecezalna obowiązaną jest czynić o nich przedstawienia porządkiem przepisanym w art. 2, tylko przy mianowaniu ich poraz pierwszy na ten urząd przy przenoszeniu zaś Wikaryuszów w inne miejsza na takiż urząd, jest obowiązana tylko donieść o tém Kommissyi Rządowej i właściwemu Gubernatorowi, dla wiadomości.

Uwaga. Ten ostatni przepis nie stosuje się jednakże do Wikaryuszów zostających przy kościołach znajdujących się w mieście Warszawie, których mianowanie i tranzlokacya dokonywa się z zachowaniem przepisów wskazanych w art. 2, 3 i 6, dla wszystkich w ogóle osób duchownych, mieszczących się w kategoryi *pierwszéj*.

7. Wrazie aresztowania, którejkolwiek z osób z duchowieństwa parafialnego, legalnie urzędujących przy kościołach pararafialnych lub po klasztornych, władza Dyecezalna, w celu uniknięcia wyniknąć mogącej z tego powodu przerwy w wykonywaniu obowiązków sprawowanych przez osobę aresztowaną, może wyznaczyć do tego czasowo inną osobę, lecz o tém, kto mianowicie przeznaczony zostanie, władza Dyecezalna obowiązaną jest bezzwłocznie donieść właściwemu Guberna-

Губернатору, который съ своей стороны увѣдомляетъ о томъ Правительственную Коммиссію.

8. Губернаторы обо всѣхъ духовныхъ лицахъ, находящихся во ввѣренныхъ имъ губерніяхъ, должны, въ вышеуказанныхъ случаяхъ, собирать свѣдѣнія чрезъ посредство мѣстныхъ Губернскихъ Жандармскихъ Штабъ-Офицеровъ *обязательно*, а изъ всѣхъ другихъ источниковъ, по собственному усмотрѣнію.

9. Губернаторы въ сношеніяхъ своихъ съ Епархіальными Властями не обязаны объяснять имъ фактовъ и причинъ, на коихъ они основываютъ свое мнѣніе о неблагонадежности духовныхъ лицъ; они ограничиваются только краткимъ извѣщеніемъ, что лицо, избранное Епархіальною Властью, одобряется или не одобряется ими для дальнѣйшаго представленія ихъ къ предполагаемому назначенію.

10. Всѣ упомянутые въ предъидущихъ пунктахъ отзывы Губернаторовъ ни въ какомъ случаѣ не стѣсняютъ Правительственной Коммисіи въ окончательныхъ ея рѣшеніяхъ.

II. О выдачѣ штатныхъ окладовъ лицамъ бѣлаго духовенства, въ духовныхъ должностяхъ правильно утвержденнымъ или, законнымъ порядкомъ, къ исправленію оныхъ допущеннымъ.

11. Присвоенное лицамъ, состоящимъ въ духовныхъ должностяхъ, штатное содержаніе должно быть отпускаемо изъ подлежащихъ губернскихъ или уѣздныхъ казначействъ, на основаніи нижеизложенныхъ правилъ. Притомъ штатное содержаніе выдается тѣмъ только духовнымъ лицамъ, которыя будутъ въ должностяхъ правильно утверждены, или къ ис-

torowi, który z swej strony zawiadamia o tém Kommissyę Rządową.

8. Gubernatorowie, o wszystkich Duchownych osobach, znajdujących się w powierzonych zarządowi ich guberniach, powinni, w wypadkach powyżej przytoczonych, zbierać wiadomości za pośrednictwem Gubernialnych Sztab-Oficerów Żandarmeryi z obowiązku, ze wszystkich zaś innych źródeł, według własnego uznania.

9. Gubernatorowie w korrespondencyach swoich z Władzami Dyecezalnymi, nie są obowiązani objaśniać faktów i przyczyn, na których gruntują swoje niekorzystne opinije o duchownych osobach; ograniczają się tylko, krótkiem zawiadomieniem, że osoba, wybrana przez Władzę Dyecezalną kwalifikuje się przez nich, lub nie kwalifikuje do dalszego przedstawienia ich na zamierzoną posadę.

10. Wszystkie wspomniane w poprzedzających punktach odezwy Gubernatorów, w żadnym razie nie krępują Kommissyi Rządowej w wydawaniu przez nią stanowczych decyzyj.

II. O assygnowaniu płac etatowych dla osób duchowieństwa świeckiego, na urzędach duchownych legalnie zatwierdzonych lub do sprawowania takowych, wedle przepisanego porządku, dopuszczonych.

11. Pensya etatowa przyznana dla osób zajmujących urzęda duchowne, powinna być assygnowana z właściwych kass gubernjalnych lub powiatowych, według przepisów poniżej wyszczególnionych. Przytém pensya etatowa wypłaca się dla tych tylko duchownych, ktorzy będą legalnie na urzędach zatwierdzeni, lub też do sprawowania takowych we-

правленію оныхъ законно допущены, на точномъ основаніи ст. 1, 2, 3, 4 и 5 настоящихъ Правилъ.

12. Лица, принадлежащія къ *первому* разряду т. е. такія, которыя самою Епархіальною Властью допускаются временно къ исправленію должности, не имѣютъ права на полученіе, за время исправленія этихъ обязанностей. присвоеннаго онымъ содержанія, буде Губернаторъ несогласится на оставленіе ихъ при порученныхъ имъ Епархіальною Властью обязанностяхъ;— а потому, въ видахъ возможнаго избѣжанія всякихъ по сему поводу затрудненій или нареканій, Епархіальныя Власти должны допускать къ таковымъ обязанностямъ такихъ только кандидатовъ, поведеніе коихъ будетъ имъ дѣйствительно извѣстно съ хорошей стороны.

Если же Гражданскій Губернаторъ согласится на оставленіе кого изъ такихъ лицъ при порученныхъ оному временно Епархіальною властью обязанностяхъ, то въ такомъ случаѣ лицо это, хотябы впослѣдствіи и не было по какимъ либо поводамъ утверждено Правительственною Коммисіею въ должности, будетъ однако имѣть право на полученіе слѣдуемаго оному содержанія, за все время исправленія сказанныхъ обязанностей, считая со дня вступленія въ отправленіе оныхъ, до дня полученія подлежащимъ Губернскимъ Казначействомъ или Уѣзднымъ Правленіемъ предложенія Губернатора, съ извѣщеніемъ о послѣдовавшемъ, со стороны Правительственной Коммисіи, отказѣ.

13. Лица *втораго* разряда, временно допущенныя къ должности съ предварительнаго формальнаго разрѣшенія Губернатора, получаютъ жалованье со дня дѣйствительнаго вступленія своего въ исправленіе сихъ обязанностей. но притомъ жалованье сіе во всякомъ случаѣ не можетъ имъ

dle przepisanego porządku dopuszczeni, a to w ścisłem zastosowaniu się do art. 1, 2, 3, 4 i 5. niniejszych przepisów.

12. Osoby należące do *pierwszéj* kategoryi, to jest takie, które przez samę Władzę Dyecezalną przeznaczają się czasowo do sprawowania urzędu, nie mają prawa do pobierania przywiązanéj do tegoż urzędu płacy, za czas sprawowania przez nich obowiązków, jeżeli Gubernator nie zgodzi się na pozostawienie ich przy sprawowaniu obowiązków poruczonych im przez Władzę Dyecezalną;— i dla tego w celu uniknienia, wyniknąć mogących z tego powodu, trudności i narzekań, Władza Dyecezalna powinna dopuszczać do pełnienia tych obowiązków takich tylko kandydatów, sprawowanie których będzie jéj rzeczywiście znane z dobrej strony.

Jeżeli zaś Gubernator Cywilny zgodzi się na pozostawienie któréjkolwiek z takich osób przy sprawowaniu obowiązków poruczonych jéj czasowo przez Władzę Dyecezalną, w takim razie osoba ta, chociażby następnie z jakiego bądź powodu nie zyskała zatwierdzenia Kommissyi Rządowéj na tym urzędzie, będzie jednakże miała prawo do otrzymania należnéj pensyi za cały czas pełnienia wspomnionych obowiązków, licząc od dnia objęcia takowych do dnia otrzymania przez właściwą kassę Gubernialną lub Urząd Powiatowy, reskryptu Gubernatora Cywilnego, zawiadamiającego, że Kommissya Rządowa odmówiła zatwierdzenia.

13. Osoby *drugiéj* kategoryi, dopuszczone czasowo do urzędu, na mocy poprzedniéj formalnej decyzyi Gubernatora pobierają płacę od dnia rzeczywistego objęcia przez nie obowiązków, lecz przytém pensya takowa w żadnym razie nie może być

быть отпускаемо за время предшествующее тому дню, въ который Губернаторъ подписалъ, на основанiи 4 ст. сихъ Правилъ, формальное извѣщенiе свое Епископу и Уѣздному Начальнику о согласiи своемъ на допущенiе означеннаго духовнаго лица къ временному исправленiю духовной должности

Впрочемъ, ежели какое лицо не будетъ впослѣдствiи окончательно утверждено Правительственною Коммисiею въ должности, то таковому лицу жалованье выдается только по тотъ день, въ который подлежащее Губернское Казначейство или Уѣздное Управленiе получитъ отъ Губернатора извѣщенiе о рѣшенiи Правительственной Коммисiи.

14. Для избѣжанiя какъ остановокъ, такъ и всякой неправильности въ отпускѣ кому слѣдовать будетъ штатнаго содержанiя, Губернаторъ о каждомъ послѣдовавшемъ, на основанiи статей 4 и 13, разрѣшенiи своемъ оставить при какой либо должности избраннаго въ оную Епархiальнымъ Начальствомъ кандидата, извѣщаетъ одновременно какъ это Начальство, такъ и подлежащее Губернское Казначейство или Уѣздное Управленiе.

15. Жалованье, присвоенное должностнымъ лицамъ принадлежащимъ къ *третьему* разряду, можетъ быть получаемо ими только со дня введенiя ихъ въ эти должности, на основанiи предписанiя объ окончательномъ утвержденiи ихъ въ тѣхъ званiяхъ Правительственною Коммисiею.

16. Независимо отъ случаевъ, указанныхъ въ статьяхъ 11, 12 и 13, производство жалованья всѣмъ вообще вышепоименованнымъ должностнымъ лицамъ прекращается съ ихъ смертью, а равно съ увольненiемъ ихъ или отрѣшенiемъ отъ должности.

przyznawaną za czas poprzedzający dzień, w którym Gubernator na zasadzie art. 4. niniejszych przepisów, podpisał formalne zawiadomienie do Biskupa i Naczelnika Powiatu, że zgadza się na powierzenie temu duchownemu czasowego sprawowania duchownego urzędu.

Wreszcie, jeżeli jaka osoba nie zostanie następnie stanowczo zatwierdzoną przez Kommissyę Rządową na urzędowaniu to pensya dla takiéj osoby wypłaca się tylko po ten dzień, w którym właściwa Kassa Gubernialna lub Urząd Powiatowy otrzymają od Gubernatora zawiadomienie o decyzyi Kommissyi Rządowéj.

14. Dla uniknienia tak zwłoki, jak i wszelkiej nieformalności w wypłacie dla kogo będzie należało etatowéj pensyi Gubernator, o każdéj wydanéj przez siebie decyzyi na zasadzie art 4 i 13, co do pozostawienia na urzędzie wybranego przez Władzę Dyecezalną kandydata, zawiadamia jednocześnie tak też Władzę, jako też właściwą kassę Gubernialną lub Urząd Powiatowy.

15. Pensya, przyznana dla osób urzędujących, należących do *trzeciéj* kategoryi, może być przez nie pobierana tylko od dnia objęcia przez nich obowiązków, na zasadzie reskryptu co do ostatecznego zatwierdzenia ich w tych obowiązkach, przez Kommissyę Rządową.

16. Niezależnie od okoliczności przywiedzionych w art. 11, 12 i 13, wypłata pensyi, wszystkim w ogóle wyżej wymienionym urzędującym osobom kończy się z dniem ich śmierci, uwolnienia lub oddalenia od urzędowania.

17. Духовное лицо, перемѣщенное съ одной должности въ другую, получаетъ, до утвержденія въ оной, содержаніе по прежней своей должности; по утвержденіи же въ новой должности, лицо это начинаетъ пользоваться присвоеннымъ оной жалованьемъ со дня подписанія Губернаторомъ извѣщенія къ подлежащимъ Начальствамъ объ утвержденіи тогоже лица въ сей послѣдней должности.

18. Если Епархіальною Властью будетъ предоставлено, на законномъ основаніи, Настоятелю или Администратор-прихода, временное завѣдываніе и другимъ сосѣднимъ приходомъ, то въ такомъ случаѣ онъ имѣетъ право на полученіе прибавочнаго жалованья, опредѣленнаго 19 ст. Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 г. въ размѣрѣ 50 р. с. въ годъ, со дня вступленія въ завѣдываніе таковымъ приходомъ по день увольненія его отъ сей обязанности.

Примѣчаніе. О каждомъ такомъ предоставленіи Настоятелю или Администратору одного прихода, временнаго завѣдыванія другимъ приходомъ, а равно объ увольненіи его отъ сей обязанности, Епархіальная Власть немедленно увѣдомляетъ подлежащаго Уѣзднаго Начальника для свѣдѣнія его и для надлежащаго съ его стороны распоряженія по Казначейству, относительно подлежащей денежной выдачи. Уѣздный Начальникъ немедленно доноситъ о томъ Губернатору, для свѣдѣнія.

19. Если Настоятели и Администраторы приходовъ продолжаютъ завѣдывать оными подо достиженіи 65 лѣтняго возраста, то получаютъ добавочное жалованье, въ размѣрѣ 100 р. въ годъ, опредѣленное 20-ю ст. сказаннаго Указано, не иначе, какъ съ разрѣшенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и съ того дня, который указанъ будетъ таковымъ рѣшеніемъ.

17. Duchowny, przeniesiony z jednego urzędu na drugi, pobiera do czasu zatwierdzenia go na tym ostatnim, pensyę przywiązaną do pierwszego swego urzędowania, po zatwierdzeniu go zaś na nowym urzędzie, osoba ta zaczyna korzystać z pensyi przywiązanej do nowego urzędu od dnia podpisania przez Gubernatora zawiadomienia do właściwych Władz o zatwierdzeniu tejże osoby na tym nowym urzędzie,

18. Jeżeli Władza Dyecezalna, na zasadzie przepisów. powierzy Proboszczowi lub Administratorowi jednéj parafii, czasowy zarząd drugą sąsiednią parafiją w takim razie służy mu prawo do pobierania dodatkowéj pensyi oznaczonéj art. 19 Ukazu Najwyższego z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. w stosunku rs. 50 rocznie, od dnia przyjęcia w zarząd takowéj parafii aż do dnia uwolnienia go od tych obowiązków.

Uwaga. O każdém takiém powierzeniu Proboszczowi lub Administratorowi jednéj parafii, czasowego zarządu drugą sąsiednią parafiją, jakoteż o uwolnieniu go od tych obowiązków, Władza Dyecezalna winna bezzwłocznie zawiadamiać właściwego Naczelnika Powiatu dla jego wiadomości i celem wydania stosownego zarządzenia do kassy w przedmiocie wypłaty przypadającéj należytości. Naczelnik Powiatu niezwłocznie donosi o tém Gubernatorowi, dla wiadomości.

19. Jeżeli Proboszczowie i Administratorowie parafij, po dojściu do 65 lat życia nie przestają zarządzać nimi, w takim razie otrzymują dodatkową płacę wyznaczoną art. 20 powołanego Ukazu, w stosunku rs. 100 rocznie, lecz nie inaczéj, jak za decyzyą Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznytrznych i Duchownych i od téj daty, jaka będzie w téj decyzyi wskazaną.

20. Жалованье лицамъ бѣлаго духовенства, по Высочайше утвержденному 14 (26) Декабря 1865 г. штату, выдается по истеченіи каждой трети года, на основаніи утвержденныхъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ на прежнюю треть платежныхъ списковъ, по предварительномъ внесеніи въ оные самими Губернскими Правленіями всѣхъ перемѣнъ, послѣдовавшихъ въ личномъ составѣ духовныхъ должностей, въ продолженіи истекающей трети.

21. Составленные такимъ образомъ за каждую треть платежные списки Губернскія Правленія препровождаютъ въ подлежащія Казначейства въ концѣ исходящей трети, для отпуска по онымъ, кому слѣдовать будетъ, жалованья, и вмѣстѣ съ тѣмъ доносятъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ о томъ—какія именно и на какомъ основаніи сдѣланы ими перемѣны въ утвержденныхъ ею на послѣднюю треть платежныхъ спискахъ.

22. Лицамъ, занимающимъ духовныя должности въ Варшавѣ и въ губернскихъ городахъ, жалованье отпускается изъ Губернскихъ Казначействъ; лицамъ же, занимающимъ таковыя должности внѣ Варшавы и губернскихъ городовъ, оно выдается изъ Уѣздныхъ Казначействъ.

23. Лица, имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, обязаны являться за онымъ въ Казначейство лично и должны собственноручно расписываться въ казначейскихъ платежныхъ спискахъ въ полученіи денегъ.

Примѣчаніе. Изъ сего правила допускаются только нижеслѣдующія изъятія:

а) Епископы и Администраторы Епархій могутъ, вмѣсто личной явки въ Казначейство, получать жалованье по

20. Pensya dla duchowieństwa świeckiego, według Najwyżéj zatwierdzonego w d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etatu, wypłaca się po upływie każdego tercyału, na zasadzie zatwierdzonych przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych na upłyniony tercyał list płacy, po poprzedniém zanotowaniu w nich przez Rządy Gubernialne, zajść mogących zmian w osobowym składzie duchowieństwa, w ciągu bieżącego tercyału.

21. Uformowane tym sposobem za każdy tercyał listy płacy, Rządy Gubernialne przesyłają do właściwych kass w końcu bieżącego tercyału, celem wypłaty według takowych pensyi, komu należyć się będzie, i jednocześnie donoszą Kommissyi Rządowej Swraw Wewnętrznych i Duchownych o tém— jakie mianowicie i na jakiej zasadzie, poczynione zostały zmiany w zatwierdzonych przez nią, na ostatni tercyał, listach płacy.

22. Osobom, sprawującym urzęda duchowne w Warszawie i w miastach gubernialnych, pensya wypłaca się z Kass Gubernialnych; osobom zaś, sprawującym takież urzęda po za obrębem Warszawy i miast gubernialnych, wypłaca się z Kass Powiatowych.

23. Osoby, mające prawo do pobierania pensyi z tytułu sprawowania urzędu duchownego, obowiązane są przybyć po nią do kassy osobiście, i powinny własnoręcznie pokwitować w kassowej liście płacy z odbioru pieniędzy.

Uwaga: Od tego przepisu dopuszczają się tylko następujące wyjątki:

a) Biskupi i Administratorowie Dyecezyj, mogą, zamiast osobistego zgłoszenia się do kassy, otrzymywać pensyę za

собственноручнымъ роспискамъ, съ приложеніемъ своей оффиціальной печати;

б) Больные священники, которые по случаю болѣзни не могли бы являться лично въ Казначейство, могутъ получать свое жалованье также по собственноручнымъ роспискамъ, скрѣпленнымъ мѣстною Полицейскою Властію;

в). За викаріевъ, а равно за органистовъ въ помонастырскихъ костелахъ, жалованье можетъ быть, (впрочемъ неиначе какъ съ ихъ собственнаго на то согласія) выдаваемо приходскому Настоятелю или Администратору, по предъявленіи однако собственноручной росписки Викарія, засвидѣтельствованной тѣмъ лицомъ, которое должно получить жалованье.

24. Духовному лицу, явившемуся за полученіемъ жалованья, или востребовавшему оное чрезъ другое лицо, казначей, по точномъ удостовѣреніи въ тождествѣ лица или подлинности росписки, вправѣ отпустить жалованье лишь въ томъ случаѣ, если лицо это внесено въ платежный списокъ, упоминаемый въ ст. 20, 21, и 26-й.

25. Въ случаяхъ смерти получающаго штатное содержаніе духовнаго лица, церковный дозоръ — ежели умершій былъ приходскимъ священникомъ, или подлежащее духовное Начальство — ежели это лице занимало иныя духовныя должности, по сношеніи съ надлежащимъ Уѣзднымъ или Губернскимъ Правленіемъ, получаетъ, причитавшееся этому лицу, по день кончины его жалованье, на покрытіе изъ онаго издержекъ на погребеніе. Въ употребленіи на сей предметъ полученной суммы церковный Дозоръ или подлежащее духовное Начальство представляетъ надлежащій отчетъ съ документами, вмѣстѣ съ остаткомъ—

własnoręcznemi kwitami, opatrzonemi urzędową swoją pieczęcią.

b) Chorzy księża, którzy z powodu słabości nie mogliby przybyć do kassy, mogą odbierać pensyę za własnoręcznym kwitem, poświadczonym przez miejscową Władzę Policyjną.

c) Za wikaryuszów, równie i za organistów przy kościołach po-klasztornych pensya może być, z resztą nie inaczéj jak z własnego ich zgodzenia się, wypłacaną Proboszczowi parafii lub Administratorowi, za złożeniem jednakże własnoręcznego kwitu wikaryusza, poświadczonego przez osobę, która powinna otrzymać pensyę.

24. Duchownemu zgłaszającemu się po odbiór pensyi, albo żądającemu takowéj przez pośrednictwo innéj osoby, kassyer po przekonaniu się o tożsamości osoby lub własnoręczności podpisu, może wypłacić pensyę w takim tylko razie, jeżeli duchowny ten pomieszczonym jest w liście płacy, wzmiankowanéj w art. 20, 21 i 26.

25. Na wypadek śmierci duchownego pobierającego płacę etatową, dozór kościelny,— jeżeli zmarły był księdzem parafialnym, lub właściwa Władza duchowna, jeżeli duchowny ten zajmował inne urzęda duchowne, po porozumieniu się z właściwym Naczelnikiem Powiatu, lub Rządem Gubernialnym, odbiera przypadającą dla niego po dzień śmierci pensyę, na pokrycie z takowéj wydatków pogrzebowych. Z użycia otrzymanéj na ten cel kwoty, Dozór kościelny lub właściwa Władza duchowna, przedstawia odpowiedni rachunek z dowodami, wraz

буде таковой окажется— для отсылки онаго въ Банкъ до дальнѣйшаго рѣшенія.

26. На основаніи такихъ же, какъ выше объяснено ст. 20 и 21 платежныхъ списковъ, и тѣмъ же самымъ порядкомъ будетъ производиться выдача жалованья и Викаріямъ, состоящимъ при помонастырскихъ костелахъ.

27. По истеченіи каждой трети и по окончаніи выдачи жалованья, Губернскія Правленія, относительно духовенства помѣщеннаго въ штатѣ Высочайше утвержденномъ 14 (26) Декабря 1865 г., составляютъ (на основаніи какъ платежныхъ списковъ, присланныхъ Уѣздными казначействами въ Губернскія, такъ и на основаніи платежей, непосредсвенно производимыхъ самыми Губернскими казначействами) общую вѣдомостъ для Губерніи, по прилагаемому усего подъ литерою А образцу платежнаго списка. Таковую вѣдомость каждое Губернское Правленіе немедленно представляетъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, которая повѣривъ и сличивъ оную съ своими дѣлами и контролями, утверждаетъ оную и возвращаетъ Губернскому Правленію, какъ для пріобщенія къ казначейскимъ счетамъ, такъ и для руководства при составленіи платежныхъ списковъ на слѣдующія трети, по порядку указанному выше въ ст. 20 и 21, а вмѣстѣ съ тѣмъ, въ случаѣ неправильнаго отпуска денегъ, дѣлаетъ распоряженіе о возвращеніи оныхъ по принадлежности.

III. О выдачѣ сумма на содержаніе Монашествующаго Духовенства.

28. Суммы, на основаніи §§ 14 и 36 Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. Правилъ о спо-

z resztą, jeżeli takowa pozostanie, celem przesłania onéj do Banku aż do dalszej decyzyi.

26. Na zasadzie podobnych list płacy, jak objaśniono w art. 20 i 21, i w tymże samym porządku, wypłacać się będzie pensya i dla wikaryuszów przy kościołach po-klasztornych.

27. Po upływie każdego tercyału i po ukonczeniu wypłaty pensyi, Rządy Gubernialne, co do duchowieństwa pomieszczonego w Najwyżej zatwierdzonym na d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etacie, formują (na zasadzie tak list płacy, nadesłanych przez kassy Powiatowe do Gubernialnych, jako też na zasadzie wypłat bezpośrednio poczynionych przez same kassy Gubernialne) ogólny wykaz z całej Gubernii, według załączonego tu pod lit. *A*, wzoru listy płacy. Takowy wykaz każdy Rząd Gubernialny bezzwłocznie przedstawia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, która po sprawdzeniu i porównaniu ze swemi aktami i kontrollami, zatwierdza go i zwraca Rządowi Gubernialnemu, tak dla dołączenia takowego do rachunków kassowych, jak również w celu zastosowania się przy formowaniu listy płacy na następny tercyał, w porządku wyżéj przepisanym w art. 20 i 21, a zarazem wrazie nieprawnéj wypłaty pieniędzy, wydaje rozporządzenie, w przedmiocie odebrania onych od kogo należy.

III. O assygnowaniu summ na utrzymanie Duchowieństwa Zakonnego.

28. Summy, na zasadzie §§ 14 i 36, Najwyżéj zatwierdzonych w d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. przepisów,

собахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-католическихъ монастырей, предназначенныя на содержаніе монаховъ, отпускаются по третямъ впередъ, въ первыхъ числахъ каждой трети, изъ ближайшихъ Губернскихъ или Уѣздныхъ Казначействъ, подъ росписки настоятелей монастырей, по числу лицъ состоящихъ въ монастырѣ, на основаніи подробныхъ, отъ Правительстенной Коммисіи распоряженій, и приложенныхъ къ онымъ, именныхъ списковъ монашествующимъ.

29. Такъ какъ въ этихъ именныхъ спискахъ будетъ показываемо число лицъ, состоявшихъ въ монастырѣ на лицо въ продолженіи истекшей трети, а между тѣмъ уже послѣ изданія таковыхъ распоряженій, и до воспослѣдованія дѣйствительной уплаты, наличное число монаховъ можетъ уменьшиться, то Казначейства должны отпускать слѣдуемую сумму, по прилагаемымъ къ роспискамъ настоятеля или настоятельницы монастыря именнымъ спискамъ монаховъ, дѣйствительно состоящихъ въ монастырѣ на лицо, и имѣющихъ право на полученіе содержанія. Списки сіи составляются настоятелями монастырей и должны быть засвидѣтельствованы, предъ самымъ отпускомъ суммы, мѣстнымъ Полицейскимъ Начальствомъ.

Примѣчаніе: Монахи и монахини, кои на основаніи § 15 Дополнительныхъ Правилъ къ Высочайшему Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. о Римско-католическихъ монастырахъ освобождены отъ монастырской жизни, съ дозволеніемъ проживать внѣ монастырей, получаютъ слѣдующія имъ ежегодно по 40 р. пособія и по 20 руб. на наемъ помѣщенія сами, по собственноручнымъ своимъ роспискамъ, примѣнительно къ порядку указанному въ ст. 23-й и Примѣчаніи къ ней, а не черезъ настоятелей.

o sposobie utrzymania i porządku zarządu klasztorów Rzymsko-katolickich, przeznaczone na utrzymanie zakonników wypłacają się tercyałami z góry, w pierwszych dniach każdego tercyału, z najbliższych kass Gubernialnych lub Powiatowych, za kwitami przełożonych klasztorów, stosownie do liczby osób, znajdujących się w klasztorze, na zasadzie szczegółowych rozporządzeń Kommissyi Rządowej, i dołączonych do nich list imiennych osób stanu zakonnego.

29. Ponieważ w takowych listach imiennych zamieszczaną będzie liczba osób, znajdujących się w klasztorze w ciągu ubiegłego tercyału, a zdarzyć się może, że w czasie od wydania assygnacyi do chwili nastąpienia rzeczywistej wypłaty, liczba zakonników zmniejszy się, przeto kassy przy wypłacie, żądać winny, aby do pokwitowania przełożonego lub przełożonej klasztoru dołączane były listy zakonników rzeczywiście znajdujących się w klasztorze i mających prawo do pobierania płacy. Listy takowe formują się przez przełożonych klasztorów, i winny być poświadczone przez miejscową Władzę Policyjną, przed samem nastąpieniem wypłaty.

Uwaga. Zakonnicy i zakonnice, którzy na zasadzie § 15, Przepisów Dodatkowych do Ukazu Najwyższego z d. 27 Października (8 Listopada) 1864 r. o klasztorach Rzymsko-katolickich, zostali zwolnieni od życia klasztornego z pozwoleniem mieszkania po zaobrębem klasztoru, pobierają przypadające im wsparcie po rs. 40, i na najem mieszkania po rs. 20 rocznie, do własnych rąk i za kwitem przez siebie podpisanym, a to stosownie do art. 23 i uwagi przy tymże, nie zaś za pośrednictwem przełożonych.

30. Если уже послѣ отпуска третной суммы на содержаніе монаховъ, въ теченіи тойже трети уменшится число лицъ состоящихъ въ томъ монастырѣ, то остатокъ отъ этой суммы образовавшійся отъ сбереженій вслѣдствіе таковаго уменшенія числа монаховъ, долженъ быть обращенъ настоятелемъ монастыря на общія монастырскія надобности, въ особенности же на содержаніе и починку монастырскихъ строеній и костела. Если же въ теченіи трети прибудетъ въ монастырь монахъ, то настоятель не вправѣ требовать добавочнаго за эту треть пособія.

31. Визитаторы монастырей будутъ получать штатное содержаніе вмѣстѣ съ разъѣздными деньгами, по истеченіи каждой трети, изъ ближайшащихъ къ ихъ мѣсту жительства Губернскаго или Уѣзднаго Казначейства, подъ росписки, засвидѣтельствованныя Губернаторомъ или Уѣзднымъ Начальникомъ относительно времени, за которое, согласно рѣшенію Правительственной Коммисіи, слѣдуетъ имъ жалованье и разъѣздныя, а равно и относительно размѣра оныхъ.

IV. О Контролѣ.

32. Для того, чтобы Правительственная Коммисія могла со всею точностію повѣрять вышеозначенныя вѣдомости, а также давать соотвѣтственныя распоряженія относительно отпуска суммъ на содержаніе какъ свѣтскаго духовенства, такъ и монаховъ и прислуги, состоящей при по монастырскихъ костелахъ, — Губернаторы обязаны доносить ей немедленно о всѣхъ происшедшихъ въ теченіи трети измѣненіяхъ въ составѣ лицъ какъ свѣтскаго, такъ и монашествующаго духовенства, какъ то: о времени вступленія въ исправленіе должности лицъ, временно для

30. Jeżeli już po wypłaceniu summy tercyałowéj na utrzymanie zakonników, liczba ich w ciągu tego tercyału zmniejszy się w klasztorze, w takim razie oszczędność otrzymana w skutku takowego zmniejszenia się liczby zakonników powinna być użytą przez przełożonego klasztoru na ogólne potrzeby klasztorne, a szczególniej na utrzymanie i reperacyę zabudowań klasztornych i kościoła. Jeżeli zaś w ciągu tercyału, przybędzie do klasztoru zakonnik, to przełożony nie ma prawa żądać za ten tercyał dodatkowego wsparcia.

31. Wizytatorowie klasztorów mają pobierać pensyę etatową wraz z kosztami podróży, po upływie każdego tercyału z kass Gubernialnych lub Powiatowych, znajdujących się najbliżéj ich miejsca zamieszkania, za kwitami poświadczonymi przez Gubernatora lub Naczelnika Powiatu, co do czasu za jaki stosownie do decyzyi Kommissyi Rządowéj, mają prawo do płacy i kosztów podróży, niemniej i co do wysokości takowych.

IV. O Kontrolli.

32. Aby Kommissya Rządowa mogła z całą ścisłością sprawdzać wyżéj powołane wykazy, a także wydawać odpowiednie zarządzenia co do wypłaty summ na utrzymanie, tak duchowieństwa świeckiego, jako też zakonników i służby zostającéj przy kościołach po-klasztornych, Gubernatorowie obowiązani są donosić jéj bezzwłocznie o wszystkich zajść mogących zmianach w ciągu tercyału, w składzie osób duchowieństwa tak świeckiego, jak równie zakonnego; jako to: o czasie objęcia obowiązków przez osobę czasowo takowe sprawującą, o śmierci każdego duchownego i o innych wypadkach,

сего назначенныхъ, о смерти каждаго духовнаго лица и о другихъ случаяхъ, вслѣдствіе коихъ должно послѣдовать измѣненіе въ выдачѣ назначеннаго содержанія. По сему Епархіальныя Власти о всѣхъ такихъ перемѣнахъ должны безотлагательно извѣщать подлежащихъ Губернаторовъ.

33. Губернское Правленіе обязано вести контроль заключающій въ себѣ всѣ подробности, необходимыя къ правильному производству жалованья свѣтскому и монашествующему духовенству цѣлой Губерніи. Сверхъ сего, Уѣздные Начальники должны также содержать у себя такой же контроль относительно лицъ получающихъ жалованье изъ уѣздныхъ казначействъ.

34. Означенные въ ст. 33-й контроли должны служить основаніемъ для повѣрки присылаемыхъ изъ Правительственной Коммисіи платежныхъ списковъ и для наблюденія за правильною выдачею суммъ, назначенныхъ на содержаніе какъ бѣлаго, такъ и монашествующаго духовенства, а также прислуги, состоящей при по-монастырскихъ костелахъ.

35. Для сей цѣли, всѣ свѣдѣнія относительно измѣненія состава духовной іерархіи, а именно: согласія Губернаторовъ на временное исправленіе духовными лицами должностей, утвержденія подлежащими Властями въ должностяхъ, протоколы введенія по каноническимъ правиламъ въ должность,—должны быть безотлагательно отмѣчаемы въ контролѣ Губернскаго Правленія. Относительно лицъ, получающихъ жалованье изъ Уѣздныхъ Казначействъ, таковыя свѣдѣнія должны быть сообщаемы уѣзднымъ казначействамъ

36. Для надлежащей точности вышеуказаннаго контроля, Уѣздные Начальники должны предписать подчиненнымъ

z powodu których winna nastąpić zmiana w wypłacie przyznanéj pensyi. Dla tego też, Władze Dyccezalne o wszystkich takich zmianach powinny bezzwłocznie zawiadamiać Gubernatorów.

33. Rządy Gubernialne są obowiązane prowadzić kontrollę zawierającą w sobie wszystkie szczegółowe wiadomości, niezbędne przy assygnowaniu pensyi dla duchowieństwa świeckiego i zakonnego w całéj Gubernii. Oprócz tego Naczelnicy Powiatów i powinni także u siebie utrzymywać takąż kontrollę, co do osób pobierających pensyę z kass powiatowych.

34. Wymienione w art. 33. kontrolle powinny służyć za zasadę przy sprawdzaniu nadsyłanych przez Kommissję Rządową list płacy, i dla pilnowania, aby summy przeznaczone na utrzymanie duchowieństwa tak świeckiego jak i zakonnego, jako też i służby przy kościołach po-klasztornych assygnowane były według wszelkich formalności.

35. W tym celu, wszystkie wiadomości, dotyczące zmian w składzie hierarchii duchownéj, a mianowicie: zezwolenia Gubernatorów na czasowe sprawowanie urzędów przez osoby duchowne, zatwierdzenia przez właściwe Władze na urzędach, protokóła kanonicznych installacyj, winny być bezzwłocznie odnotowane w kontrollach Rządu Gubernialnego. Co się zaś tyczy osób pobierających płacę z kass powiatowych, takowe wiadomości winny być kommunikowane kassom powiatowym.

36. Wcelu prowadzenia z należytą ścisłością określonéj powyżej kontrolli, Naczelnicy Powiatowi winni polecić

себѣ Бургомистрамъ и Полицейскимъ Чинамъ, а за симъ должны также наблюдать, чтобы они, подъ личною отвѣтственностью, доносили имъ немедленно не только о смерти каждаго духовнаго лица, но и о вступленіи въ должность, или удаленіи отъ оной.

podwładnym sobie Burmistrzom i Urzędnikom Policyjnym, i następnie powinni nad tém czuwać, aby ciż pod odpowiedzialnością osobistą, bezzwłocznie im donosili, nie tylko o nastąpionéj śmierci każdéj z osób duchownych, lecz także i o objęciu urzędowania, lub też o oddaleniu onéj od takowego.

А.

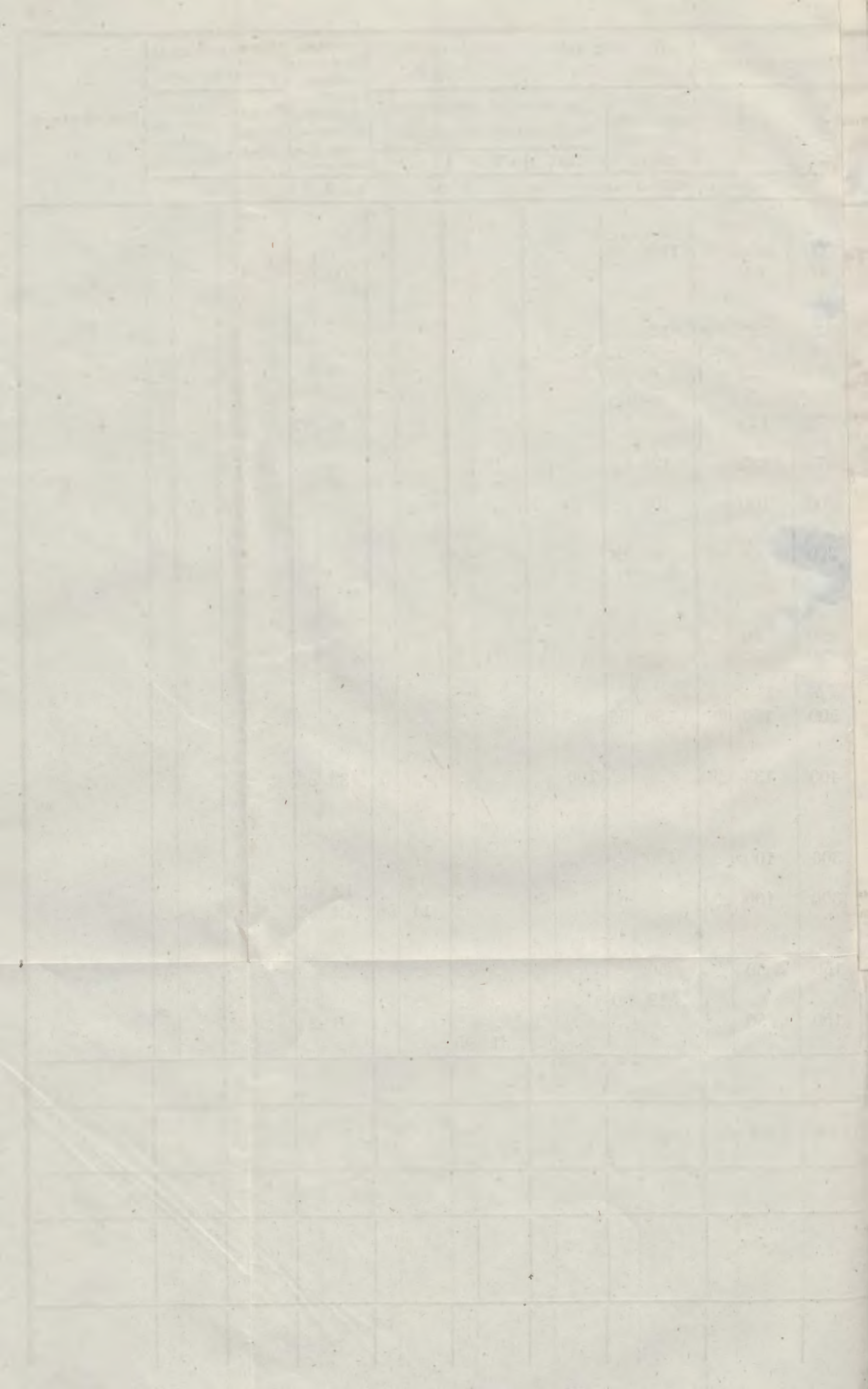
ОБРАЗЕЦЪ.

ПЛАТЕЖНЫЙ СПИСОКЪ

лицамъ бѣлаго Римско-Католическаго духовенства Губерніи получившимъ штатное жалованье за треть 186 года.

Номеръ.	Званіе или духовная должность	Имя и фамилія лица занимающаго мѣсто. Постоянно.	Имя и фамилія лица занимающаго мѣсто. Временно.	Время за которое отпущено жалованье.
		I. Сандомирская	**Епархія.**	
1	Сандомирскій Епископъ.	Юшинскій Осипъ		за 2 треть
2	Епископъ Суфраганъ	. . . . Вака	нсія	„
	Капитулъ Каѳедральный.			
3	Деканъ	Яницкій Осипъ		„
4	Архидіаконъ	Гаразинскій Яцекъ Крупинскій Иванъ		съ 19 Апрѣля (1 Мая) по 4 (16) Іюля. съ 4 (16) Іюля по 20 Августа (1 Сентября.)
5	Схоластикъ	Крупинскій Иванъ . . . . Вака	. . . . нсія	съ 19 Апрѣля (1 Мая по 4 (16) Іюля. съ 4 (16) Іюля по 20 Августа (1 Сентября).
6	Кустошъ	Герасинскій Яковъ		за 2 треть
7	Дѣйствительный Каноникъ	Харжевскій Францишекъ		„
	На Богослуженіе	(выдать лицу уполномоченному)		„
	Викаріи при Каѳедральной Церкви.			
8	Викарій 1-й	Руцинскій Станиславъ		„
9	„ 2-й		Кендзерскій Осипъ	„
	Настоятели 1-го класса.			
10	Въ г. Радомѣ	Коберскій Михаилъ		„
	Настоятели 2-го класса.			
11	Въ м. Зволень		Возницкій Карлъ	„
	Администраторы приходовъ.			
12	Въ д. Мнишекъ	Стемпневскій Яковъ		„
13	Въ м. Вержбица	. . . . Вака	нсія . . . . . . Коберскій Михаилъ .	съ 19 Апрѣля (1 Мая) по 4 (16) Мая. съ 4 (16) Мая по 20 Августа (1 Сентября).
	Викаріи.			
14	Въ г. Радомѣ 1-й	Блоховичъ Валентій		за 2 треть
15	„ 2-й	Моментовичъ Мартинъ . . . . Вака	. . . . нсія . . . . . . Маевскій Петръ . .	съ 19 Апрѣля (1 Мая) по 20 Мая (1 Іюня). съ 20 Мая (1 Іюня) по 4 (16) Іюня. съ 4 (16) Іюня по 20 Августа (1 Сентября).
				Итого.
		II Кѣлецкая	**Епархія.**	
1	Кѣлецкій Епископъ	Маерчакъ Матвѣй Администраторъ Епархіи съ жалованьемъ 4500 р.		за 2 треть
				Итого
	и пр.	и пр.	и пр.	
		Собраніе.		
	I.	Сандомирская Епархія.		
	II.	Кѣлецкая Епархія.		
				Всего

Штатное жалованье.			Изъ этого третнаго оклада выдано за . треть								Остатокъ на чрезвычайные расходы на почнику костеловъ и для Духовенства.		При выдачѣ жалованья вычтено.				Примѣчанія.
Годовое.	Третное.		Для постоянно занимающаго мѣсто.		Для временно занимающаго мѣсто полагая въ годъ по 300		150		50				Въ пользу казны.		На пополненіе судебныхъ арестовъ.		
Рубли и копѣйки.																	
5000	1666	66	1666	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
900	300	.	.	.	.	.	.	.	.	.	300	.	.	.	.	.	
375	125	.	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			78	13	.	.	.	.	.	.			.	.	.	.	
375	125	.	46	87	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			78	13	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
375	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	46	87	.	.	.	.	
375	125	.	125	.	.	.	.	.	.			.	15	75	.	.	
300	100	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	
200	66	66	66	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	.	.	.	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
500	166	66	166	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
400	133	33	.	.	100	.	.	.	.	.	33	33	.	.	.	.	
300	100	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
300	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	12	50	.	.	.	.	
			.	.	.	.	.	.	14	58	72	92	.	.	.	.	
150	50	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			12	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	6	25	.	.	.	.	
			.	.	.	.	31	25	.	.	.	.	.	.	.	.	
5000	1666	66	1500	.	.	.	.	.	.	.	166	69	.		.	.	

A.

W Z Ó R.

LISTA PŁACY

Osób duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego, w Gubernii   który wyassygnowaną została płaca etatowa za Tercyał   186 roku.

№ bieżący.	Godność lub Urząd Duchowny	IMIĘ I NAZWISKO OSOBY ZAJMUJĄCEJ MIEJSCE. STALE.	CZASOWO.	Czas za który wyassygnowano płacę.
		I. Dyecezya	**Sandomierska.**	
1	Biskup Sandomierski	Juszyński Józef		za Tercyał 2-gi
2	Biskup Sufragan	. . . . Va	cat	„
	Kapituła Katedralna.			
3	Dziekan	Janicki Józef		„
4	Archidyakon	Haraziński Jacek Krupiński Jan		od 19 Kwietnia (1 Maja) do 4 (16) Lipca. od 4 (16) Lipca do 20 Sierpnia (1 Września).
5	Scholastyk	Krupiński Jan . . . . Va	. . . . cat	od 19 Kwietnia (1 Maja) do 4 (16) Lipca. od 4 (16) Lipca do 20 Sierpnia (1 Września).
6	Kustosz	Gerasiński Jakób		za Tercyał 2-gi
7	Kanonik Gremialny	Harzewski Franciszek		„
	Na Nabożeństwo	(wypłacić osobie do tego upoważnionéj).		„
	Wikaryusze przy Kościele Katedralnym.			
8	Wikaryusz 1-y	Ruciński Stanisław		„
9	„ 2-gi		Kędzierski Józef .	„
	Proboszcze klassy 1-éj.			
10	W m. Radomiu	Koberski Michał		„
	Proboszcze klassy 2-éj.			
11	W m. Zwoleniu		Woźnicki Karol .	„
	Administratorowie parafij.			
12	W m. Mniszku	Stępniewski Jakób		„
13	W m. Wierzbicy	. . . . Va	cat . . . . Koberski Michał .	od 19 Kwietnia (1 Maja) do (16) Maja. od 4 16) Maja do 20 Sierpnia (1 Września).
	Wikaryusze.			
14	W m. Radomiu 1-y	Blochowicz Walenty		za Tercyał 2-gi
15	„ 1-gi	Momentowicz Marcin . . . . Va	. . . . cat . . . . Majewski Piotr . .	od 19 Kwietnia (1 Maja) do 20 Maja (1 Czerwca) od 20 Maja (1 Czerwca) do 4 (16) Czerwca. od 4 (16) Czerwca do (20 Sierpnia (1 Września).
				Razem.
		II. Dyecezya	**Kielecka.**	
1	Biskup Kielecki	Majerczak Maciej Administrator Dyecezyi z płacą rs. 4,500.		za Tercyał 2-gi
				Razem
	i. t. d.	i. t. d.	i. t. d.	
		Zebranie.		
	I.	Dyecezya Sandomierska		
	II.	Dyecezya Kielecka		
				W ogóle

Płaca etatowa.			Z przypadającej za Tercyał płacy, wyassygnowano za Tercyał								Oszczędności, na nadzwycyajne wydatki, na reperacyę kościołów, i dla Duchowieństwa.		Przy wypłacie pensyi potrącono.				Uwagi.
Roczna.	Tercyałowa.		Dla zajmującego stale posadę.		Dla pełniącego obowiązki czasowo licząc rocznie po rs. 300		150		50				Na rzecz funduszów skarbowych		Na rzecz aresztów sądowych.		
Rubli srebrem i kopiejki.																	
5000	1666	66	1666	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
900	300	.	.	.	.	.	.	.	.	.	300	.	.	.	.	.	
375	125	.	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			78	13	.	.	.	.	.	.			.	.	.	.	
375	125	.	46	87	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			78	13	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
375	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	46	87	.	.	.	.	
375	125	.	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	15	75	.	.	
300	100	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	
200	66	66	66	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	.	.	.	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
500	166	66	166	66	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
400	133	33	.	.	100					.	33	33	.	.	.	.	
300	100	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
300	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	12	50	.	.	.	.	
			.	.	.	.	.	.	14	58	72	92	.	.	.	.	
150	50	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
			12	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
150	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	6	25	.	.	.	.	
			.	.	.	.	31	25	.	.	.	.	.	.	.	.	
5000	1666	66	1500	.	.	.	.	.	.	.	166	66	.		.		

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

ВАРШАВА.
6 (18) Апрѣля 1866 года.

№ $\frac{1840}{9,002}$

№ 19.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій (кромѣ Епископа Плоцкой Епархіи) (*)

Епископъ Плоцкой Епархіи отрѣшилъ Кс. Цѣціорковскаго отъ должности Настоятеля Стржегоцинскаго Бернардинскаго нештатнаго монастыря, и предоставилъ временное исполненіе оной тамошнему Викарію, Паулину Ягловскому.

Таковое распоряженіе Плоцкаго Епископа противно 30 §-у Правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско - Католическихъ монастырей въ Царствѣ Польскомъ, въ коемъ опредѣлено, что „мѣстное управленіе каждаго монастыря ввѣряется лицу, избираемому Епископомъ съ утвержденія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ

(*) Одновременно дано о семъ знать Епископу Плоцкой Епархіи и всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

N° 19.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Biskup Dyecezyi Płockiéj usunął Ks. Cieciorkowskiego od obowiązków Przełożonego klasztoru nieetatowego X. X. Bernardynów w Strzegocinie, i czasowo powierzył spełnianie onych Ks. Paulinowi Jagłowskiemu, tamecznemu Wikaryuszowi.

Takowe zarządzenie Biskupa Płockiego przeciwne jest §-wi 10 Przepisów dotyczących utrzymania i zarządu klasztorów Rzymsko-Katolickich w Królestwie Polskiém, w którym wyrażono „że zarząd miejscowy każdego klasztoru powierza się osobie przez Biskupa wybranéj, z zatwierdzeniem przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych,“ — albo-

(*) Jednocześnie oznajmiono o tém Biskupowi Dyecyzyi Płockiéj i wszystkim Gubernatorom Cywilnym.

и „Духовныхъ Дѣлъ“, — ибо, по общему смыслу законовъ, кому принадлежитъ право утверждать въ должности, тому принадлежитъ и право, окончательно отрѣшать отъ оной.

Вслѣдствіе сего, признавая вышеозначенное распоряженіе Епископа Попеля противозаконнымъ, а потому и недѣйствительнымъ, я вмѣстѣ съ симъ предложилъ ему, войдя предварительно по таковому предмету въ сношеніе съ Плоцкимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, буде тогда окажется нужнымъ, испросить официальнымъ порядкомъ согласіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ на отрѣшеніе Кс. Цѣціорковскаго отъ должности настоятеля упомянутаго монастыря и на опредѣленіе другаго кандидата

Одновременно имѣя въ виду, что штатное пособіе на содержаніе монастыря можетъ быть отпускаемо, по закону, на руки и подъ росписку лишь законно назначеннаго Настоятеля, я счелъ необходимымъ сдѣлать распоряженіе о прекращеніи отпуска суммъ причитающихся на содержаніе означеннаго Бернардинскаго монастыря въ Стржегоцинѣ, впредь до замѣщенія вышеизложеннымъ порядкомъ должности Настоятеля сего монастыря.

Сообщая о семъ, въ видахъ устраненія по сему предмету какихъ либо впредь недоразумѣній, — имѣю честь просить Ваше Преосвященство принять вышеописанный случай къ свѣдѣнію и соотвѣтственному руководству, касательно порядка отрѣшенія отъ монастырскихъ должностей въ подвѣдомственной Вамъ Епархіи.

Главный Директоръ,
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

wiem, według ogólnego ducha prawa, do kogo należy władza zatwierdzania na urzędzie, do tego należy i władza ostatecznego od niego usunięcia.

W skutek tego, uznając powyższe rozporządzenie Biskupa Popiela za nieprawne, a tém samém nieważne, odniosłem się jednocześnie do tegoż Biskupa z prośbą porozumieć się w tym względzie z Gubernatorem Cywilnym Płockim, i następnie, gdy tego się okaże rzeczywista potrzeba, wyjednać drogą urzędową zezwolenie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych na usunięcie Ks. Cieciorkowskiego od obowiązków Przełożonego rzeczonego klasztoru, oraz zatwierdzenie kandydata wybranego na tę posadę przez Biskupa

Zarazem mając na uwadze, że ponieważ zasiłek etatowy na utrzymanie klasztoru może być, według prawa, wydawany tylko na ręce i za pokwitowaniem Przełożonego drogą właściwą zatwierdzonego, uznałem za konieczne wydać zarządzenie względem wstrzymania wypłaty summy przeznaczonéj na utrzymanie rzeczonego klasztoru X. X. Bernardynów w Strzegocinie, do czasu obsadzenia porządkiem wskazanym urzędu Przełożonego tegoż klasztoru.

Komunikając o tém, celem usunięcia na przyszłość jakichkolwiek w tym względzie nieporozumień,—mam zaszczyt prosić JW-go Pana o przyjęcie przytoczonego zdarzenia do wiadomości i należytego zastosowania się względem porządku zamieszczania urzędów klasztornych w Dyecyzyi JW-mu Panu powierzonej. —

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА.

24 Мая (5 Іюня) 1866 г.

№ 2441.

№ 20.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

При производившемся нынѣ въ подвѣдомственной мнѣ Правительственной Коммисіи, на основаніяхъ изложенныхъ въ Высочайшемъ Указѣ отъ 14 (26) Декабря 1865 г., распредѣленіи Римско-католическихъ въ Царствѣ Польскомъ приходовъ на классы, возникъ вопросъ: какимъ образомъ обезпечить управленіе и содержаніе тѣхъ приходовъ, коихъ Настоятели, пользовавшіеся прежде правомъ несмѣняемости, высланы на жительство въ Имперію судебнымъ, либо административнымъ порядкомъ.

По докладѣ мною Графу Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ вопроса сего, Его Сіятельство, въ виду удобнаго и соотвѣтственнаго разрѣшенія онаго, приказать изволилъ:

N° 20.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj.

Przy dopełnionym obecnie w Kommissyi Rządowéj, na zasadzie Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. podziale parafij Rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiém na klassy, wynikła kwestya, — jak zapewnić zarząd i utrzymanie tych parafij, których proboszczowie, korzystający poprzednio z prawa nieodwołalności, wysłani zostali na mieszkanie do Cesarstwa sposobem sądowym lub administracyjnym.

Po przedstawieniu przezemnie JW Namiestnikowi w Królestwie Polskiém téj kwestyi, JW-y Hrabia, w celu dogodnego i odpowiedniego rozwiązania onéj, raczył rozkazać:

Приходы, коихъ Настоятели высланы въ Имперію, какъ судебнымъ, такъ и полицейскимъ порядкомъ, по вниманію къ тому, что лица эти, даже въ случаѣ дозволенія имъ, впослѣдствіи времени, возврата въ Царство Польское, по неблагонадежности ихъ въ политическомъ отношеніи, не могли бы быть возвращены къ самостоятельному управленію приходомъ, должны считаться вакантными; почему предложить Епархіальнымъ Властямъ войдти законнымъ порядкомъ съ представленіями о замѣщеніи такихъ приходовъ другими кандидатами, т. е. либо Настоятелями, если приходы сіи принадлежатъ къ первымъ двумъ классамъ, либо въ противномъ случаѣ, Администраторами. До исполненія же таковаго замѣщенія, приходы сіи могутъ быть, подобно всѣмъ вакантнымъ приходамъ, управляемы временными Администраторами, съ назначеніемъ симъ послѣднимъ соотвѣтственнаго изъ штатнаго на каждомъ приходѣ оклада жалованья, а именно: если приходъ будетъ ввѣренъ управленію особаго Администратора изъ бѣлаго духовенства, то назначать ему жалованье въ размѣрѣ 300 руб. въ годъ, для обезпеченія его быта наравнѣ со всѣми Администраторами приходовъ; если же приходъ будетъ ввѣренъ завѣдыванію Настоятеля, или Администратора другаго ближайшаго прихода, то, по смыслу 19-й статьи Указа, назначать ему добавочное вознагражденіе по 50 руб. въ годъ.

О таковой волѣ Его Сіятельства Графа Намѣстника въ Царствѣ, долгомъ считаю сообщить Вашему Преосвященству(Высокопреподобію)для свѣдѣнія и зависящаго съ Вашей стороны руководства, при замѣщеніи приходовъ, коихъ

Parafije, których Proboszczowie wysłani do Cesarstwa sposobem sądowym lub policyjnym, z uwagi, że osoby te, w razie, nawet dozwolenia im w przyszłości powrotu do Królestwa Polskiego, jako niezasługujące na zaufanie pod względem politycznym, nie mogłyby być powrócone do samodzielnego zarządu parafią, winny być uważane za wakujące, — i w skutek tego wezwać Władze Dyecezyalne, aby weszły z przedstawieniami, względem obsadzenia takich parafij przez innych kandydatów, t. j. przez Proboszczów, jeżeli te parafije należą do pierwszych dwóch klass, lub w razie przeciwnym przez Administratorów.— Przed przyprowadzeniem zaś do skutku takowego obsadzenia, parafje te, jak wszystkie wakujące, mogą być zarządzane czasowo przez Administratorów, którym będzie wyznaczoną, z etatowej pensyi proboszcza, odpowiednia płaca, mianowicie, jeżeli parafia będzie zarządzaną, przez osobnego Administratora z grona świeckiego Duchowieństwa, w stosunku 300 r. s. dla zapewnienia mu utrzymania narówni z innemi Administratorami parafij; —jeżeli zaś parafia będzie zawiadywaną przez proboszcza lub administratora innéj najbliższej parafii, to, na zasadzie Art. 19-go Najwyższego Ukazu, wyznaczać mu dodatkowe wynagrodzenie w stosunku 50 r. s. rocznie.

O takowym rozkazie JW Hrabiego Namiestnika, poczytuję za obowiązek uprzedzić JW Pana dla wiadomości i odpowiedniego z Jego strony stosowania się przy obsadzaniu parafij, któ-

Настоятели высланы въ Имперію судебнымъ, или административнымъ порядкомъ.

Главный Директоръ

(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи

(подписалъ) *Леонтьевъ.*

rych Proboszowie wysłani zostali do Cesarstwa sposobem sądowym lub administracyjnym. —

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

Г. ВАРШАВА
24 Мая (5 Іюня) 1866 года.

№ 2,441

№ 21

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

При производившемся нынѣ въ подвѣдомственной мнѣ Правительственной Коммисіи, на основаніяхъ, изложенныхъ въ Высочайшемъ Указѣ, отъ 14 (26) Декабря 1865 года, распредѣленіи по классамъ Римско-католическихъ въ Царствѣ Польскомъ приходовъ, возникли нѣкоторые, требовавшіе разрѣщенія, вопросы, а именно:

1-й, какимъ образомъ обезпечить содержаніе приходовъ состоящихъ при Каѳедральныхъ и Коллегіатскихъ костелахъ и управляемыхъ не особыми Настоятелями или Администраторами, а Капитулами, состоящими изъ Прелатовъ и Канониковъ;

2-й, какъ обезпечить управленіе и содержаніе тѣхъ приходовъ, коихъ На-

стоятели, пользовавшіеся прежде правомъ несмѣняемости, высланы на жительство въ Имперію судебнымъ, либо административнымъ порядкомъ.

По докладѣ мною Графу Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ вопросовъ сихъ, Его Сіятельство, въ виду удобнаго и соотвѣтственнаго разрѣшенія оныхъ, приказать изволилъ:

По 1-му, Жалованье опредѣленное по штату для Настоятелей приходовъ, состоящихъ при Каѳедральныхъ церквахъ, каковые приходы управляются Членами Каѳедральныхъ Капитуловъ, отпускать на руки, и подъ росписку одного изъ должностныхъ въ такомъ Капитулѣ лицъ, по соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ съ Епархіальнымъ Начальствомъ но съ обращеніемъ таковаго жалованья въ распоряженіе Капитула. Содержаніе же, присвоенное Настоятелямъ приходовъ, состоящихъ при Коллегіатскихъ церквахъ, по вниманію къ тому, что, на основаніи 5-ой статьи приведеннаго Высочайшаго Указа, Членамъ Коллегіатскихъ Капитуловъ не полагается штатнаго содержанія, отпускать на руки и подъ росписку одного изъ Членовъ таковаго Капитула, также по соглашенію Правительственной Коммисіи съ Епархіальнымъ Начальствомъ, въ его личную пользу, и съ порученіемъ ему именно приходскихъ обязанностей, но съ тѣмъ, чтобы онъ, на точномъ основаніи 2-ой статьи Указа, не занималъ, безъ особаго Высочайшаго разрѣшенія, другой, сопряженной съ штатнымъ содержаніемъ, духовной должности.

По 2-му, Приходы, коихъ Настоятели высланы въ Имперію какъ судебнымъ, такъ и полицейскимъ порядкомъ, по вниманію къ тому, что лица эти, даже въ случаѣ дозволенія имъ впослѣдствіи времени возврата въ Царство Польское, по неблагонадежности ихъ въ политическомъ отношеніи, не

могли бы быть возвращены къ самостоятельному управленію приходомъ,—должны считаться вакантными; почему предложить Епархіальнымъ Властямъ войдти законнымъ порядкомъ съ представленіями о замѣщеніи такихъ приходовъ другими кандидатами, т. е. либо Настоятелями, если приходы сіи принадлежатъ къ первымъ двумъ классамъ, либо въ противномъ случаѣ Администраторами. До исполненія же таковаго замѣщенія, приходы сіи могутъ быть подобно всѣмъ вакантнымъ приходамъ, управляемы временными Администраторами, съ назначеніемъ симъ послѣднимъ соотвѣтственнаго изъ штатнаго на каждомъ приходѣ оклада жалованья, а именно: если приходъ будетъ ввѣренъ управленію особаго Администратора изъ бѣлаго духовенства, то назначать ему жалованье въ размѣрѣ 300 руб. въ годъ для обезпеченія его быта наравнѣ со всѣми Администраторами приходовъ, если же приходъ будетъ ввѣренъ завѣдыванію Настоятеля или Администратора другаго ближайшаго прихода то, по смыслу 19-ой статьи Указа, назначать ему добавочное вознагражденіе по 50 руб. въ годъ.

Сообщая Вашему Превосходительству о таковой волѣ Графа Намѣстника въ Царствѣ для свѣдѣнія и зависящаго съ Вашей стороны руководства, долгомъ считаю присовокупить, что опредѣленіе содержанія, на приходахъ состоящихъ при Каѳедральныхъ и Коллегіатскихъ костелахъ, и управляемыхъ не особыми Настоятелями или Администраторами, а Капитулами, состоящими изъ Прелатовъ и Канониковъ, будетъ исполнено подвѣдомственною мнѣ Правительственною Коммисіею; что же касается обезпеченія приходовъ, коихъ Настоятели высланы въ Имперію судебнымъ или административнымъ порядкомъ, то о замѣщеніи такихъ приходовъ другими кандидатами, на изложенныхъ во 2-мъ пунктѣ

основаніяхъ, вмѣстѣ съ симъ, предложено мною всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ Царства.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ
КОММИССІЯ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ
ДѢЛЪ

№ 22.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

Отдѣленіе | *Секція* } *Духовныхъ дѣлъ.*

Г. ВАРШАВА

11 (23) Іюня 1866 г.

№ $\frac{2.592}{13,509}$

Получено изъ Рима офиціальнымъ путемъ свѣдѣніе:

что, по каноническимъ правиламъ Римско-католической Церкви, представленія о разрѣшеніи вступить въ бракъ лицамъ состоящимъ между собою въ родствѣ или свойствѣ, должны быть дѣлаемы Духовною Властью той Епархіи, къ которой принадлежитъ личность женскаго пола, нуждающаяся въ таковомъ разрѣшеніи;

что Римское Духовное Правленіе допускаетъ исключенія изъ этого правила лишь только тогда, когда женщина, ходатайствующая о брачномъ разрѣшеніи, по-

N° 22.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj.

Otrzymano z Rzymu drogą urzędową wiadomość:

że według kanonicznych zasad Rzymsko-katolickiego Kościoła, przedstawienia o zezwolenie na zawarcie związków małżeńskich, dla osób zostających pomiędzy sobą w pokrewieństwie lub powinowactwie, powinny być czynione przez Władzę Duchowną téj Dyecezyi, do któréj należy strona żeńska, potrzebująca takowego zezwolenia;

że Rząd Duchowny Rzymski zezwala na wyjątki od tego przepisu, tylko w takim razie, jeżeli niewiasta, starająca się o dyspensę ślubną, stale zamieszkuje w cu-

стоянно жительствуетъ въ чужой Епархіи, но въ такомъ случаѣ сіе послѣднее обстоятельство должно быть съ точностью объяснено въ представленіи Епархіальнаго Начальства;

что какъ отступленія отъ вышеизложеннаго правила нерѣдко повторяются, и въ Римѣ получаются просьбы по дѣламъ брачнымъ касательно лицъ жительствующихъ въ двухъ разныхъ Епархіяхъ отъ Начальниковъ тѣхъ Епархій, къ которымъ принадлежатъ мужескія лица т. е. женихи, то случаи эти заставляютъ Императорскую Миссію испрашивать отъ Его Святѣйшества Папы требуемаго разрѣшенія въ видѣ особенныхъ исключеній, что сопровождается ходатайствомъ представляющимъ особенныя затрудненія.

По сему Императорская Миссія заявила желаніе, чтобы Римско-католическія Епархіальныя Власти съ точностью сообразовались съ правилами Римской церкви на счетъ составленія представленій, посылаемыхъ Его Святѣйшеству по брачнымъ дѣламъ.

Въ такомъ положеніи дѣла, и въ виду самаго удобства жителей здѣшняго края, по предмету испрошенія брачныхъ разрѣшеній, сопряженному нерѣдко съ немаловажными обстоятельствами относящимися къ семейнымъ дѣламъ, Правительственная Коммисія имѣетъ честь просить Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), дабы впредь представленія къ Римскому Духовному Правленію о разрѣшеніи вступить въ бракъ лицамъ состоящимъ между собою въ родствѣ или свойствѣ, дѣлаемы были Духовною Властью той Епархіи къ которой принадлежитъ лицо женскаго пола, нуждающееся въ таковомъ разрѣшеніи, и дабы исключенія изъ этого правила допускались лишь только тогда, когда женщина, ходатайствующая о брачномъ разрѣшеніи, постоянно житель-

dzéj Dyecezyi, lecz w takim razie ta ostatnia okoliczność powinna być dokładnie wyjaśnioną w przedstawieniu Władzy Dyecezyalnéj;

że gdy niestosowanie się do przywiedzionego przepisu często się powtarza, i w Rzymie otrzymywane są prośby w sprawach małżeńskich, tyczące się osób, zamieszkujących w dwóch różnych Dyecezyach. od Przełożonych tych Dyecezyj, do których należy strona męzka, to wypadki te zmuszają Cesarską Missyę prosić Jego Świętobliwość Papieża o udzielenie żądanego zezwolenia, w drodze wyjątkowéj, czemu towarzyszą starania przedstawiające szczególne trudności.

Z tego powodu Missya Cesarska objawiła życzenie, ażeby Rzymsko-Katolickie Władze Dyecezyalne ściśle stosowały się do zasad Rzymskiego Kościoła, przy czynieniu przedstawień, wysyłanych do Jego Świątobliwości w przedmiotach tyczących się związków małżeńskich.

W takim stanie rzeczy, i ze względu na samo dobro mieszkańców kraju tutejszego w przedmiocie wyjednywania dyspens ślubnych, zespolonych często z ważnemi okolicznościami, tyczącemi się interesów familijnych, Kommisya Rządowa ma zaszczyt prosić JWPana, ażeby nadal przedstawienia czynione do Rządu Duchownego Rzymskiego o zezwolenie na zawarcie związkow małżeńskich, dla osób zostających między sobą w pokrewieństwie lub powinowactwie, czynione były przez Władzę Duchowną téj Dyecezyi, do któréj należy strona żeńska, potrzebująca takowéj dyspensy, oraz ażeby wyjątki od téj zasady dopuszczane były tylko w takim razie, jeżeli niewiasta, starająca się o dyspensę ślubną, stale zamieszkuje w cudzéj Dyecezyi, lecz

ствуетъ въ чужой Епархіи, но и въ такомъ случаѣ сіе последнее обстоятельство должно быть съ точностью объяснено въ представленіи Епархіальнаго Начальства.

Главный Директоръ

(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи,

(подписалъ) *Леонтьевъ.*

wówczas ta ostatnia okoliczność powinna być dokładnie wyjaśniona w przedstawieniu Władzy Dyecezyalnéj.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
22 Іюля (3 Августа)
1866 г.
№ 3,438/18,592

N. 23.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

По Высочайше утвержденному 14 (26) декабря 1865 года штату бѣлаго духовенства, опредѣлено при каѳедральныхъ, приходскихъ и другихъ костелахъ въ Царствѣ, штатныхъ викаріатовъ:

1.	по Варшавской Архіепархіи	136
2.	„ Куявско-Калишской Епархіи	143
3.	„ Плоцкой	92
4.	„ Люблинской	99
5.	„ Подляской	77
6.	„ Сандомирской	93
7.	„ Кѣлецкой	107
8.	„ Августовской	118
	итого . .	865

N° 23.

DO

Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj.

Według Najwyżéj zatwierdzonego w d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etatu dla duchowieństwa świeckiego, przeznaczono przy katedralnych, parafialnych i innych kościołach w Królestwie, wikaryatów etatowych:

1.	W Archidyecezyi Warszawskiéj		136
2.	W Dyecezyi Kujawsko-Kaliskiéj		143
3.	„	Płockiéj . . .	92
4.	„	Lubelskiéj . .	99
5.	„	Podlaskiéj. . .	77
6.	„	Sandomierskiéj .	93
7.	„	Kieleckiéj . . .	107
8.	„	Augustowskiéj. .	118
		razem . .	865

въ каковой штатъ не включены лишь имѣющіеся при по-монастырскихъ приходскихъ церквахъ и получающіе содержаніе изъ суммъ составившихся изъ монастырскихъ имуществъ и капиталовъ, викаріи 21

Такимъ образомъ, всего опредѣлено содержаніе на 886 викаріатовъ при всѣхъ Римско-католическихъ костелахъ въ Царствѣ Польскомъ.

Между тѣмъ, при приходскихъ и безприходныхъ церквахъ, состоящихъ при закрытыхъ и упраздненныхъ, до воспослѣдованія Указа 14 (26) Декабря 1865 года, монастыряхъ, оставлено, въ качествѣ викаріевъ, сверхъ упомянутыхъ 21 викарія, іеромонаховъ 131.

На точномъ основаніи 16-го и 17-го §§-фовъ Дополнительныхъ Правилъ къ Высочайшему о монастыряхъ Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 года, при помонастырскихъ церквахъ сіи монахи были оставлены въ качествѣ викаріевъ, лишь временно, до назначенія къ симъ церквамъ Епархіальнымъ Начальствомъ приходскихъ священниковъ изъ бѣлаго духовенства. Потому, съ изданіемъ Высочайше утвержденныхъ полныхъ штатовъ Римско-католическаго духовенства, коими опредѣлены 886 викаріатовъ на все вообще въ Царствѣ количество церквей приходскихъ и помонастырскихъ (монастыри коихъ были закрыты или упразднены до времени изданія сихъ штатовъ) *), означенное число 131 вика-

---

*) *Примѣчаніе.* Викаріи при тѣхъ по монастырскихъ церквахъ, монастыри коихъ закрыты или упразднены по воспослѣдованіи Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 года штатовъ бѣлаго Римско-католическаго духовенства, не входятъ въ вышеприведенное число 886 викаріатовъ, и жалованье для нихъ имѣетъ и впредь быть относимо на счетъ по-монастырскихъ суммъ

do takowego etatu tylko nie zostali wliczeni, znajdujący się przy kościołach parafialnych po-klasztornych, i pobierający utrzymanie z summ pozostałych z klasztornych majątków i kapitałów, wikaryusze, których jest 21

Takim sposobem wyznaczono utrzymanie razem dla . 886 wikaryuszów przy wszystkich kościołach Rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiem.

Tymczasem przy kościołach parafialnych i nieparafialnych, znajdujących się przy zamkniętych lub zniesionych klasztorach, przed wydaniem Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r., pozostawiono w charakterze wikaryuszów, oprócz rzeczonych 21 wikaryuszów, 131 zakonników.

Na ścisłej zasadzie §§ 16 i 17 Przepisów Dodatkowych do Najwyższego o klasztorach Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r., zakonnicy ci byli pozostawieni w charakterze wikaryuszów przy kościołach po-klasztornych tylko czasowo, do czasu przeznaczenia do tych kościołów przez Władze Dyecezyalne parafialnych księży z grona świeckiego duchowieństwa. Dla tego z wydaniem Najwyżéj zatwierdzonych zupełnych etatów dla duchowieństwa Rzymsko-katolickiego, któremi przeznaczono 886 wikaryatow na całą w ogólności liczbę kościołów parafialnych i po-klasztornych, (których klasztory zamknięte lub zniesione zostały przed czasem wydania tych etatów) (*), rzeczona liczba 131 wikaryuszów, okazuje się obecnie

(*) *Uwaga.* Wikaryusze, przy tych kościołach po-klasztornych, klasztory których zostały zniesione lub zamknięte po wydaniu Najwyżéj zatwierdzonych z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etatów dla duchowieństwa świeckiego Rzymsko-katolickiego, nie wchodzą w wyżéj oznaczoną cyfrę 886 wikaryatów, i płaca ich powinna i nadal być uiszczaną z funduszów po-klasztornych.

рія оказывается нынѣ излишнимъ, сравнительно съ Высочайше утвержденнымъ штатнымъ опредѣленіемъ; а именно: сказанные 131 викарій по этому самому и не вошли въ штатъ бѣлаго духовенства, что помонастырскіе костелы удовлетворяемые, до изданія сего штата, требоисполненіемъ упомянутыми временными викаріями изъ монашествующаго духовенства, должны, при окончательномъ устройствѣ свѣтскаго духовенства въ Царствѣ и при положительномъ опредѣленіи общаго числа викаріатовъ, быть снабжены отъ Епископовъ свѣтскими викаріями, содержимыми по общему штату бѣлаго духовенства, и входящими въ счетъ общаго штатнаго числа 886 викаріевъ. Вслѣдствіе сего, отпускаемое, на означенныхъ 131 викарія, временно содержаніе изъ помонастырскихъ суммъ, должно быть нынѣ прекращено. Вмѣстѣ съ тѣмъ, мѣста сіи при по-монастырскихъ церквахъ должны быть включены въ общее число 886 викаріатовъ, установленныхъ по Высочайше утвержденнымъ штатамъ, приложеннымъ къ Указу 14 (26) Декабря 1865 года, и содержаніе викаріямъ въ сихъ церквахъ должно будетъ впредь отпускаться не изъ по-монастырскихъ суммъ, но изъ суммъ симъ Указомъ и штатами на сей предметъ опредѣленныхъ.

Для правильнаго распредѣленія назначенныхъ по Указу 14 (26) Декабря 1865 года 886 штатныхъ викаріатовъ, между приходами, мною были затребованы, по оглашеніи сего Указа, именно циркуляромъ отъ 27 Января (8 Февраля) с. г., N. 693, соображенія отъ всѣхъ Епархіальныхъ Начальствъ, которыя и благоволили доставить оныя.

По разсмотрѣніи таковыхъ соображеній, составлено подвѣдомственною мнѣ Правительственною Коммисіею, какъ извѣстно Вашему Преосвященству (Высокопреподобію),

zbyteczną w porównaniu z Najwyżéj zatwierdzoném etatowém ustanowieniem; a mianowicie: rzeczeni 131 wikaryuszów dla tego samego nie weszli do etatu duchowienstwa świeckiego, że kościoły po-klasztorne obsługiwane, pod względem religijnym, do czasu wydania tego etatu, przez rzeczonych wikaryuszów z duchowieństwa zakonnego, powinny, przy ostatecznėm urządzeniu duchowieństwa świeckiego w Królestwie, oraz przy stanowczém wyznaczeniu ogólnej liczby wikaryuszów, być zaopatrzone przez Biskupów w wikaryuszów świeckich, utrzymywanych z ogólnego etatu duchowieństwa świeckiego, i wchodzących do liczby ogólnéj etatowéj 886 wikaryuszów. Wskutek tego assygnowane dla rzeczonych 131 wikaryuszów utrzymanie czasowe z summ po-klasztornych, powinno ustać obecnie. Zarazem, miejsca te przy kosciołach po-klasztornych, powinny być włączone do ogólnej liczby 886 wikaryatów ustanowionych według Najwyżéj zatwierdzonych etatów, dołączonych do Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r., i utrzymanie dla wikaryuszów przy tych kościołach winno być assygnowane na przyszłość nie z summ po-klasztornych, lecz z summ tymże Ukazem i etatami na ten cel przeznaczonych.

Dla stosownego rozdziału ustanowionych Ukazem z d. 14 (26) Grudnia 1865 r., 886 etatowych wikaryatów między parafiami, zażądane były przezemnie po ogłoszeniu tego Ukazu, mianowicie przez cyrkularz z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b., N. 693, wnioski w tym względzie wszystkich Władz Dyecezyalnych, które też raczyły zakommunikować mi takowe.

Po rozpoznaniu takowych wniosków, ułożonym został przez będącą w mojem zawiadywaniu Kommissyę Rządową, jak to wiadomo J. W. Panu, pierwotny rozdział etatów wikaryuszów

предварительное росписаніе викаріатскихъ штатовъ по приходамъ во всѣхъ Епархіяхъ Царства. При этомъ, хотя по буквальному смыслу, упоминаемаго въ 21-й статьѣ Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 года, постановленія Правительственной Коммисіи Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія отъ 25 Сентября (7 Октября) 1817 года, въ тѣхъ приходахъ, гдѣ число населенія превышаетъ 2.000 душъ, полагается содержаніе на одного лишь викарія, по вниманію однако къ ходатайству Епархіальныхъ Властей и къ потребностямъ извѣстныхъ приходовъ, Правительственная Коммисія временно разрѣшила учредить при нѣкоторыхъ костелахъ большее противу такого правила число викаріатовъ При иныхъ же приходахъ, особенно въ мѣстностяхъ населенныхъ уніатами, по вниманію къ неоднократнымъ жалобамъ Греко-уніатскаго духовенства на Римско-католическое духовенство, въ томъ, что послѣднее, пользуясь своею излишнею числительностью, дозволяетъ себѣ незаконное совершеніе требъ для Греко уніатскаго населенія, въ ущербъ Греко-уніатскимъ священникамъ, чѣмъ часто подготовляется и самое отторженіе лицъ сего исповѣданія отъ паствы Греко-уніатской,—Правительственная Коммисія, при назначеніи викаріатовъ, сочла справедливымъ уже съ самаго начала придерживаться болѣе строгаго и буквальнаго примѣненія упомянутаго постановленія 1817 года.

Затѣмъ, вышеупомянутое, нынѣ временно дѣйствующее, росписаніе викаріатовъ, сравнительно съ Высочайше утвержденнымъ 14 (26) Декабря 1865 года штатомъ, представляетъ слѣдующія особенности:

parafialnych, we wszystkich Dyecezyach Królestwa. Przy tém chociaż podług literalnego brzmienia, wspomnionego w art 21 Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r., postanowienia Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 Września (7 Października) 1817 roku, w tych parafiach gdzie liczba ludności przechodzi 2,000, oznaczona jest płaca na jednego tylko wikaryusza, ze względu jednak na wstawienia się Władz Dyecezyalnych i na potrzeby niektórych parafij, Kommissya Rządowa postanowiła czasowo przeznaczyć przy niektórych kościołach większą, jak ów przepis stanowi, liczbę wikaryuszów. Przy innych zaś parafiach, szczególniéj zaś w miejscowościach zamieszkałych przez Uniatów, z uwagi na niejednokrotne zażalenia duchowieństwa Greko-uniackiego na duchowienstwo Rzymsko-katolickie, o to, że to ostatnie, korzystajac ze swéj zbytecznéj liczby, pozwala sobie nieprawnie spełniać posługi dla ludności Greko-uniackiéj, z krzywdą dla księży Greko-uniackich, przez co częstokroć przysposabia się i samo nawet oderwanie osób tego wyznania od kościoła Greko-uniackiego,—Kommissya Rządowa przy przeznaczeniu wikaryatów, uznała sprawiedliwém, już z samego początku trzymać się więcéj ścisłego i literalnego stosowania rzeczonego postanowienia z r. 1817.

Przeto, wyżéj wymieniony, obecnie czasowo obowiązujący, rozdział wikaryatów, w porównaniu z Najwyżéj zatwierdzonym d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etatem, przedstawia następujące szczegóły:

	ЕПАРХІЯ	Число штатныхъ Викаріевъ по штату 14 (26) Декабря 1865 г.	Росписано Викаріатовъ	Осталось нерасписанныхъ Викаріатовъ	ПРИМѢЧАНІЕ.
1	Варшавская . .	136	98	38	Нерасписанные по штату Варшавской Архіепархіи, по приходамъ внѣ Города Варшавы, 38 викаріатовъ, обращены нынѣ на замѣщеніе викаріатскихъ должностей при новоучрежденныхъ 12-ти приходахъ въ Г. Варшавѣ.
2	Куявско-Калишская	143	104	3	
3	Плоцкая . . .	92	82	10	
4	Люблинская . .	99	89	10	
5	Подляская . .	77	64	13	
6	Сандомирская .	93	93	—	
7	Кѣлецкая . . .	107	104	3	
8	Августовская .	118	107	11	
	итого	865	777	88	
			865		

Слѣдуетъ при томъ замѣтить, что кромѣ оставшихся, по таковому росписанію, отъ общаго штатнаго положенія, 88-ми резервныхъ викаріатовъ въ семи Епархіяхъ Царства, имѣется даже въ кругу таковаго росписанія, около 280 незамѣщенныхъ викаріатскихъ должностей во всѣхъ осьми Епархіяхъ. Уже изъ одного этого обстоятельства видно, какъ щедро было назначено Правительствомъ число штатныхъ викаріатовъ, сравнительно съ наличнымъ составомъ духовенства и съ дѣйствительными потребностями прихожанъ.

	DYECEZYA	Liczba wikaryuszów etatowych podług etatu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r.	Przeznaczono wikaryatów	Pozostało nieprzeznaczonych wikaryatów	UWAGI
1	Warszawska . .	136	98	38	Nieprzeznaczone podług etatu w Archidyecezyi Warszawskiéj za obrębem miasta, 38 wikaryatów użyte zostały obecnie na obsadzenie urzędów wikaryuszów, przy nowourządzonych 12 parafiach w mieście Warszawie.
2	Kujawsko-Kaliska	143	140	3	
3	Płocka. . . .	92	82	10	
4	Lubelska . . .	99	89	10	
5	Podlaska . . .	77	64	13	
6	Sandomierska. .	93	93	—	
7	Kielecka . . .	107	104	3	
8	Augustowska . .	118	107	11	
	Razem .	865	777	88	
			865		

Należy przytém zrobić uwagę, że oprócz pozostałych podług tego rozdziału, od ogólnego etatowego oznaczenia, 88 zarezerwowanych wikaryatów w 7 Dyecezyach Królestwa, znajduje się nawet w zakresie tego rozdziału około 280 nieobsadzonych wikaryatów we wszystkich ośmiu Dyecezyach. Już z téj jednéj okoliczności widzieć się daje, jak szczodrą Rząd wyznaczył liczbę etatowych wikaryatów, w porównaniu z istniejącym składem duchowieństwa i z rzeczywistemi potrzebami parafian. / A czemuż nie dają środków na powiększenie liczby duchowieństwa? Czemu tak nędznie seminarja uposażone?!

По сему, приведенное росписаніе, утвержденное Правительственною Коммисіею лишь временно, въ видахъ скорѣйшаго приведенія въ исполненіе Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 года, и скорѣйшаго ассигнованія жалованья назначеннаго Духовенству, должно быть считаемо временнымъ. Затѣмъ, даже и при окончательномъ и совершенно правильномъ впредь распредѣленіи по всѣмъ приходамъ штатнаго числа викаріатовъ, могутъ еще остаться нѣкоторыя лишнія мѣста для распоряженія оными въ будущемъ, такъ какъ законъ, при определеніи настоящаго штата, имѣлъ въ виду не однѣ лишь въ этомъ отношеніи нужды настоящаго времени, но и могущія впредь возникнуть потребности

При предстоящемъ, согласно вышеозначенному, новомъ распредѣленіи викаріатовъ, должно быть оставлено на счетъ по-монастырскихъ суммъ, на точномъ основаніи Указа 14 (26) Декабря 1865 г., содержаніе лишь для 21 викарія при нѣкоторыхъ изъ приходскихъ по-монастырскихъ церквей, монастыри коихъ закрыты или упразднены до воспослѣдованія Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 г. штатовъ и для которыхъ не опредѣлены викаріаты по настоящему росписанію штатовъ бѣлаго духовенства, а именно:

А. По Варшавской Архіепархіи.

1. При по-Бернардинской приходской церкви въ Кобылкѣ, Станиславовскаго уѣзда, съ числомъ 2,004 прихожанъ, викаріи 1

Dla tego też pomieniony rodział, zatwierdzony przez Kommissyę Rządową jedynie czasowo, w celu prędszego wprowadzenia w wykonanie Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. i dla rychlejszego wyassygnowania płacy przeznaczonéj dla Duchowieństwa, winien być uważany jako czasowy. Z tego powodu nawet przy ostatecznym i zupełnie prawidłowym nadal rozdziale we wszystkich parafiach etatowéj liczby wikaryatów, mogą jeszcze pozostać, niektóre niezajęte miejsca, dla możebnego rozrządzenia niemi w przyszłości, gdyż prawo, przy oznaczaniu teraźniejszego etatu, miało na uwadze nie tylko dzisiejsze, lecz i w przyszłości okazać się mogące potrzeby.

Przy mającym nastąpić, stosownie do tego co się wyżéj powiedziało, nowym rozdziale wikaryatów, winny być pozostawionemi na rachunek funduszów po-klasztornych w ścisłém zastosowaniu się do Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. płace li tylko dla 21 wikaryuszów przy niektórych parafialnych poklasztornych kościołach, których klasztory zostały zamknięte lub zwinięte przed wydaniem etatów Najwyżéj zatwierdzonych Ukazem z d. 14 (26) Grudnia i dla których nie są oznaczone wikaryaty podług obecnego rozdziału etatów duchowieństwa świeckiego, a mianowicie:

A. W Archidyecezyi Warszawskiéj.

1. Przy po-Bernardyńskim parafialnym kościele w Kobyłce, w powiecie Stanisławowskim, do którego należy 2,004 parafian, wikaryusz 1

Б. По Куявско-Калишской Епархіи.

2. При по-Францисканской приходской церкви въ Пыздрахъ, Конинскаго уѣзда, съ числомъ 3,615 прихожанъ, викарія 2
3. При по-Піярской приходской церкви въ Радзеевѣ Влоцлавскаго уѣзда, съ числомъ 2,022 прихожанина, викарій 1

В. По Люблинской Епархіи.

4. При по-Доминиканской приходской церкви въ Краснобродѣ, Замойскаго уѣзда, съ числомъ 7,000 прихожанъ, викарія 3
5. При по-Францисканской приходской церкви въ Пущѣ Сольской, Замойскаго уѣзда, съ числомъ 5,800 прихожанъ, викарія 3

Г. По Плоцкой Епархіи.

6. При приходской по-Бернардинской церкви въ Скемпѣ, Липновскаго уѣзда, съ числомъ 3,200 прихожанъ, викарія 2
7. При по-Францисканской приходской церкви въ Добржинѣ, на рѣкѣ Вислѣ, Липновскаго уѣзда, съ числомъ 3,200 прихожанъ, викарія . . . 2
8. При по-Кармелитской приходской церкви въ Плонскѣ, Плоцкаго уѣзда, съ числомъ 3,212 прихожанъ, викарія 2

B. W Dyecezyi Kujawsko Kaliskiéj.

2. Przy kościele po-Franciszkańskim parafialnym w Pyzdrach, w powiecie Konińskim, do którego należy 3,615 parafian, wikaryuszów 2
3. Przy kościele po-Pijarskim parafialnym w Radziejowie, w powiecie Włocławskim, do którego należy 2,022 parafian, wikaryusz 1

C. W Dyecezyi Lubelskiéj.

4. Przy kościele po-Dominikańskim parafialnym w Krasnobrodzie, w powiecie Zamojskim, do którego należy 7,000 parafian, wikaryuszów 3
5. Przy kościele po-Franciszkańskim parafialnym w Puszczy-Solskiéj, w powiecie Zamojskim, do którego należy 5,800 parafian, wikaryuszów . . 3

D. W Dyecezyi Płockiéj.

6. Przy kościele po-Bernadyńskim parafialnym w Skępem, w powiecie Lipnowskim, do którego należy 3,200 parafian, wikaryuszów 2
7. Przy kościele po-Franciszkańskim parafialnym w Dobrzyniu nad Wisłą, w powiecie Lipnowskim, do którego należy 3,200 parafian, wikaryuszów . 2
8. Przy kościele po-Karmelickim parafialnym w Płońsku, w powiecie Płockim, do którego należy 3,212 parafian, wikaryuszów 2

9 При по-Миссіонерской приходской церкви въ Млавѣ, Млавскаго уѣзда, съ числомъ 4,810 прихожанъ, викарія 2

Д. По Августовской Епархіи.

10. При по-Миссіонерской приходской церкви въ Тыкоцинѣ, Ломжинскаго уѣзда, съ числомъ 5,400 прихожанъ, викарія 3

Итого, какъ выше 21

Затѣмъ, въ виду предположеннаго прекращенія отпуска, изъ по-монастырскихъ суммъ, содержанія для остальныхъ 131 по-монастырскаго викаріата, нѣкоторые изъ сихъ викаріатовъ должны быть совершенно сокращены, на законномъ основаніи; именно же при тѣхъ по-монастырскихъ приходахъ, при коихъ опредѣлены нынѣ викаріаты по штатному росписанію бѣлаго духовенства, или кои будучи замѣщены по штату того же духовенства особыми настоятелями или администраторами по малому числу прихожанъ недоходящему до 2,000 душъ, не должны вовсе имѣть викаріатовъ; остальные же должны быть переведены въ Высочайше утвержденный 14 (26) Декабря 1865 года общій составъ штатныхъ викаріатовъ, удовлетворяемыхъ содержаніемъ по штату бѣлаго духовенства.

По первому изъ приведенныхъ предположеній, сокращаются симъ викаріаты въ слѣдующихъ по-монастырскихъ приходахъ:

9. Przy kościele po-Missyonarskim parafialnym w Mławie, w powiecie Mławskim, do którego należy 4,810 parafian, wikaryuszów 2

E. W Dyecezyi Augustowskiéj.

10. Przy kościele po-Missyonarskim parafialnym w Tykocinie, w powiecie Łomżyńskim, do którego należy 5,400 parafian, wikaryuszów 3

razem, jak wyżéj . 21

Zatém w celu zamierzonego zaprzestania assygnowania z funduszów po-klasztornych płacy dla pozostałych 131 po-klasztornych wikaryatów, niektóre z tych wikaryatów muszą być zupełnie zwinięte na prawnéj zasadzie, mianowicie zaś przy tych parafiach po-klasztornych, przy których obecnie wyznaczone zostały wikaryaty podług etatowego oznaczenia dla duchowieństwa świeckiego, lub też które będąc obsadzone podług etatu dla tegoż duchowieństwa, czy to przez proboszczów, czy też przez administratorów, z powodu małéj liczby parafian nie dochodzącéj 2,000 dusz, nie powinny posiadać wcale wikaryatów;—pozostałe zaś powinny być przeniesione w Najwyżej zatwierdzony w d. 14 (26) Grudnia 1865 r. ogólny skład wikaryatów etatowych, utrzymywanych z płac etatu duchowieństwa świeckiego.

Podług pierwszego z przywiedzionych wniosków, znoszą się niniejszém wikaryaty na następujących parafiach po-klasztornych:

А. По Варшавской Архіепархіи.

1 При по-Миссіонерской приходской церкви въ г. Варшавѣ, снабженной викаріатами по штатному росписанію бѣлаго духовенства, викаріатовъ . . 11

2. При по-Капуцинской приходской церкви въ г. Варшавѣ, снабженной равномѣрно викаріатами по штату бѣлаго духовенства, викаріата . . . 2

3. При по-Тринитарской приходской церкви въ г Варшавѣ, снабженной викаріатами по штату бѣлаго духовенства, викаріатъ 1

4. При по-Кармелитской приходской церкви въ Линѣ, Варшавскаго уѣзда, съ числомъ 213 прихожанъ, викаріатъ 1

5. При по-Паулинской приходской церкви въ Опоровѣ. Гостынскаго уѣзда, съ числомъ 1,885 прихожанъ, викаріатъ 1

Б. По Куявско-Калишской Епархіи.

6. При по-Паулинской приходской церкви въ Верушовѣ, Велюнскаго уѣзда, съ числомъ 1,660 прихожанъ, викаріатъ 1

7. При по-Паулинской приходской церкви въ Кононницѣ. Велюнскаго уѣзда, съ числомъ 420 прихожанъ, викаріатъ 1

A. W Archidyecezyi Warszawskiéj.

1. Przy kościele parafialnym po-Missyonarskim w m. Warszawie, gdzie wyznaczone były wikaryaty według rozkładu duchowieństwa świeckiego, wikaryatów 11
2. Przy kościele parafialnym po-Kapucyńskim w m. Warszawie, gdzie wyznaczone również wikaryaty według rozkładu duchowieństwa świeckiego, wikaryatów 2
3. Przy kościele parafialnym po-Trynitarskim w m. Warszawie, gdzie wyznaczone wikaryaty podług etatu duchowieństwa świeckiego, wikaryat 1
4. Przy kościele parafialnym po-Karmelickim w Lipie, w powiecie Warszawskim, do którego należy 213 parafian, wikaryat 1
5. Przy kościele parafialnym po Paulińskim w Oporowie, w powiecie Gostyńskim, do którego należy 1,885 parafian, wikaryat 1

B. W Dyecezyi Kujawsko-Kaliskiéj.

6. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Wieruszowie, w powiecie Wieluńskim, do którego należy 1.660 parafian, wikaryat 1
7. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Konopnicy, w powiecie Wieluńskim, do którego należy 420 parafian, wikaryat 1

8. При по-Паулинской приходской церкви въ Брдовѣ, Влоцлавскаго уѣзда, съ числомъ 1,673 прихожанина, викаріатъ 1

В. По Кѣлецкой Епархіи.

9. При по-Паулинской приходской церкви въ Жархахъ, Олькушскаго уѣзда, съ числомъ 3,440 прихожанъ, снабженной викаріатомъ по штатному росписанію бѣлаго духовенства, викаріатъ . . 1
10. При приходской церкви по Каноникахъ регулярныхъ въ Вольбромѣ, Олькушскаго уѣзда, съ числомъ 3,477 прихожанъ, снабженной викаріатомъ по штату бѣлаго духовенства, викаріата . . 2

Г. По Подляской Епархіи.

11. При по-Августіанской приходской церкви въ Орхувкѣ, Радзынскаго уѣзда, съ числомъ 162 прихожанина, викаріатъ 1
12. При по-Доминиканской приходской церкви въ Тересполѣ, Бяльскаго уѣзда, съ числомъ 270 прихожанъ, викаріатъ 1
13. При по-Паулинской приходской церкви въ Влодавѣ, Радзынскаго уѣзда, съ числомъ 1,543 прихожанина, викаріатъ 1
14. При по-Паулинской приходской церкви въ Лѣсной, Бяльскаго уѣзда, съ числомъ 70 прихожанъ, викаріатъ 1

8. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Brdowie, w powiecie Włocławskim, do którego należy 1,673 parafian, wikaryat 1

C. W Dyecezyi Kieleckiéj.

8. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Żarkach, w powiecie Olkuskim, do którego należy 3,440 parafian, gdzie wyznaczony był wikaryat podług etatowego rozkładu duchowieństwa świeckiego, wikaryat 1

10. Przy kościele parafialnym po-Kanonikach regularnych w Wolbromiu, w powiecie Olkuskim, do którego należy 3,477 parafian i gdzie wyznaczony został wikaryat, podług etatu duchowieństwa świeckiego, wikaryatów 2

D. W Dyecezyi Podlaskiéj.

11. Przy kościele parafialnym po-Augustyańskim w Orchówku, w powiecie Radzyńskim, do którego należy parafian 162, wikaryat 1

12. Przy kościele parafialnym po-Dominikańskim w Terespolu, w powiecie Bialskim, do którego należy parafian 270, wikaryat 1

13. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Włodawie, w powiecie Radzyńskim, do którego należy parafian 1,543, wikaryat . . . . , ... 1

14. Przy kościele parafialnym po-Paulińskim w Leśny, w powiecie Bialskim, do którego należy 70 parafian, wikaryat 1

15. При по-Маріанской приходской церкви въ Гозлинѣ, Луковскаго уѣзда, съ числомъ 883 прихожанина, викаріатъ 1

Д. По Плоцкой Епархіи.

16. При по-Миссіонерской приходской церкви въ Бондковѣ, Липновскаго уѣзда, съ числомъ 1,680 прихожанъ, викаріатъ 1

Итого . . 28

Остальные отъ . . 131

викаріата . . . 103

викаріата, которые какъ назначенные до изданія Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 года, должны быть переведены въ общій составъ штатныхъ викаріатовъ, удовлетворяемыхъ содержаніемъ по штату бѣлаго духовенства, суть слѣдующіе:

А. По Варшавской Архіепархіи.

1.	При	по-Августіанской	церкви	въ г. Варшавѣ, в.	2
2.	,,	,,	,,	въ Равѣ, викар.	1
3.	,,	по-Бернардинской	,,	въ Варшавѣ вик.	2
4.	,,	,,	,,	въ Гурѣ-Кальваріи	1
5.	,,	,,	,,	въ Черняковѣ в.	1
6.	,,	,,	,,	въ Ленчицѣ вик.	1
7.	,,	по-Реформатской	,,	въ Бржезинахъ в	1

15. Przy kościele parafialnym po-Maryańskim w Goźlinie, w powiecie Łukowskim, do którego należy 883 parafian, wikaryat 1

E. W Dyecezyi Płockiéj.

16. Przy kościele parafialnym po-Missyonarskim w Bądkowie, w powiecie Lipnowskim, do którego należy parafian 1,680, wikaryat 1

Razem . .	28
Pozostałe zaś ze .	131
Wikaryatów . .	103

wikaryaty, które, jako wyznaczone przed wydaniem Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r., winny być przeniesione do ogólnego składu wikaryatów etatowych, utrzymywanych płacą z etatu duchowieństwa świeckiego, są następujące:

A. W Archidyecezyi Warszawskiéj.

1.	Przy kościele	po-Augustyańskim	w Warszawie, wik.	2
2.	,, ,,	,,	w Rawie, wikar.	1
3.	,, ,,	po-Bernardyńskim	w Warszawie, w.	2
4.	,, ,,	,,	w Górze Kalwaryi	1
5.	,, ,,	,,	w Czerniakowie,	1
6.	,, ,,	,,	w Łęczycy, wik.	1
7.	,, ,,	po-Reformackim	w Brzezinach, w.	1

8.	При	по-Реформатской	церкви	въ Медневицахъ	1
9.	,,	,,	,,	въ Щавинѣ, вик.	1
10.	,,	,,	,,	въ Сѣнницѣ, вик.	1
11.	,,	по-Доминиканской	,,	въ Варшавѣ, вик.	2
12.	,,	по-Францисканской	,,	въ Варкѣ, викар.	1
13.	,,	,,	,,	въ Лагевникахъ	1
14.	,,	по-Кармелитской	,,	въ Варшавѣ, вик.	2
15.	,,	,,	,,	въ Клодавѣ, вик.	1
16.	,,	по-Піарской	,,	въ Ловичѣ. вик.	1
17.	,,	по-Маріанской	,,	въ Гурѣ-Кальваріи	1
18.	,,	,,		въ Пущѣ-Корабевской	1
				Итого	22

Б. По Куявско Калишской Епархіи.

19.	При	по-Бернардинской	церкви	въ Петрковѣ, в.	2
20.	„	„	„	въ Калишѣ, вик.	2
21.	„	„	„	въ Пржировѣ. в.	1
22.	„	„	„	въ Злочевѣ, вик.	1
23.	„	по-Реформатской	„	въ Хочѣ, викар.	1
24.	„	„	„	въ Конинѣ, вик.	1
25.	„	„	„	въ Велюнѣ, вик.	1
26.	„	по-Доминиканской	„	въ Петрковѣ, в.	1
27.	„	„	„	въ Сѣрадзѣ, вик.	1
28.	„	„	„	въ Брестѣ-Куявскомъ	1
29.	„	по-Францисканской	„	въ Белхатовѣ, в.	1
30.	„	„	„	въ Радомскѣ в.	1
31.	„	„	„	въ Пѣшавѣ, вик.	1
32.	„	„	„	въ Радзеѣвѣ, вик.	1

8. Przy kościele po-Reformackim w Miedniewicach, wik. 1
9. „ „ „ w Szczawinie, wikar. 1
10. „ „ „ w Siennicy, wikar. 1
11. „ „ po-Dominikańskim w Warszawie wik. 2
12. „ „ po-Franciszkańskim w Warce, wikar. 1
13. „ „ „ w Łagiewnikach, wik. 1
14. „ „ po-Karmelickim w Warszawie, wikar. 2
15. „ „ „ w Kłodawie, wikar. 1
16. „ „ po-Pijarskim w Łowiczu, wikaryat. 1
17. „ „ po-Maryanskim w Górze Kalwaryi, w. 1
18. „ „ „ w Puszczy Korabjewskiéj w. 1

Razem 22

B. W Dyecezyi Kujawsko-Kaliskiéj.

19. Przy kościele po-Bernardyńskim w Piotrkowie, w. 2
20. „ „ „ w Kaliszu, wikar. 2
21. „ „ „ w Przyrowie, wik. 1
22. „ „ „ w Złoczewie, „ 1
23 „ „ po-Reformackim w Choczu, „ 1
24. „ „ „ w Koninie, „ 1
25. „ „ „ w Wieluniu, „ 1
26. „ „ po-Dominikańskim w Piotrkowie „ 1
27. „ „ „ w Sieradzu, „ 1
28. „ „ „ w Brześciu-Kujawskim, w. 1
29. „ „ po- Franciszkańskim w Bełchatowie, w. 1
30. „ „ „ w Radomsku, wikar. 1
31. „ „ „ w Nieszawie, „ 1
32. „ „ „ w Radziejowie, „ 1

33	При по-Капуцинской	„	въ Ләндзѣ, вик.	1
34.	„ по-Кармелитской	„	въ Закржевѣ, в.	1
35.	„ по-Паулинской приходской		въ Вельгомлынахъ	2
36.	„ по-Піарской церкви		въ Петрковѣ. в.	1
37.	„ „	„	въ Велюнѣ, вик.	1
			Итого	22

В. По Сандомирской Епархіи.

38.	При по-Бернардинской церкви		въ Казановѣ, в.	1
39.	„ „	„	въ Опатовѣ, вик.	1
40.	„ „	„	въ Радомѣ, вик.	2
41.	„ по-Реформатской	„	въ Рытвянахъ	1
42.	„ „	„	въ Сандомирѣ	1
43.	„ „	„	въ Сольцѣ, вик.	1
44.	„ по-Доминиканской	„	въ Сандомирѣ	1
45.	„ по-Филиппинской	„	въ Студзянной	1
46.	„ по-Францисканской	„	въ Смардзевицахъ	1
47.	„ „	„	въ Завихостѣ, в.	1
48.	„ по-Піарской	„	въ Радомѣ. вик.	1
			Итого	12

Г. По Кѣлецкой Епархіи.

49.	При по-Августіанской церкви		въ Ксенжѣ-Велькомъ	1
50.	„ по-Бернардинской	„	въ Карчувкѣ, вик.	1
51.	„ по-Францисканской	„	въ Хенцинахъ, в.	1
52.	„ „		въ Новомъ-мѣстѣ Корчинѣ	1
53.	„ по-Паулинской	„	въ Лесневѣ, вик.	1
			Итого	5

33. Przy kościele po-Kapucyńskim w Lędzie, wikar. 1
34. „ „ po-Karmelickim w Zakrzewiu, „ 1
35. „ „ po-Paulińskim w Wielgomłynach, w. 2
36. „ „ po-Pijarskim w Piotrkowie, wik. 1
37. „ „ „ w Wieluniu, „ 1

Razem 22

C. W Dyecezyi Sandomierskiéj.

38. Przy kościele po-Bernardyńskim w Kazanowie, wik. 1
39. „ „ „ w Opatowie, „ 1
40. „ „ „ w Radomiu, wikaryatów 2
41. „ „ po-Reformackim w Rytwianach, wik. 1
42. „ „ „ w Sandomierzu, „ 1
43. „ „ „ w Solcu, „ 1
44. „ „ po-Dominikańskim w Sandomierzu„ 1
45. „ „ po-Filipińskim w Studziannie, „ 1
46. „ „ po-Franciszkańskim w Smardzewicach,w. 1
47. „ „ „ w Zawichoście, wik. 1
48. „ „ po-Pijarskim w Radomiu, „ 1

Razem 12

D. W Dyecezyi Kieleckiéj.

49. Przy kościele po-Augustyańskim w Książu-Wielkim, wikaryat 1
50. „ „ po-Bernardyńskim w Karczówce, wik. 1
51. „ „ po-Franciszkańskim w Chęcinach, „ 1
52. „ „ „ w Nowem-Mieście-Korczynie, wikaryat 1
53. „ „ po-Paulińskim w Leśniewie, wikar. 1

Razem 5

Г. По Люблинской Епархіи.

54. При по-Августіанской церкви въ Люблинѣ, вик. 1
55. „ „ „ въ Красноставѣ, в. 1
56. „ по-Бернардинской „ въ Люблинѣ, вик. 2
57. „ по-Реформатской „ въ Холмѣ, вик. 1
58. „ по Доминиканской въ Яновѣ-Ординацкомъ 1
59. „ по-Францисканской „ въ Горецкѣ, вик. 2
60. При по-Капуцинской церкви въ Люблинѣ, вик. 2
61. „ по-Кармелитской „ въ Люблинѣ, вик. 2
62. „ по-Піарской „ въ Холмѣ, викар. 2
63. „ „ „ въ Securityполѣ, викар. 2
64. „ приходской церкви по Канроникахъ Регулярныхъ въ Красникѣ, викаріата . . 3

Итого 19

Е. По Подляской Епархіи.

65. При по-Бернардинской церкви въ Еленцѣ, вик. 1
66. „ „ „ въ Луковѣ, вик. 1
67. „ „ „ въ Кржеслинѣ, в. 1
68. „ по-Реформатской „ въ Бялѣ, викар. 1
69. „ „ „ въ Венгровѣ, в. 1
70. „ по-Доминиканской въ Яновѣ-Подляскомъ 1
71. „ „ „ въ Зофиборжѣ, в. 1
72. „ по-Францисканской „ въ Стенжицѣ, в. 1
73. „ по-Кармелитской „ въ Гуловской-Волѣ 1
74. „ по-Піарской „ въ Луковѣ, вик. 1
75. „ по-Маріанской приходской церкви въ Скурцѣ 1

Итого 11

E. W Dyecezyi Lubelskiéj.

54.	Przy kościele	po-Augustyańskim	w Lublinie,	wik.	1
55.	„ „	„	w Krasnystawie,	„	1
56.	„ „	po-Bernardyńskim	w Lublinie,	„	2
57.	„ „	po-Reformackim	w Chełmie,	„	1
58.	„ „	po-Dominikańskim	w Janowie Ordynackim,	wikaryat	1
59.	„ „	paraf. po-Franciszkańskim	w Górecku,	w.	2
60.	„ „	po-Kapucyńskim	w Lublinie,	wikar.	2
61.	„ „	po-Karmelickim	w Lublinie,	„	2
62.	„ „	po-Pijarskim	w Chełmie,	„	2
63.	„ „	„	w Opolu,	„	2
64.	„ „	paraf. po Kanonikach Regularnych	w Kraśniku,	„	3
				Razem	19

F. W Dyecezyi Podlaskiéj.

65.	Przy kościele	po-Bernardyńskim	w Jeleńcu,	wikar.	1
66.	„ „	„	w Łukowie,	„	1
67.	„ „	„	w Krześlinie	„	1
68.	„ „	po-Reformackim	w Biały,	„	1
69.	„ „	„	w Węgrowie,	„	1
70.	„ „	po-Dominikańskim	wJanowie-Podlaskim	w.	1
71.	„ „	„	w Zofiborzu,	wikar.	1
72.	„ „	po-Franciszkańskim	w Stężycy,	„	1
73.	„ „	po-Karmelickim	w Gułowskiéj-Woli	w.	1
74.	„ „	po-Pijarskim	w Łukowie,	wikar.	1
75.	„ „	paraf. po-Maryańskim	w Skórcu,	„	1
				Razem	11

Ж. По Плоцкой Епархіи.

76.	При	по-Августіанской	церкви	въ Цѣхановѣ, вик.	1
77.	„	по-Бернардинской	„	въ Остроленкѣ, в.	1
78.	„	„	„	въ Пржаснышѣ, в.	1
79.	„	по-Реформатской	„	въ Плоцкѣ, вик.	2
80.	„	„	„	въ Журоминѣ, в.	1
81.	„	„	„	въ Пултускѣ, вик.	1
82.	„	по-Кармелитской	„	въ Трутовѣ, вик.	1
83.	„	по-Бенедиктинской	„	въ Пултускѣ, вик.	1
				Итого	9

З. По Августовской Епархіи.

84.	При	по-Францисканской	церкви	въ Ставискахъ	1
85.	„	по-Кармелитской	„	въ Вонсошѣ, в.	1
86.	„	по-Маріанской	„	въ Иглувкѣ, в.	1
				Итого	3
				Всего какъ выше	103

На сію послѣднюю цѣль, т. е. на удовлетвореніе исчисленныхъ 103 викаріата при помонастырскихъ церквахъ, могутъ быть отчасти обращены, оставшіеся по дѣйствующему нынѣ распредѣленію, нерасписанные въ кругу штатнаго положенія, викаріаты по штату бѣлаго духовенства, отчасти же должно быть сокращено извѣстное число изъ расписанныхъ по приходамъ викаріатовъ.

Нерасписанныхъ въ кругу таковаго штатнаго положенія викаріатовъ, въ приходахъ внѣ города Варшавы, было по семи Епархіямъ 88

G. W Dyecezyi Płockiéj.

76.	Przy kościele po-Augustyańskim w Ciechanowie, wik.			1
77.	„ „	po Bernardyńskim	w Przasnyszu.	„ 1
78.	„ „	„	w Ostrołęce	„ 1
79.	„ „	po-Reformackim	w Płocku,	„ 2
80.	„ „	„	w Żurominie,	„ 1
81.	„ „	„	w Pułtusku,	„ 1
82.	„ „	po-Karmelickim	w Trutowie,	„ 1
83.	„ „	po-Benedyktyńskim	w Pułtusku,	„ 1
			Razem	9

H. W Dyecezyi Augustowskiéj.

84.	Przy kościele po-Franciszkańskim w Stawiskach, w.			1
85.	„ „	po-Karmelickim	w Wąsoszu, wikar.	1
86.	„ „	po-Maryańskim	w Igłówku, „	1
			Razem	3
			W ogóle jak wyżej	103

Na ten ostatni cel, t. j. na zaspokojenie wyliczonych 103 wikaryatów przy kościołach po-klasztornych, mogą być w części użyte pozostałe, podług obowiązującego obecnie rozdziału, nierozdysponowane w zakresie etatowego oznaczenia wikaryaty według etatu dla duchowieństwa świeckiego, w części zaś powinny być zmniejszone o pewną liczbę, rozdzielone po parafiach wikaryaty.

Nierozdysponowanych w zakresie takowego etatu wikaryatów, na parafiach zewnątrz Miasta Warszawy, było w 7-miu Dyecezyach 88

D*

но какъ изъ сего числа 38

викаріатовъ по штату Варшавской Архіепархіи, обращены нынѣ на учрежденіе викаріатскихъ должностей при приходахъ въ г. Варшавѣ, то остается въ распоряженіе 50

нерописанныхъ викаріатовъ.

Поелику же для означенной цѣли требуются . . 103

мѣста, то недостающія 53

мѣста, должны быть пополнены сокращеніемъ такого же числа росписанныхъ по приходамъ викаріатовъ.

Въ виду таковаго сокращенія, представляется сіе замѣчаніе, что какъ на содержаніе 50-ти викаріевъ на приходахъ въ г. Варшавѣ (кромѣ 6-ти викаріевъ при каѳедральной церкви) обращены 38, нерописанныхъ по приходамъ внѣ г. Варшавы, викаріатовъ, то для пополненія содержанія остальныхъ 12 викаріатовъ, предстоитъ необходимость сократить такое же число викаріатовъ изъ числа 98 мѣстъ росписанныхъ по штату Варшавской Архіепархіи на приходы внѣ г. Варшавы. Взамѣнъ сего, и по вниманію къ тому, что въ одномъ г. Варшавѣ сокращены уже настоящимъ распоряженіемъ 14 помонастырскихъ викаріатовъ, не предвидится возможности, безъ лишняго ущерба для приходовъ Варшавской Архіепархіи, распространять еще на оную и соразмѣрнаго сокращенія по приходамъ викаріатовъ, для пополненія оными содержанія упомянутыхъ 53-хъ викаріатовъ при по монастырскихъ костелахъ.

Затѣмъ, сіи 53 викаріата должны быть сокращены по приходамъ въ остальныхъ семи Епархіяхъ Царства.

Для приведенія въ исполненіе таковой мѣры, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ изволилъ поручить

lecz ponieważ z téj liczby 38

wikaryatów, według etatu Archidyecezyi Warszawskiéj, obrócone zostały na utworzenie wikaryatów na parafiach w mieście Warszawie, przeto pozostało do rozporządzenia nierozdysponowanych wikaryatów 50

Lecz ponieważ w rzeczonym celu potrzebne są . . 103

miejsca, przeto brakujące 53

miejsc, powinny być wzięte ze zmniejszonych o takąż liczbę wikaryatów rozdzielonych po parafiach.

We względzie takowego zmniejszenia, zastrzega się ta uwaga, że gdy na utrzymanie dla 50-ciu wikaryuszów na parafiach w mieście Warszawie, oprócz 6-ciu wikaryuszów przy kościele katedralnym przeznaczone zostały 38 nierozdysponowanych po parafiach zewnątrz miasta Warszawy wikaryatów, przeto dla uzupełnienia uposażenia pozostałych 12 wikaryatów, zachodzi niezbędna potrzeba zmniejszyć takąż liczbę wikaryatów z liczby 98 miejsc rozdysponowanych według etatu Archidyecezyi Warszawskiéj, na parafiach zewnątrz miasta Warszawy. Wzamian za to i z uwagi, że w samem mieście Warszawie, zniesione zostają obecném rozporządzeniem 14 wikaryatów po-klasztornych, nie upatruje się możności, bez zbytecznéj ujmy dla parafij w Archidyecezyi Warszawskiéj, rozciągać jeszcze do niéj odpowiedniego zmniejszenia liczby wikaryatów na parafiach, celem zapełnienia niemi uposażenia 53 wikaryatów przy kościołach po-klasztornych.

Dla tego też te 53 wikaryatów, powinny być otrzymane przez zmniejszenie liczby wikaryatów na parafiach w pozostałych 7-miu Dyecezyach Królestwa.

Dla wprowadzenia w wykonanie takowego środka JW. Hra-

мнѣ: указать Епархіальнымъ Властямъ, ту соразмѣрную долю росписанныхъ по каждой Епархіи викаріатовъ, которую необходимо сократить по Епархіи, для обращенія оныхъ на содержаніе оставляемыхъ по-монастырскихъ викаріевъ (кромѣ 21 викарія, которые по прежнему будутъ удовлетворяемы содержаніемъ изъ по-монастырскихъ суммъ), съ тѣмъ, чтобы Епархіальныя Власти представили сами въ двухмѣсячный срокъ окончательныя соображенія объ окончательномъ правильномъ распредѣленіи по приходамъ викаріатовъ, съ тѣмъ однако условіемъ, что въ мѣстностяхъ населенныхъ Уніатами, ни въ какомъ случаѣ не будетъ допущено отступленіе отъ правила указаннаго постановленіемъ Правительственной Коммисія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія отъ 25 Сентября (7 Октября) 1817 года, а также сообщили бы именныи списокъ тѣмъ штатнымъ, по настоящему росписанію, викаріатамъ, которые могли бы быть сокращены удобнѣе другихъ. Буде же паче всякаго чаянія, Епархіальныя Начальства, или которое либо изъ нихъ, уклонились бы отъ удовлетворенія съ своей стороны таковаго предположенія, Господину Намѣстнику угодно было разрѣшить Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, произвести въ такомъ случаѣ непосредственно сказанное сокращеніе, съ обращеніемъ онаго главнымъ образомъ на росписанные, но незамѣщенные викаріаты.

На этомъ основаніи опредѣлено мною сократить по Епархіямъ (кромѣ 12-ти викаріатовъ, которые должны быть сокращены по приходамъ Варшавской Архіепархіи для пополненія оными содержанія викаріевъ въ варшавскихъ приходахъ) слѣдующее число изъ росписанныхъ викаріатовъ.

bia Namiestnik raczył mi poruczyć: wskazać Władzom Dyecezyalnym tę stosunkową liczbę, rozdzielonych w każdéj Dyecezyi, wikaryatów, o którą należy zmniejszyć ich ogół w Dyecezyi, dla zapełnienia niemi uposażenia pozostawionych po-klasztornych wikaryuszów (oprócz 21 wikaryuszów, którzy tak jak poprzednio, będą pobierać utrzymanie z summ po-klasztornych), z tém, ażeby Władze Dyecezyalne przedstawiły same w terminie dwumiesięcznym wnioski ostateczne względem stanowczego rozdziału wikaryatów po parafiach, z tym jednak warunkiem, że w miejscowościach zamieszkałych przez Uniatów, w żadnym razie nie będzie dozwolone odstąpienie od prawidła, wskazanego postanowieniem Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 Września (7 Października) 1817 r., jak również aby zakommunikowały listę imienna tych etatowych, według obecnego rozdziału, wikaryatów, które mogłyby być zniesione dogodniéj niż inne. Jeżeli zaś nadspodziewanie, Władze Dyecezyalne, lub którakolwiek z onych, uchyliłyby się od zadosyćuczynienia ze swéj strony takowéj propozycyi, Namiestnik w Królestwie raczył upoważnić Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych dokonać w takim razie bezpośrednio rzeczonego zmniejszenia, przeznaczając na to głównie rozdzielone, a nieobsadzone wikaryaty.

Na téj zasadzie postanowiłem zmniejszyć w Dyecezyach (oprócz 12 wikaryatów, które powinny być zniesione przy parafiach w Archidyecezyi Warszawskiéj, celem zapełnienia niemi utrzymania dla wikaryuszów na parafiach Warszawskich) o nastepującą liczbę rozdzielone wikaryaty:

1.	По Люблинской Епархіи	. . .	5
2.	„ Подляской „	. . .	5
3.	„ Калишской „	. . .	12
4.	„ Сандомирской „	. . .	10
5.	„ Кѣлецкой „	. . .	8
6.	„ Плоцкой „	. . .	10
7.	„ Августовской „	. . .	3
		Итого	53

При оставленіи сего распредѣленія, имѣлось въ виду взаимное отношеніе числа нерасписанныхъ по каждой Епархіи отъ штатнаго опредѣленія викаріатовъ, а также числа незамѣщенныхъ по расписанію викаріатовъ.

Сообщая о вышеизложенномъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), имѣю честь просить Васъ благоволить сообщить мнѣ въ двухмѣсячный, считая съ настоящаго числа, срокъ, именный списокъ тѣмъ штатнымъ по настоящему расписанію викаріатамъ, которые въ опредѣленномъ на ввѣренную Вамъ Епархію числѣ, моглибы быть по мнѣнію Вашему сокращены удобнѣе другихъ. Вмѣстѣ съ тѣмъ Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), благоволите сообщить соображенія Ваши объ окончательномъ правильномъ распредѣленіи но приходамъ викаріатовъ, какіе нынѣ останутся въ подвѣдомственной Вамъ Епархіи. На счетъ сего, предоставляется Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), съ непремѣннымъ однако соблюденіемъ вышеозначеннаго условія касательно мѣстностей населенныхъ Уніатами, заявить предположенія Ваши о такомъ новомъ размѣщеніи викаріатовъ какое считается Вами самымъ удобнымъ для надлежащаго требоисполненія на приходахъ, смотря по числу прихожанъ или по другимъ мѣстнымъ уважительнымъ причинамъ, и да-

1.	W Lubelskiéj	wikaryatów . .	5
2.	„ Podlaskiéj	„ . .	5
3.	„ Kaliskiéj	„ . .	12
4.	„ Sandomierskiéj	„ . .	10
5.	„ Kieleckiéj	„ . .	8
6.	„ Płockiéj	„ . .	10
7.	„ Augustowskiéj	„ . .	3
		Razem	53

Przy ustanowieniu tego rozdziału miało się na względzie wzajemny stosunek liczby nierozdysponowanych w każdéj Dyecezyi do liczby przeznaczonej etatem wikaryatów, jakoteż liczbę nieobsadzonych według rozdzielenia wikaryatów.

Zawiadamiając o powyższém JW-go Pana, mam zaszczyt upraszać Go o zakommunikowanie mi w terminie dwumiesięcznym, licząc od daty dzisiejszéj, wykazu imiennego tych etatowych według obecnego rozdzielenia wikaryatów, które, w ustanowionéj na Dyecezyę JW. Pana liczbie, mogłyby według Jego zdania zniesione być łatwiej niż inne. Jednocześnie JW-y Pan raczy zakommunikować swe wnioski względem ostatecznego odpowiedniego rozdzielenia po parafiach wikaryatów, jakie się obecnie pozostaną w zarządzanéj przez JW-go Pana Dyecezyi.

Względem tego upoważnia się JW-go Pana, z koniecznèm jednakże zachowaniem wyżrzeczonego warunku co do miejscowości zamieszkałych przez Uniatów, do objawienia swoich wniosków, co do takiego nowego rozdzielenia wikaryatów, jakie JW-y Pan uznasz za najstosowniejsze, dla należytego wypełniania posług religijnych na parafiach, stosownie do liczby parafian lub innych miejscowych zasługających na uwagę przyczyn, a nawet gdybyś JW-y Pan uznał za stosowne zmniejszyć liczbę pozostawionych niniejszém rozporządzeniem wikaryatów przy

же буде Вашимъ Преосвященствомъ (Высокопреподобіемъ) призналось бы удобнымъ уменьшить число оставляемыхъ симъ распоряженіемъ викаріатовъ при по-монастырскихъ костелахъ, и перевести сіи мѣста въ свѣтскіе приходы, то по вниманію къ тому, что сказанные викаріаты будутъ удовлетворяемы впредь содержаніемъ по штату бѣлаго духовенства, къ приведенію таковой мѣры въ исполненіе, не встрѣтится съ моей стороны препятствій.

Наконецъ долгомъ считаю присовокупить, что въ случаѣ неполученія отъ Вашего Преосвященства (Высокопреподобія) въ опредѣленный двухмѣсячный срокъ, просимыхъ симъ предположеній, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, на основаніи упомянутаго приказанія Господина Намѣстника, не замедлитъ непосредственнымъ по настоящему предмету производствомъ опредѣленнаго устройства викаріатскихъ мѣстъ.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

kościołach po-klasztornych, i przenieść takowe miejsca do parafij świeckich, to z uwagi, iż rzeczone wikaryaty będą utrzymywane na przyszłość z etatu duchowieństwa świeckiego, z méj strony, przeciw wprowadzeniu takowego środka w wykonanie, nie będę miał nic do nadmienienia.

W końcu poczytuję za obowiązek nadmienić, że w razie nieotrzymania w rzeczonym terminie dwumiesięcznym od JW. Pana wniosków, o które się niniejszém uprasza, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na zasadzie rzeczonego rozkazu Hrabiego Namiestnika, nie zaniecha dokonać bezpośrednio oznaczonego urządzenia wikaryatów.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
23 Іюня (5 Іюля)
1866 года.
№ 3,803

№ 24.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

Духовныя лица монашескаго званія, посвятивъ себя иноческой жизни и произнеся обѣты цѣломудрія, послушанія и нищеты, не могутъ, въ силу сихъ послѣднихъ, владѣть никакою личною собственностью, какъ недвижимою, такъ и движимою, и отрекшись при томъ отъ мірскихъ заботъ и занятій, не должны и не могутъ равномѣрно управлять чужимъ достояніемъ, непринадлежащимъ къ обители и несоставляющимъ общей собственности монастыря и всей монастырской братіи, ниже принимать на себя обязанностей, нарушающихъ избранный ими монашескій и затворническій родъ жизни.

Согласно съ этимъ основнымъ правиломъ монашества, въ Высочайше

№ 24.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj.

Osoby duchowne stanu zakonnego, poświęciwszy się życiu klasztornemu i wykonawszy śluby: czystości, posłuszeństwa i ubóstwa, nie mogą, na mocy tych ostatnich, posiadać żadnéj własności, tak ruchoméj, jak i nieruchoméj, a wyrzekłszy się przytém światowych zabiegów i zajęć, również nie powinny i nie mogą zarządzać cudzym majątkiem, nienależącym do klasztoru i niestanowiącym ogólnéj własności klasztornéj i całego zgromadzenia, ani też przyjmować na siebie obowiązki naruszające wybrany przez nie zakonny i klauzuralny tryb życia.

Zgodnie z tém zasadniczém prawidłem życia zakonnego, w Najwyższéj zatwierdzo-

утвержденномъ Гражданскомъ для Царства Польскаго Уложеніи 1825 года постановлено:

Статья 10 „Лица обреченныя духовными обѣтами, невоспрещенными въ краѣ, пользуются гражданскими правами на сколько это имъ дозволено сими же обѣтами“.

Статья 14. „Не могутъ быть опекунами, ни членами семейнаго совѣта:

4⁰. Лица обреченныя монашескими обѣтами“.

Приведенный законъ, не опредѣливъ даже никакого различія въ обѣтахъ, тѣмъ самымъ подводитъ, подъ указанное въ ономъ правило, всѣхъ безъ исключенія монаховъ, то есть, какъ тѣхъ, которые произнесли окончательные *торжественные обѣты*, такъ равно и тѣхъ, коими принесены только первые *простые обѣты*.

Между тѣмъ, не смотря на вышеизложенныя правила каноническаго и гражданскаго права, случается, что монашествующія лица допускаются судебными учрежденіями къ противнымъ ихъ монашескимъ обѣтамъ гражданскимъ свѣтскимъ дѣйствіямъ и сдѣлкамъ. Между прочимъ, въ послѣднее время выданъ брату-профессу закрытаго Кармелитскаго Клодавскаго монастыря, Ломжинскаго уѣзда, Франпу Залевскому, состоящему нынѣ въ штатномъ Кармелитскомъ Оборскомъ монастырѣ, Липновскаго уѣзда, судебный позывъ, о востребованіи личной явки его въ Ломжинскій Гражданскій Трибуналъ, для представленія отчетовъ за время исполненія имъ обязанностей главнаго опекуна надъ малолѣтнимъ Александромъ Рыдзевскимъ.

По сему и имѣя въ виду, что подобныя распоряженія судебныхъ учрежденій, съ одной стороны противны дѣйствующимъ узаконеніямъ, а съ другой стороны влекутъ за собою нарушеніе монастырскаго порядка и дисциплины,

nym w r. 1825 dla Królestwa Polskiego Kodeksie Cywilnym postanowiono:

Art. 10 „Osoby ślubami duchownemi, w kraju niezakazanemi zobowiązane, o tyle praw cywilnych używać będą, o ile im też śluby używania takowego dozwalają".

Art. 14. „Nie mogą być opiekunami. ani członkami rady familijnéj:

4⁰. Osoby ślubom zakonnym poświęcone".

Przytoczone prawo, nie oznaczywszy nawet żadnéj różnicy w ślubach, tém samém podciąga pod zawarte w niém prawidło wszystkich bez wyjątku zakonników, to jest, tak tych, którzy wykonali ostateczne *uroczyste śluby*, jak również i tych, którzy wykonali tylko pierwsze *śluby proste*.

Tymczasem, bez względu na wyżéj przytoczone przepisy prawa kanonicznego i cywilnego, zdarza się, że osoby zakonne dopuszczane bywają przez władze sądowe do czynności i aktów świeckich cywilnych, przeciwnych ich ślubom zakonnym. Między innemi, w ostatnim czasie, wręczony został Franciszkowi Zalewskiemu, bratu-professowi zamkniętego klasztoru Księży Karmelitów w Kłodawie, w powiecie Łomżyńskim, zostającemu obecnie w etatowym klasztorze Księży Karmelitów w Oborach, w powiecie Lipnowskim, sądowy pozew, o zapotrzebowaniu jego osobistego stawienia się w Trybunale Cywilnym Łomżyńskim, dla przedstawienia rachunków za czas, w którym zostawał opiekunem głównym małoletniego Aleksandra Rydzewskiego.

Dla tego, i mając na względzie, że podobne rozporządzenia władz sądowych, z jednéj strony przeciwne są istniejącym przepisom, z drugiéj zaś pociągają za sobą naruszenie klasztornego porządku i dyscypliny, stając się przyczyną niedozwala-

причиняя непозволительныя отлучки монаховъ изъ монастырей по дѣламъ неотносящимся къ обязанностямъ ихъ званія,—я вошелъ вмѣстѣ съ симъ въ сношеніе съ Главнымъ Директоромъ Правительственной Коммисіи Юстиціи о строжайшемъ подтвержденіи всѣмъ Судебнымъ Властямъ недопускать монашествующихъ лицъ къ какимъ-либо сдѣлкамъ объ опекѣ надъ малолѣтними, управленіи имѣніемъ, пріобрѣтеніи недвижимой собственности, капиталовъ, и имъ подобныхъ гражданскихъ дѣйстіяхъ и правахъ, которыми они не могутъ пользоваться, въ силу произнесенныхъ ими монашескихъ обѣтовъ не только торжественныхъ (vota solemnia), но и простыхъ (vota simplicia), такъ какъ вышеозначенный законъ (ст. 14) не дѣлаетъ того различія въ обѣтахъ, которое допускается каноническими правилами.

Одновременно предложено мною всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ сдѣлать распоряженіе о недозволеніи монахамъ впредь отпусковъ изъ монастырей для вышеприведенныхъ цѣлей.

О таковомъ распоряженіи долгомъ считаю сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), покорнѣйше прося Васъ приказать объявить содержаніе онаго монахамъ во ввѣренной Вамъ Епархіи, посредствомъ Визитатора Монастырей.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

nych zakonnikom wydalań się z klasztoru, w sprawach nie tyczących obowiązków ich stanu,—odniosłem się jednocześnie do Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości o surowe zalecenie wszystkim Władzom Sądowym nie dopuszczać osób zakonnych do jakichbądź aktów względem opieki nad małoletniemi, zarządu majątkiem, nabycia nieruchomości, kapitałów i tym podobnych działań cywilnych i praw, z których oni nie mogą korzystać wskutek wykonanych przez nich ślubów zakonnych, nietylko uroczystych (vota solemnia), lecz i zwyczajnych (vota simplicia), ponieważ rzeczony art. 14 nie czyni téj różnicy w ślubach, jaka ma miejsce według prawa kanonicznego.

Jednocześnie poleciłem wszystkim Gubernatorom Cywilnym wydać rozporządzenie, celem wzbronienia na przyszłość zakonnikom wydalania się z klasztorów w celu wyżéj wyrzeczonym.

O takowém rozporządzeniu poczytuję sobie za obowiązek zawiadomić JW. Pana, prosząc Go o polecenie oznajmienia treści onego wszystkim zakonnikom w Dyecezyi powierzonéj JW. Panu, przez pośrednictwo Wizytatora klasztorów.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА.

26 Іюня (8 Іюля) 1866 г.

№ $\frac{3.697}{19.791}$

N 25.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій, и всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

Постановленіемъ, объявленнымъ выпискою изъ журнала 131 засѣданія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, отъ 30 Апрѣля (12 Мая) с. г., по представленію моему о томъ, что право ктиторства при приходскихъ монастырскихъ костелахъ въ Красникѣ, Краснобродѣ, Ополѣ и Пущѣ-Сольской, Люблинской Епархіи, которое до упраздненія тамъ монастырей принадлежало монашескимъ орденамъ, нынѣ, по передачѣ въ вѣдѣніе Казны, находившихся во владѣніи сихъ монастырей, имуществъ и имѣній, должно принадлежать Правительству,—упомянутый Учредительный Комитетъ опредѣлилъ:

1) за упраздненіемъ монастырей и за передачею въ вѣдѣніе Казны находив-

N° 25.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj i do wszystkich Gubernatorów Cywilnych.

Postanowieniem oznajmioném w wypisie z protokółu 131 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, z d. 30 Kwietnia (12 Maja) r. b., wskutek przedstawienia mego, że prawo kollacyi w parafialnych klasztornych kościołach w Kraśniku, Krasnobrodzie, Opolu i Puszczy-Solskiéj, Dyecezyi Lubelskiéj, które do skassowania takowych klasztorów służyło zgromadzeniom zakonnym,—obecnie, gdy posiadane przez nie majątki przeszły na rzecz Skarbu, prawo to powinno należéć do Rządu,—wzmiankowany Komitet Urządzający postanowił:

1) Po skassowaniu klasztorów i po przejściu majątków przez nie posiadanych

шихся въ ихъ владѣніи имуществъ и имѣній, Казна вступаетъ во всѣ права, монастырямъ симъ принадлежавшія, т. е. въ право ктиторства при приходскихъ монастырскихъ костелахъ въ Красникѣ, Краснобродѣ, Ополѣ и Пущѣ-Сольской, Люблинской Епархіи.

2) Правило это распространяется и на другіе приходы въ Царствѣ Польскомъ, по коимъ коллатура считалась или считается за монашескими обителями, или другаго рода духовными конгрегаціями, коихъ имѣнія переданы въ собственность Казны.

3) Въ случаѣ имѣющей послѣдовать продажи, или отчужденія какимъ либо другимъ образомъ, какъ имѣній, принадлежавшихъ упраздненнымъ монастырямъ и другимъ духовнымъ конгрегаціямъ, коимъ принадлежали приходы, такъ и вообще имѣній, находящихся нынѣ во владѣніи Казны, въ коихъ имѣются приходы казеннаго патроната,—таковое отчужденіе совершается неиначе, какъ съ положительною оговоркою, что право ктиторства этихъ приходовъ остается навсегда за Правительствомъ.

Препровождая при семъ Выписку изъ журнала 131 засѣданія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству / Высокопреподобію (Превосходительству) о таковомъ онаго постановленіи для зависящаго съ Вашей стороны руководства.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

na rzecz Skarbu, Rząd wstępuje we wszystkie prawa, które należały do klasztorów, t. j. w prawo kollacyi w parafialnych klasztornych kościołach w Kraśniku, Krasnobrodzie, Opolu i Puszczy-Solskiéj, w Dyecezyi Lubelskiéj.

2) Zasada ta stosuje się i do innych parafij w Królestwie Polskiém, w których kollacya służyła lub służy klasztorom lub innym duchownym kongregacyom, a których majątki przeszły na własność Skarbu.

3) W razie nastąpić mającéj sprzedaży, tak majątków, które były własnością klasztorów, lub innych duchownych kongregacyj, do których należały parafie, jak i w ogóle majątków, znajdujących się obecnie w posiadaniu Skarbu, a w których znajdują się parafie z prawem kollacyi należącém do Rządu, takowa sprzedaż czynioną ma być koniecznie ze stanowczém zastrzeżeniem, iż prawo kollacyi w tych parafiach, zostaje na zawsze przy Rządzie.

Przesełając wypis z protokółu 131 posiedzenia Komitetu Urządzającego, mam honor zawiadomić JW. Pana o takowém postanowieniu, dla odpowiedniego z Jego strony stosowania się.

Приложеніе къ Циркуляру № 25.

ВЫПИСКА

изъ журнала 131-го засѣданія, УЧРЕДИТЕЛЬНАГО КОМИТЕТА въ Царствѣ Польскомъ

30 Апрѣля (12 Мая) 1866 г.

Статья 625.

О правѣ Казны на ктиторство въ помонастырскихъ приходахъ.

Главный Директоръ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ въ представленіи, отъ 6 (18) Апрѣля с. г., за N. 2,241 (11,402), излагаетъ слѣдующее:

При приходскихъ монастырскихъ костелахъ въ Красникѣ, Краснобродѣ, Ополѣ и Пущѣ-Сольской, Люблинской Епархіи, до упраздненія состоявшихъ тамъ монастырей, право ктиторства принадлежало монашескимъ орденамъ, коихъ обители и имѣнія существовали въ сказанныхъ мѣстностяхъ.

За упраздненіемъ же таковыхъ обителей и за передачею въ вѣдѣніе Казны, находившихся во владѣніи оныхъ, имуществъ и имѣній, Казна, или собственно Правительство Царства должно равномѣрно вступить во всѣ другія права монастырямъ симъ принадлежавшія, то есть въ право ктиторства упомянутыхъ помонастырскихъ приходовъ.

Присемъ находя необходимымъ распространить таковое правило и на другіе приходы въ Царствѣ Польскомъ, по коимъ коллатура считалась или считается за монашескими

бителями или другаго рода духовными конгрегаціями, коихъ имѣнія переданы въ собственность Казны, Главный Директоръ Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ ходатайству отъ объ утвержденіи таковаго правила, съ одновременнымъ предписаніемъ Правительственной Коммисіи Финансовъ, чтобы въ случаѣ продажи, отдачи въ маіоратное владѣніе, или отчужденія какимъ либо другимъ образомъ какъ имѣній, принадлежавшихъ упраздненнымъ монастырямъ и другимъ духовнымъ конгрегаціямъ, коимъ принадлежали приходы, такъ и вообще имѣній, находящихся нынѣ во владѣніи Казны, въ коихъ имѣются приходы казеннаго патроната,—таковое отчужденіе совершаемо было неиначе какъ съ положительною оговоркою, что право ктиторства этихъ приходовъ остается навсегда за Правительствомъ.

Законъ. Высочайшаго Указа о Римско-Католическихъ монастыряхъ стат. 18;—Высочайшаго указа о церковномъ патронатѣ стат. 20.

Заключеніе. По разсмотрѣніи представленія Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Учредительный Комитетъ вполнѣ соглашаясь съ соображеніями въ семъ представленіи изложенными, въ развитіе Высочайшаго Указа о церковномъ патронатѣ, постановилъ:

1) За упраздненіемъ монастырей и за передачею въ вѣдѣніе Казны, находившихся въ ихъ владѣніи, имуществъ и имѣній, Казна вступаетъ во всѣ права, монастырямъ симъ принадлежавшія, т. е. въ право ктиторства при приходскихъ монастырскихъ костелахъ въ Красникѣ, Краснобродѣ, Ополѣ и Пущѣ-Сольской, Люблинской Епархіи.

2) Правило это распространяется и на другіе приходы въ Царствѣ Польскомъ, по коимъ коллатура считалась или считается за монашескими обителями, или другаго рода ду-

ховными конгрегаціями, коихъ имѣнія переданы въ собственность Казны.

3) Въ случаѣ имѣющей послѣдовать продажи, или отчужденія какимъ либо другимъ образомъ какъ имѣній, принадлежавшихъ упраздненнымъ монастырямъ и другимъ духовнымъ конгрегаціямъ, коимъ принадлежали приходы, такъ и вообще имѣній находящихся нынѣ во владѣніи Казны, въ коихъ имѣются приходы казеннаго патроната,—таковое отчужденіе совершается неиначе, какъ съ положительною оговоркою, что право ктиторства этихъ приходовъ остается навсегда за Правительствомъ, и

4) Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главныхъ Директоровъ: Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Финансовъ.

Директоръ Канцеляріи

(подписалъ) В. БѢЛОЗЕРСКІЙ.

Вѣрно:

Правитель Канцеляріи

(подписалъ) *Леонтьевъ.*

№ 6,762.

1 (13) Іюня 1866 года.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
[illegible]
[illegible]
КОММИССІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

ВАРШАВА.

14 (26) Августа 186[illegible] года.

№ [illegible]

№ [illegible]

[illegible] Господину [illegible] Реформатской [illegible]

Представленнымъ при отношеніи Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія отъ 16 (28) Іюля с. г. за № 23.573 дѣломъ Правительствующаго [illegible]

1-ое по вопросу о томъ, какому [illegible] подлежать Греко-католическіе священники [illegible] по обращенію [illegible] дѣтей [illegible] родителей, —

2-ое о [illegible] духовнаго званія [illegible] мѣстности гдѣ находятся [illegible] они [illegible], —

Правительственная Коммиссія имѣетъ честь препроводить Вашему [illegible] (Преосвященству) къ [illegible] для свѣдѣнія и надлежащаго руководства.

и. д. Директора Отдѣленія
(подписалъ) [illegible]

и. д. Начальника Секціи
(подписалъ) [illegible]

E

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

ВАРШАВА.
14 (26) Августа 1866 года.

№ $\frac{4,065}{21,812}$

№ 26.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій и всѣмъ Гражданскмъ Губернаторамъ.

Препровожденные при отзывѣ Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія, отъ 16 (28) Іюня с. г., за № 22,879, два Указа Правительствующаго Сената:

1-ый по вопросу о томъ, какому суду должны подлежать Римско-католическіе священники, за окрещеніе по обрядамъ ихъ вѣры дѣтей Православныхъ родителей,—и

2-ой о воспрещеніи послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія за дурное поведеніе. проживать и приписываться въ той мѣстности, гдѣ находятся монастыри, изъ коихъ они исключены,—

Правительственная Коммисія имѣетъ честь препроводить Вашему $\frac{\text{Преосвященству}}{\text{Высокопреподобію}}$ (Превосходительству) въ копіяхъ. для свѣдѣнія и надлежащаго руководства.

и. д. Директора Отдѣленія
(подписалъ) *П. Кулишъ.*

и. д. Начальника Секціи
(подписалъ) *А. Каменскій.*

N° 26.

Do
Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj, i do wszystkich Gubernatorów Cywilnych.

Nadesłane przy odezwie Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnéj, z d. 16 (28) Czerwca r. b., za № 22,879, dwa Ukazy Rządzącego Senatu:

1-y obejmujący rozporządzenie, przed które sądy pociągani być winni duchowni Rzymsko-katolickiego wyznania, którzyby chrzcili w obrządku swéj wiary dzieci rodziców wyznania Prawosławnego;

2-gi, o wzbronieniu nowicyuszom zakonnym, wydalonym ze stanu duchownego za złe sprawowanie się, przebywania i zapisywania się do ksiąg ludności tego miejsca, gdzie znajduje się klasztor, z którego zostali wydaleni,—

Kommissya Rządowa ma honor przesłać JW. Panu w kopijach, dla wiadomości i należytego zastosowania się.

1-ое Приложеніе къ циркуляру № 26.

УКАЗЪ

ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА,

Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Г. Министра Юстиціи, за № 3107-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта по вопросу о томъ: общему ли гражданскому или духовному суду должны подлежать Римско-католическіе священники за окрещеніе по обрядамъ ихъ вѣры дѣтей Православныхъ родителей. — Означенное мнѣніе Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи по вопросу о томъ: общему ли гражданскому или духовному суду должны подлежать Римско-католическіе священники за окрещеніе по обрядамъ ихъ вѣры дѣтей Православныхъ родителей, согласно въ существѣ съ заключеніемъ его Министра, мнѣніемъ положилъ: въ разъясненіе возникшихъ недоразумѣній, постановить, въ дополненіе подлежащихъ статей Свода Законовъ, что духовныя лица Римско-католическаго исповѣданія, виновныя въ учиненіи хотя бы и въ первый разъ проступковъ, поименованныхъ въ статьѣ 107-й Т. XIV Уст. о пред. и пресѣч. прест. подвергаются суду общихъ судебныхъ мѣстъ, на законномъ основаніи. — На подлинномъ мнѣніи написано: Его Императорское

Величество, воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу о томъ: общему ли гражданскому или духовному суду должны подлежать Римско-католическіе священники за окрещеніе по обрядамъ ихъ вѣры дѣтей Православныхъ родителей, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. — Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта КОНСТАНТИНЪ. 14-го Марта, 1866 г. Приказали: О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ указами, а другихъ чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ копій съ опредѣленія Сената и дать знать Указами всѣмъ Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Палатамъ Уголовнаго Суда, С.-Петербургскому Военному Генералъ-Губернатору, Генералъ-Губернаторамъ и Губернаторамъ; въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить для свѣдѣнія, а въ Контору Сенатской Типографіи для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, дать извѣстіе. Апрѣля 11 дня, 1866 года.

Къ свѣдѣнію и руководству.

По Высочайшему повелѣнію.

По вопросу о томъ, общему ли гражданскому или духовному суду должны подлежать Римско-католическіе священники за окрещеніе по обрядамъ ихъ вѣры дѣтей Православныхъ родителей.

По 1-му Департаменту.

Вѣрно:

И. д. Начальника Секціи,

(подписалъ) *А. Каменскій.*

2-ое Приложеніе къ циркуляру № 26.

УКАЗЪ

ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА,

Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, за № 2684, при коемъ представляетъ Высочайше утвержденное, 11 Апрѣля сего года, мнѣніе Государственнаго Совѣта о воспрещеніи послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія за дурное поведеніе, проживать и приписываться въ той мѣстности, гдѣ находятся монастыри, изъ коихъ они исключены. Означенное мнѣніе Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о воспрещеніи послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія проживать вблизи монастырей, мнѣніемъ положилъ: статью 282-ю Устава о предупрежденіи и пресѣченіи преступленій (св. Зак. 1857 г. Т. XIV) дополнить 2-мъ примѣчаніемъ слѣдующаго содержанія: „Послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія за дурное поведеніе, воспрещается проживать и приписываться въ той мѣстности, гдѣ находятся монастыри, изъ коихъ они исключены". На подлинномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о воспрещеніи послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія за дур-

ное поведеніе, проживать и приписываться въ той мѣстности, гдѣ находятся монастыри, изъ коихъ они исключены, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: Председатель Государственнаго Совѣта КОНСТАНТИНЪ. 11 Апрѣля, 1866 года. Приказали: О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться будетъ, исполненія увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказкаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ указами, а другихъ черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ копій съ определенія Сената, и дать знать указами всѣмъ Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Казеннымъ Палатамъ, С.-Петербургскому Военному Генералъ-Губернатору, Генералъ Губернаторамъ и Губернаторамъ; въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить для свѣдѣнія, а въ Контору Сенатской Типографіи, для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, дать извѣстіе. Мая 11 дня, 1866 года.

Къ свѣдѣнію и руководству.

По Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта.

О воспрещеніи послушникамъ монастырей, исключеннымъ изъ духовнаго званія за дурное поведеніе, проживать и приписываться въ той мѣстности, гдѣ находятся монастыри, изъ коихъ они исключены.

По 1-му Департаменту.

Вѣрно:

И. д. Начальника Секціи,

(подписалъ) *А. Каменскій.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
10 (22) Сентября 1866 года.

№ 3,570

N. 27.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-католическихъ Епархій.

Высочайшій Указъ 6 (18) Марта 1817 года, опредѣляя отношенія Римско-католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ къ Правительству, между прочимъ, касательно замѣщенія вакантныхъ бенефицій, постановилъ:

Статья 11. „Ежегодно объявляются Епископомъ экзамены, на которые кандидаты въ духовныя должности обязаны являться къ назначеннымъ отъ Епископа лицамъ. Епископъ составляетъ списокъ этимъ кандидатамъ, по степени способностей каждаго, съ отмѣткою о поведеніи ихъ и представляетъ оный въ Правительственную Коммисію Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.“

Статья 12. „Приходъ можетъ быть данъ только кандидату поименованному въ спискѣ.“

N° 27.

DO

Wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-katolickich Dyecezyj.

Najwyższy Ukaz z dnia 6 (18) Marca 1817 roku, urządzając stosunki duchowieństwa Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem do Rządu, pomiędzy innemi, w przedmiocie obsadzania wakujących beneficyów, przepisał:

Art 11. „Corocznie będą przez Biskupa ogłaszane egzamina, na które kandydaci do urzędów duchownych, przed wyznaczonemi od Biskupa osobami, obowiązani będą stawić się. Biskup z nich uformuje listę, podług stopnia każdego zdatności, ze względem na obyczaje, i prześle Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego."

Art 12. „Żadne beneficyum nie może być dane, tylko kandydatowi na tej liście umieszczonemu."

Въ развитіе означеннаго постановленія, б. Правительственная Коммисія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія издала инструкцію, заключающую въ себѣ однообразныя для всѣхъ Епархій правила о порядкѣ производства испытаній кандидатовъ на должности приходскихъ Настоятелей и, сообщивъ таковую инструкцію отъ 31 Мая 1817 года, за № 1747, всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ, предложила имъ чтобы списки кандидатамъ, которые, по надлежащемъ испытаніи, признаются достойными бенефиціи, были препровождаемы въ Правительственную Коммисію, а также въ Воеводскія Коммисіи, (Губернскія Правленія), для напечатанія оныхъ въ Воеводскихъ (Губернскихъ) Дневникахъ.

Сверхъ того, та же Правительственная Коммисія, отъ 27 Декабря 1817 г., за N. 5263, предписала б. Воеводскимъ Коммисіямъ, чтобы списки экзаменованнымъ и признаннымъ способными духовнымъ лицамъ, сообщенные имъ Епархіальными Властями, были печатаемы въ Воеводскихъ Дневникахъ, съ предостереженіемъ ктиторовъ, что никакой духовный, невыдержавшій испытанія и неимѣющій надлежащаго въ томъ свидѣтельства, не можетъ быть представляемъ на вакантную бенефицію.

Впослѣдствіи, въ 1818 году, упомянутая Коммисія, находя нужнымъ предупредить, чтобы списки экзаменованныхъ кандидатовъ на вакантныя бенефиціи, передаваемые для опубликованія въ подлежащія Воеводскія Коммисіи, не возбуждали никакого сомнѣнія относительно достоинства поименованныхъ въ оныхъ спискахъ ксендзовъ, предложила отъ 18 Августа того же 1818 года, за N. 3,806, Епархіальнымъ Властямъ, чтобы означенные списки, до передачи оныхъ въ Воеводскія Коммисіи, были представляемы Правитель-

W rozwinięciu powyższego postanowienia, b. Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ułożyła instrukcyę, podającą jednostajne dla wszystkich Dyecezyj prawidła i porządek w egzaminowaniu kandydatów ubiegających się o beneficya parafialne, i takową pod dniem 31 Maja 1817 roku, N⁰ 1747, zakommunikowała wszystkim Władzom Dyecezalnym, z wezwaniem, aby listy kandydatów, którzy przez takowy konkurs udowodnili potrzebną do posiadania beneficyum kwalifikacyę, nadsyłane były przez Władze Dyecezalne Kommissyi Rządowéj, tudzież Kommissyom Wojewódzkim (Rządom Gubernialnym), dla ogłoszenia w Dziennikach Wojewódzkich (Gubernialnych).

Nadto taż Kommissya Rządowa pod dniem 27 Grudnia 1817 roku, N⁰ 5263, zaleciła b. Kommissyom Wojewódzkim, ażeby listy egzaminowanych i za zdatnych uznanych duchownych, przez Władze Dyecezyalne sobie kommunikowane, drukowały w Dziennikach Wojewódzkich, z ostrzeżeniem kollatorów, iż żaden duchowny, który nie odbył egzaminu i nieposiada w téj mierze przepisanego świadectwa, nie może być prezentowanym na beneficya wakujące.

Następnie, w roku 1818, rzeczona Kommissya, znalazłszy potrzebę zapobieżenia, aby listy egzaminowanych kandydatów dla wakujących beneficyów, będąc dla ich ogłoszenia przesłane do właściwych Kommissyj Wojewódzkich, nie nastręczały żadnéj wątpliwości co do kwalifikacyi umieszczonych na nich kapłanów, wezwała pod dniem 18 Sierpnia t. r, N⁰ 3806, Władze Dyecezyalne, aby rzeczone listy, przed odesłaniem do

ственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Но, такъ какъ оказалось, что, не смотря на вышеозначенныя правила, нѣкоторые изъ духовныхъ, не имѣя требуемыхъ качествъ для полученія бенефицій и не будучи даже помѣщены въ спискѣ кандидатовъ, получали незаконнымъ порядкомъ призывныя грамоты на бенефиціи частнаго патроната и тѣмъ самимъ препятствовали дѣйствительно достойнымъ и заслуженнымъ священникамъ въ повыщеніи по духовной іерархіи, то Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, желая устранить таковое злоупотребленіе, издала отъ 28 Сентября (10 Октября) 1847 года, за N. $^{6782}/_{4357}$, основанныя на правительственныхъ и церковныхъ постановленіяхъ, болѣе подробныя распоряженія о производствѣ конкурснаго испытанія на приходскія должности и о формальномъ сообщеніи Епархіальными Властями частнымъ ктиторамъ списковъ достойнѣйшимъ священникамъ, выдержавшимъ конкурсное испытаніе, для выбора и представленія одного изъ нихъ, въ случаѣ открытія вакансіи, на должность Настоятеля подлежащаго прихода.

Всѣ эти постановленія касательно опубликованія въ Губернскихъ Дневникахъ кандидатовъ, удостоившихся, по конкурсному испытанію, права на полученіе духовныхъ мѣстъ, подвергаются нынѣ значительнымъ измѣненіямъ, вслѣдствіе введенія въ дѣйствіе новѣйшаго законоположенія, заключающагося въ Высочайшемъ Указѣ 14 (26) Декабря 1865 г., объ устройствѣ свѣтскаго Римско-католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ.

Kommisyj Wojewódzkich, przedstawiały Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Gdy wszakże okazało się, iż pomimo rzeczonych przepisów, niektórzy duchowni, nieposiadając wymaganéj kwalifikacyi do otrzymania beneficyum i nie będąc nawet zamieszczeni na liście kandydatów, pozyskiwali w niewłaściwéj drodze prezenty na beneficya kollacyi prywatnéj, a tém samém zagradzali prawdziwie ukwalifikowanym i zasłużonym kandydatom drogę do promocyi w hierarchii duchownej, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, pragnąc zapobiedz takowemu nadużyciu, wydała pod dniem 28 Września (10 Października) 1847 roku, Nr. 6782/4357, więcéj szczegołowe rozporządzenie, oparte na przepisach rządowych i kościelnych, według jakich odbywać się winny egzamina konkursowe kandydatów na urzęda parafialne, oraz obejmujące w sobie zastrzeżenie, aby listę godniejszych kapłanów, którzy egzamen konkursowy złożyli, Władze Dyecezyalne, kommunikowały urzędownie kollatorom prywatnym do wyboru i zaprezentowania jednego z nich w razie zawakowania probostwa.

Wszystkie te postanowienia względem ogłoszenia w Dziennikach Gubernialnych kandydatów, którzy na egzaminie konkursowym pozyskali prawo do otrzymania urzędów duchownych, podlegają obecnie znacznym zmianom, na skutek wprowadzenia w wykonanie najnowszego prawodawstwa, zawartego w Ukazie Najwyższym z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku o urządze-Duchowieństwa świeckiego Rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem.

Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) извѣстно, что вышеупомянутымъ Высочайшимъ Указомъ, въ 9-ой и 15-ой статьяхъ онаго, опредѣляются двоякаго рода приходы,— именно:

во 1-хъ) приходы 1-го и 2-го класса, завѣдываемые Настоятелями, и

во 2-хъ) приходы, управляемые ксендзами въ званіи Администраторовъ,

и устанавливается вмѣстѣ съ тѣмъ двоякій порядокъ назначенія кандидатовъ на должности, присвоенныя приходамъ обоихъ разрядовъ.

Призывныя грамоты всегда въ прежнее время выдавались ктиторами исключительно лишь на должности Настоятелей приходовъ. Между тѣмъ всѣ тѣ приходы, которые, на основаніи 11 ст. Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 года, и по предварительному соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ съ Епархіальными Властями, отнесены къ 1-му и 2-му классамъ, и которые, вслѣдствіе сего, могутъ быть замѣщаемы Настоятелями, состоятъ, какъ извѣстно, исключительно въ Правительственномъ или Епископскомъ патронатѣ.

Такихъ приходовъ въ Царствѣ считается 167. Притомъ, съ одной стороны, кандидаты на занятіе оныхъ представляются Правительству самими Епископами, которые, безъ сомнѣнія, слишкомъ дорожатъ важностію духовнаго сана, чтобы представить на таковую должность лицо, невыдержавшее конкурснаго экзамена; съ другой стороны, и само Правительство, тщательно собирающее о духовныхъ лицахъ необходимыя справки и имѣющее къ тому обильныя средства, не нуждается въ оглашеніяхъ Губернскихъ Дневниковъ, чтобы

Wiadomo JW. Panu, że wzmiankowanym Ukazem Najwyższym w Art. 9 i 15, ustanowione są dwa rodzaje parafij, t. j:

1) parafie 1-éj i 2-éj klassy zarządzane przez Proboszczów, i

2) parafie zawiadywane przez duchownych w charakterze Administratorów,

i zarazem przepisany jest dwojaki porządek naznaczania kandydatów na urzęda do obu rodzai parafij przywiązane.

Prezenty zawsze poprzedniemi czasy udzielane były przez kollatorów, wyłącznie tylko na urzęda Proboszczów parafij. Tymczasem wszystkie te parafie, które, na zasadzie Art. 11 Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 roku, zaliczone zostały, za porozumieniem się Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych z Władzami Dyecezyalnemi, do klassy 1-éj i do 2-éj i jako takie obsadzane być mogą przez Proboszczów, należą, jak wiadomo, wyłącznie do kollacyi Rządowéj lub Biskupiéj.

Takich parafij w Królestwie znajduje się 167. Przytém z jednéj strony kandydaci do zajęcia takowych przedstawiani są Rządowi przez samych Biskupów, którzy niewątpliwie zbyt cenią ważność godności duchownéj, aby przedstawiać na takowe stanowisko kandydata, który nie odbył egzaminu konkursowego; z drugiéj strony i sam Rząd, starannie zbierający niezbędne o osobach duchownych wiadomości i posiadający obfite ku temu środki, nie potrzebuje ogłoszeń Dzienników Gubernialnych, aby wiedzieć czy przedstawiani kandydaci od-

знать: выдержали ли представляемые кандидаты таковыя испытанія, или нѣтъ, и достойны ли они предполагаемаго для нихъ назначенія.

Что же касается до приходскихъ должностей въ неклассныхъ приходахъ, то, на основаніи ст. 15 Указа 14(26) Декабря 1865 г., таковые приходы управляются не Настоятелями, но Администраторами, а потому Епархіальное Начальство, по силѣ 17 ст. того же Указа 14 (26) Декабря 1865 года и утвержденныхъ Намѣстникомъ, 30 Іюня (12 Іюля) 1866 года, Правилъ, обязано также представлять соотвѣтственныхъ кандидатовъ, но уже безъ всякаго предварительнаго сношенія съ бывшими частными ктиторами, касательно выбора таковыхъ кандидатовъ, такъ какъ право давать призывную грамоту, присвоенное ктиторамъ при замѣщеніи приходовъ Настоятелями, не предоставляется имъ и никогда не было предоставляемо въ томъ случаѣ, когда управленіе приходомъ ввѣряется временному Администратору.

Изъ вышеизложеннаго само собою истекаетъ, что опубликованіе въ Губернскихъ Дневникахъ списковъ кандидатамъ, удостоеннымъ приходскихъ должностей, имѣвшее въ прежнее время исключительною цѣлью облегчить частнымъ ктиторамъ выборъ на вакантныя должности Настоятелей приходовъ такихъ ксендзовъ, которые уже выдержали предварительный конкурсный экзаменъ, оказывается въ настоящемъ положеніи дѣла совершенно излишнимъ, ибо частные ктиторы не имѣютъ права выбора кандидатовъ на должности временныхъ Администраторовъ въ приходахъ.

Вслѣдствіе всего вышеизложеннаго, имѣя въ виду, что подобное публикованіе о духовныхъ кандидатахъ впредь

odbyli takowe egzamina, lub nie, i czy godni są proponowanego dla nich przeznaczenia.

Co się zaś tyczy urzędów parafialnych w parafiach nieklassowych, to, na zasadzie Art. 15 Ukazu Najwyższego z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku, takowe parafie zarządzane są nie przez Proboszczów, lecz przez Administratorów, a skutkiem tego Władza Dyecezyalna, na zasadzie Art. 17 tegoż Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku, oraz zatwierdzonych w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 roku, przez Namiestnika Przepisów, obowiązaną jest takoż przedstawiać odpowiednich kandydatów, lecz już bez wszelkiego poprzedniego znoszenia się co do wyboru takowych kandydatów z byłemi kollatorami prywatnemi, gdyż prawo przeszłe, służące kollatorom przy obsadzaniu probostw Proboszczami, nie służy im i nie służyło nigdy, gdy parafia powierzoną jest w zarząd czasowemu Administratorowi.

Z tego co wyżej powiedziano samo przez się wynika, iż ogłoszenie w Dziennikach Gubernialnych list kandydatów wykwalifikowanych na urzęda parafialne, które poprzedniemi czasy, wyłącznie miało na celu ułatwienie kollatorom prywatnym wyboru na wakujące urzęda Proboszczów parafialnych, takich kapłanów, którzy uprzedni egzamen konkursowy już odbyli, okazuje się w obecnym stanie rzeczy zupełnie zbytecznem, albowiem kollatorowie prywatni nie mają prawa wyboru kandydatów na urzęda czasowych Administratorów parafij.

Uznawszy przeto, iż podobne ogłaszanie kandydatów duchownych w Dziennikch Gubernialnych na przyszłość miejsca

F

не должно имѣть мѣста, я предложилъ вмѣстѣ съ симъ Гражданскимъ Губернаторамъ сдѣлать распоряженіе о недопущеніи подобныхъ оглашеній въ Губернскихъ Дневникахъ.

Сообщая о семъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) для руководства и соотвѣтственнаго распоряженія, имѣю честь присовокупить, что вышеизложенныя измѣненія касательно оглашеній списковъ кандидатамъ на духовныя бенефиціи нисколько не нарушаютъ существующихъ доселѣ правилъ о производствѣ конкурсныхъ испытаній для опредѣленія священниковъ въ духовныя должности, сопряженныя съ исполненіемъ приходскихъ обязанностей, ибо интересы, какъ Правительства, такъ и самой Церкви, требуютъ, чтобы приходы были завѣдываемы лишь достойными во всѣхъ отношеніяхъ духовными лицами.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

mieć nie powinno, poleciłem jednocześnie Gubernatorom Cywilnym wydanie rozporządzeń, względem niedopuszczenia podobnych ogłoszeń w Dziennikach Gubernialnych.

Zawiadamiając o tem JW. Pana dla zastosowania się i odpowiedniego z Jego strony rozporządzenia, mam zaszczyt nadmienić, iż wyżéj wyjaśnione zmiany względem ogłaszania list kandydatów na beneficya duchowne, nie naruszają bynajmniéj dotychczasowych urządzeń o odbywaniu egzaminów konkursowych na urzęda duchowne, połączone z wykonaniem obowiązków parafialnych, gdyż interes tak Rządu, jak i Kościoła, wymaga tego, aby parafie zawiadywane były jedynie przez duchownych pod każdym względem ukwalifikowanych.

[232]

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

Г. ВАРШАВА
$^{10}/_{22}$ Сентября 1866 г.

№ 3,570.

№ 28.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Препровождая у сего копію циркулярнаго предложенія ко всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ относительно прекращенія на будущее время публикованія въ Губернскихъ Дневникахъ списковъ духовнымъ кандидатамъ, которые, по конкурсному испытанію признаны будутъ въ духовномъ отношеніи достойными полученія должностей Настоятелей или Администраторовъ приходовъ, имѣю честь просить Ваше Превосходительство сдѣлать съ своей стороны соотвѣтственное, по принадлежности, распоряженіе о недопущеніи подобныхъ оглашеній въ Губернскихъ Дневникахъ.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

ВАРШАВА
16/28 Сентября 1866 г.

№ 232/5437.

№ 29.

Гг. Гражданскимъ и Военнымъ Губернаторамъ.

По дѣламъ производящимся во ввѣренной мнѣ Правительственной Коммисіи о Римско-католическомъ духовенствѣ, оказались случаи, что нѣкоторые Римско-католическіе ксендзы, за неблагонамѣренныя ихъ дѣйствія, переводятся Начальствомъ, въ видѣ наказанія, на другіе приходы, состоящіе въ мѣстностяхъ другихъ уѣздовъ, и что Военные Начальники сихъ послѣднихъ уѣздовъ, отъ несообщенія имъ свѣдѣній о поведеніи ксендзовъ, переведенныхъ въ ихъ уѣзды, представляютъ по Начальству ошибочныя, о благонадежности такихъ ксендзовъ, аттестаціи, могущія причинить несоотвѣтственныя о такихъ личностяхъ распоряженія.

Желая предотвратить случаи подобные недавно бывшему съ Викаріемъ Милешскаго прихода, Кс. Германомъ Гра-

бовскимъ, о которомъ Военный Начальникъ Ленчицкаго уѣзда сдѣлалъ по Начальству представленіе съ одобрительнымъ мнѣніемъ о его благонадежности, потому только, что предшествующее поведеніе Грабовскаго въ г. Ловичѣ ему не было извѣстно,—долгомъ считаю просить Ваше Превосходительство сдѣлать зависящее съ Вашей стороны распоряженіе дабы Военно-Уѣздные Начальники ввѣренной Вамъ губерніи, въ случаяхъ перевода ксендзовъ изъ одного уѣзда въ другой, сообщали о таковыхъ ксендзахъ подробныя свѣдѣнія тѣмъ Военнымъ Начальникамъ, въ уѣзды коихъ они переводятся.

О распоряженіи же, какое Ваше Превосходительство изволите сдѣлать, по означенному предмету, благоволите меня увѣдомить.

Главный Директоръ.

(подписано) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.

(подписано) *Леонтьевъ.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
29 Августа (10 Сентября)
1866 года.
№ 5,438

№ 30.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Въ Высочайшемъ Указѣ 27 Октября (8 Ноября), 1864 г., о Римско-католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, опредѣлено:

§ 42. „Библіотеки монастырскія сосредоточиваются въ оставляемыхъ монастыряхъ, или, гдѣ при упраздняемомъ или закрываемомъ монастырѣ существуетъ учебное заведеніе, оставляются, впредь до дальнѣйшаго распоряженія, при таковомъ заведеніи."

Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, имѣя въ виду, что на основаніи 45 §-фа Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря), 1864 г. Правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-католическихъ монастырей, въ сихъ послѣднихъ не могутъ быть учреждаемы студіи, семинаріи, начальныя училища, пансіоны, или другаго рода учебныя заведенія, какъ мужскія, такъ и женскія, и что поэтому вмѣсто сосредоточенія помонастырскихъ библіотекъ въ обителяхъ, было бы полезнѣе передать эти библіотеки въ пользованіе духовныхъ или другихъ учебныхъ заведеній,—отъ 5 (17) Февраля 1865 г. изволилъ разрѣшить

передать въ собственность подлежащихъ Епархіальныхъ Семинарій всѣ помонастырскія библіотеки, по мѣрѣ того какъ о семъ будутъ поступать ходатайства.

Вслѣдствіе сего состоялась уже передача нѣкоторыхъ по-монастырскихъ библіотекъ въ пользу Епархіальныхъ Семинарій.

Нынѣ, принимая во вниманіе, что остающіяся еще въ разныхъ помонастырскихъ зданіяхъ въ Царствѣ библіотеки, отъ недостатка надлежащаго надзора и по случаю другаго назначенія помонастырскихъ зданій, могутъ подвергнуться растратѣ и поврежденіямъ, я предложилъ всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ войти по сему предмету въ сношеніе съ подлежащими Губернаторами, и по окончательному съ ними соглашенію, озаботиться переводомъ въ Епархіальныя Семинаріи всѣхъ библіотекъ, остающихся еще въ зданіяхъ закрытыхъ и упраздненныхъ по каждой Епархіи монастырей.

При семъ, въ видахъ сокращенія переписки предоставляется Вашему Превосходительству окончить все это дѣло на мѣстахъ, безъ испрашиванія особыхъ разрѣшеній, развѣ встрѣтились бы особенныя какія либо обстоятельства.

О вышеизложенномъ сообщая Вашему Превосходительству для соотвѣтственнаго руководства, прошу Васъ озаботиться о скорѣйшемъ по возможности исполненіи настоящаго рѣшенія и о послѣдующемъ меня увѣдомить, съ названіемъ помонастырскихъ библіотекъ, которыя будутъ переданы въ Епархіальную Семинарію.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
29 Августа (10 Сентября) 1866 года

№ 5,438

№ 31

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархіи.

Въ Высочайшемъ Указѣ 27 Октября (8 Ноября), 1864 г., о Римско-католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, опредѣлено:

§ 42. „Библіотеки монастырскія сосредоточиваются въ оставляемыхъ монастыряхъ, или, гдѣ при упраздняемомъ или закрываемомъ монастырѣ существуетъ учебное заведеніе, оставляются впредь до дальнѣйшаго, распоряженія при таковомъ заведеніи.“

Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, имѣя въ виду, что на основаніи 45 §-фа Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря), 1864 г. Правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-католическихъ

N° 31.

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj Rzymsko-Katolickich.

W Najwyższym Ukazie z d. 27 Października (8 Listopada), 1864 r., o klasztorach Rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiem postanowiono:

§ 42-i. „Biblioteki klasztorne koncentrują się w pozostawionych klasztorach, lub, tam gdzie przy zniesionym lub zamkniętym klasztorze istnieje zakład naukowy, zostawiają się aż po dalsze na przyszłość rozporządzenie przy tym zakładzie".

JW. Hr. Namiestnik Królestwa mając na uwadze, że na zasadzie § 45 Najwyżej zatwierdzonych pod d. 22 Listopada (4 Grudnia), 1864 r. Przepisów, dotyczących utrzymania i zarządu klasztorów Rzymsko-katolickich, w tych ostatnich nie

монастырей, въ сихъ послѣднихъ не могутъ быть учреждаемы студіи, семинаріи, начальныя училища, пансіоны или другаго рода учебныя заведенія, какъ мужскія, такъ и женскія, и что поэтому вмѣсто сосредоточенія по-монастырскихъ библіотекъ въ обителяхъ, было бы полезнѣе передать эти библіотеки въ пользованіе духовныхъ или другихъ учебныхъ заведеній,—отъ 5 (17) Февраля 1865 г. изволилъ разрѣшить: передать въ собственность подлежащихъ Епархіальныхъ Семинарій всѣ помонастырскія библіотеки по мѣрѣ того, какъ о семъ будутъ поступать ходатайства.

Вслѣдствіе сего состоялась уже передача нѣкоторыхъ помонастырскихъ библіотекъ въ пользу Епархіальныхъ Семинарій.

Нынѣ принимая во вниманіе, что остающіяся еще въ разныхъ помонастырскихъ зданіяхъ въ Царствѣ библіотеки, отъ недостатка надлежащаго надзора и по случаю другаго назначенія по-монастырскихъ зданій. могутъ подвергнуться растратѣ и поврежденіямъ, я долгомъ считаю сообщить о семъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) и обратиться къ Вамъ съ просьбою войти въ сношеніе съ подлежащимъ Гражданскимъ Губернаторомъ и по окончательному съ нимъ соглашенію, озаботиться передачею въ подвѣдомственную Вамъ Епархіальную Семинарію всѣхъ библіотекъ, остающихся еще въ зданіяхъ закрытыхъ и упраздненныхъ по ввѣренной Вамъ Епархіи монастырей.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

mogą być zakładane studya, seminarya, szkoły elementarne, pensyony, lub jakiegokolwiek rodzaju zakłady naukowe, tak męzkie, jak żeńskie, i że w skutek tego zamiast zgromadzenia bibliotek po-klasztornych w gmachach tychże, byłoby korzystniéj oddać te biblioteki na użytek duchownych albo innych zakładów naukowych,—pod d. 5 (17) Lutego 1865 r., polecić raczył oddać na własność właściwych Seminaryów Dyecezyalnych wszystkie biblioteki poklasztorne, w miarę tego jak będą czynione o to żądania.

W skutek tego niektóre z bibliotek poklasztornych oddane już zostały na własność Seminaryów Dyecezyalnych.

Obecnie biorąc na uwagę, że pozostające jeszcze w różnych poklasztornych gmachach biblioteki, z powodu braku należnego dozoru i z powodu innego przeznaczenia gmachów poklasztornych, mogą podledz uszkodzeniom i zatraceniom, poczytuję sobie za obowiązek zawiadomić o tém JWPana, i prosić o porozumienie się z właściwym Gubernatorem Cywilnym, i po ostatecznem zgodzeniu się z Nim, o zajęcie się przeniesieniem do podwładnego JWPanu Seminaryum, wszystkich bibliotek pozostających jeszcze w gmachach zamkniętych lub zniesionych klasztorów, poruczonéj JWPanu Dyecezyi.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

ВАРШАВА.
28 Сентября (10 Октября) 1866 года.
№ 4.960

№ 32

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

Для временнаго требоисполненія въ Римско - католическихъ приходахъ въ Царствѣ, встрѣчается иногда Епископамъ необходимость, по неимѣнію свободныхъ ксендзовъ изъ бѣлаго духовенства, командировать іеромонаховъ ближайшихъ монастырей.

Командировки сіи бываютъ двоякаго рода:

во 1-хъ) въ случаѣ крайней надобности усилить на нѣкоторое время составъ находящихся на лицо при приходскихъ костелахъ священниковъ, преимущественно во время торжественныхъ праздниковъ, въ которые народъ стекается въ большомъ количествѣ для исповѣди и другихъ религіозныхъ обрядовъ.

N° 32

Do

Wszystkich Biskupów i Administratorów Dyecezyj Rzymsko-Katolickich.

Dla czasowego spełniania obrządków w Rzymsko-katolickich parafiach Królestwa, okazuje się czasami Biskupom potrzeba, z powodu braku swobodnych księży świeckich, delegować zakonników z poblizkich klasztorów.

Takowe delegacye bywają dwojakiego rodzaju:

po 1-e) w razie koniecznej potrzeby zasilenia na pewien czas składu znajdujących się przy kościołach parafialnych księży, zwłaszcza podczas uroczystych świąt, kiedy lud zbiera się w znacznej liczbie dla spowiedzi, lub innych religijnych obrządków.

во 2-хъ) въ случаѣ арестованія приходскихъ ксендзовъ, по распоряженіямъ Военно-Полицейскихъ Властей, и предстоящей затѣмъ необходимости, въ виду обезпеченія безостановочнаго въ подлежащихъ костелахъ богослуженія, замѣнить ихъ временно другими духовными лицами, впредь до окончательнаго рѣшенія ихъ участи, увольненіемъ ихъ изъ подъ ареста и возвращеніемъ въ должность, либо окончательнымъ смѣщеніемъ и назначеніемъ на ихъ мѣста другихъ соотвѣтственныхъ кандидатовъ.

При таковомъ командированіи монаховъ въ приходы лица эти нуждаются въ обезпеченіи имъ содержанія, на время отлучки ихъ изъ обители, такъ какъ монастыри не пользуются средствами для выдачи пособій монахамъ, назначаемымъ на духовныя должности внѣ обителей.

Въ первомъ изъ вышеприведенныхъ случаевъ, то есть при временномъ командированіи монаховъ въ помощь состоящему на приходахъ бѣлому духовенству, содержаніе для сихъ монаховъ должно быть обезпечиваемо частнымъ образомъ и по добровольной сдѣлкѣ съ Настоятелями или Администраторами тѣхъ приходовъ, въ которые они вызываются для требоисполненія.

Притомъ само собою разумѣется, что таковыя командировки могутъ быть производимы не иначе какъ на основаніяхъ изложенныхъ въ изданномъ для сего особомъ распоряженіи, именно въ циркулярѣ моемъ отъ 27 Марта (8 Апрѣля) 1865 г., за № $^{2732}/_{11730}$.

Что же касается втораго случая, то есть командированія монаховъ въ приходы, вслѣдствіе арестованія мѣстныхъ приходскихъ священниковъ, то Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ, по докладу моему о семъ, имѣя въ виду, что монастыри не могутъ принимать на свой счетъ издержекъ со-

po 2-re) w razie aresztowania parafialnych księży z rozporządzenia Wojenno-Policyjnych Władz i wynikającej ztąd potrzeby, w celu nieprzerywania w miejscowych kościołach nabożeństwa, naznaczać na ich miejsca czasowo inne duchowne osoby, póki los ich nie będzie stanowczo rozstrzygnięty, t. j. dopóty, dopóki oni, albo będą uwolnieni z aresztu i powróceni do swoich obowiązków, albo też będą od takowych ostatecznie usunięci, a na ich miejsce naznaczeni inni odpowiedni kandydaci.

Przy takich delegacyach zakonników do parafij, osobom tym potrzeba zabezpieczyć utrzymanie na czas wydalenia się ich z klasztorów, albowiem klasztory nie mają środków z którychby mogły wydawać zapomogi zakonnikom. naznaczonym do pełnienia duchownych obowiązków zewnątrz klasztorów.

W pierwszym przypadku, to jest w razie delegacyi na pewien czas zakonników, dla pomocy znajdującego się przy parafiach świeckiego duchowieństwa, utrzymanie dla takowych zakonników winno być zabezpieczone prywatnym sposobem za dobrowolną ugodą Proboszczów lub Administratorów tych parafij, do których oni delegują się dla spełniania duchownych obrządków.

Samo przez się rozumie się, że takie delegacye mogą być czynione nie inaczej, jak na zasadzie wydanego w tym celu oddzielnego rozporządzenia, a mianowicie okólnika mego z d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1865 r. Nr $^{2732}/_{11730}$.

Co zaś do drugiego przypadku, to jest delegowania zakonników do tych parafij, w których miejscowi proboszczowie zostali aresztowani, to JW. Hr. Namiestnik, w skutek przedstawienia mego, biorąc na uwagę, że klasztory nie mogą przyjmować na siebie wydatków na utrzymanie zakonników na para-

держанія монаховъ на приходахъ, изволилъ приказать, чтобы при каждой командировкѣ монашествующаго лица въ приходъ для требоисполненія, вмѣсто арестованнаго приходскаго ксендза, снабжать сіе лицо, въ видѣ пособія на проѣздъ и на первоначальныя издержки на мѣстѣ назначенія, единовременною выдачею 25 р. с., изъ оказывающихся въ продолженіи года общихъ остатковъ отъ суммъ ассигнованныхъ на содержаніе Римско-католическаго духовенства; а затѣмъ производить ему жалованье присвоенное по штату должности, занимаемой арестованнымъ ксендзомъ, со дня прибытія монаха въ приходъ до дня прекращенія надобности въ его пребываніи въ приходѣ и отправленія его обратно въ монастырь.

Предложивъ вмѣстѣ съ симъ Гражданскимъ Губернаторамъ объ исполненіи, въ чемъ до нихъ относится, таковаго распоряженія Графа Намѣстника, имѣю честь сообщить о семъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) для свѣдѣнія и надлежащаго съ Вашей стороны руководства.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

fiach, raczył rozkazać, ażeby przy każdej delegacyi zakonnika na parafią dla spełniania religijnych obrządków, w miejsce aresztowanego parafialnego księdza, wydawać takiemu zakonnikowi, na przejazd i na początkowe wydatki na miejscu delegacyi, jednorazowe wsparcie po 25 rs., z pozostałych w przeciągu roku ogólnych oszczędności od summ przeznaczanych na utrzymanie Rzymsko-katolickiego duchowieństwa, potém zaś wydawać im płacę, jaka przeznaczona jest etatem do posady zajmowanej przez aresztowanego księdza, licząc od dnia przybycia zakonnika do parafii, do dnia powrócenia do klasztoru, gdy pobyt jego na parafii, okaże się już niepotrzebnym.

Odniósłszy się do Cywilnych Gubernatorów co do wypełnienia, w czém od nich zależy, takowego rozporządzenia Hrabiego Namiestnika mam honor zawiadomić o tem JWPana dla wiadomości i należytego zastosowania się.

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
28 Сентября (10 Октября)
1866 года.
№ 4,960

№ 33.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Для временнаго требоисполненія въ Римско-католическихъ приходахъ въ Царствѣ, встрѣчается иногда Епископамъ необходимость, по неимѣнію свободныхъ ксендзовъ изъ бѣлаго духовенства, командироватъ іеромонаховъ ближайшихъ монастырей:

Командировки сіи бываютъ двоякаго рода:

во 1-хъ) въ случаѣ крайней надобности усилить на нѣкоторое время составъ, находящихся на лицо при приходскихъ костелахъ, священниковъ, преимущественно во время торжественныхъ праздниковъ, въ которое народъ стекается въ большомъ количествѣ для исповѣди и другихъ религіозныхъ обрядовъ; во 2-хъ) въ случаѣ арестованія приход-

скихъ ксендзовъ, по распоряженіямъ Военно-Полицейскихъ Властей, и предстоящей затѣмъ необходимости, въ виду обезпеченія безостановочнаго въ подлежащихъ костелахъ богослуженія, замѣнить ихъ временно другими духовными лицами, впредь до окончательнаго рѣшенія ихъ участи увольненіемъ ихъ изъ подъ ареста и возвращеніемъ въ должность, либо окончательнымъ смѣщеніемъ и назначеніемъ на ихъ мѣста другихъ соотвѣтственныхъ кандидатовъ.

При таковомъ командированіи монаховъ въ приходы, лица эти нуждаются въ обезпеченіи имъ содержанія, на время отлучки ихъ изъ обители, такъ какъ монастыри не пользуются средствами для выдачи пособій монахамъ, назначаемымъ на духовныя должности внѣ обителей.

Въ первомъ изъ вышеприведенныхъ случаевъ, то есть при временномъ командированіи монаховъ въ помощь состоящему на приходахъ бѣлому духовенству, содержаніе для сихъ монаховъ должно быть обезпечиваемо частнымъ образомъ и по добровольной сдѣлкѣ съ Настоятелями или Администраторами тѣхъ приходовъ, въ которые они вызываются для требоисполненія.

Притомъ само собою разумѣется, что таковыя командировки могутъ быть производимы не иначе, какъ на основаніяхъ изложенныхъ въ изданномъ для сего особомъ распоряженіи, именно въ циркулярѣ моемъ отъ 27 Марта (8 Апрѣля) 1865 г. за № 2732/11770.

Что же касается втораго случая, то есть командированія монаховъ въ приходы, вслѣдствіе арестованія мѣстныхъ священниковъ, то Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ, по докладу моему о семъ, имѣя въ виду, что монастыри немогутъ принимать на свои счетъ издержекъ содержанія монаховъ на приходахъ, изволилъ приказать, чтобы при

каждой командировкѣ монашествующаго лица въ приходъ для требоисполненія, вмѣсто арестованнаго приходскаго ксендза, снабжать сіе лицо, въ видѣ пособія на проѣздъ и на первоначальныя издержки на мѣстѣ назначенія, единовременною выдачею 25 р. с., изъ оказывающихся въ продолженіи года общихъ остатковъ отъ суммъ ассигнованныхъ на содержаніе Римско-католическаго духовенства; а затѣмъ производить ему жалованье присвоенное по штату должности, занимаемой арестованнымъ ксендзомъ, со дня прибытія монаха въ приходъ до дня прекращенія надобности въ его пребываніи въ приходѣ и отправленія его обратно въ монастырь.

Увѣдомивъ о таковомъ распоряженіи Графа Намѣстника Епископовъ и Администраторовъ Епархій, имѣю честь сообщить о семъ Вашему Превосходительству для надлежащаго съ Вашей стороны исполненія, а также распоряженія о томъ чтобы пособія въ 25 р. с. монахамъ, командированнымъ въ приходы, по случаю арестованія приходскихъ ксендзовъ, были отпускаемы заимообразно изъ штрафныхъ суммъ, или другихъ, находящихся въ распоряженіи Вашего Превосходительства, источниковъ. О выданныхъ же такимъ образомъ пособіяхъ монахамъ, благоволите Ваше Превосходительство сообщать подвѣдомственной мнѣ Правительственной Коммисіи, для сдѣланія распоряженія о возвращеніи этихъ денегъ изъ вышесказанныхъ остатковъ по штату бѣлаго духовенства.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

ВАРШАВА
19 (31) Октября 1866 года
№ 5711/32151

№ 34.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Одинъ изъ Губернаторовъ въ Царствѣ сообщилъ подвѣдомственной мнѣ Правительственной Коммисіи, что Настоятель извѣстнаго прихода съ давняго времени имѣлъ незаконныя связи съ своею женскою прислугою и взималъ съ крестьянъ излишнія противу установленнаго тарифа деньги за духовныя требы и что вслѣдствіе сего, Епархіальное Начальство, по сношенію съ нимъ Губернатора, предназначило означеннаго ксендза къ переводу въ должность Администратора на малолюдный сельскій приходъ.

По полученіи о таковомъ переводѣ сего ксендза увѣдомленія отъ Епархіальнаго Начальства, подвѣдомственная мнѣ Правительственная Коммисія, въ виду лишь устраненія на этотъ разъ какихъ либо по сему предмету недоумѣній, утвердила распоряженіе о сказанномъ перемѣщеніи означеннаго священника.

Тѣмъ неменѣе, для надлежащаго со стороны всѣхъ Г. г. Губернаторовъ впредь руководства, я счелъ долгомъ обратить вниманіе ихъ на то, что

по точному смыслу узаконеній, изложенныхъ въ Высочайшемъ Указѣ 14 (26) Декабря 1865 г., и въ Правилахъ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Намѣстникомъ въ Царствѣ отъ 30 Іюня (12 Іюля), сего года, предоставлено Гражданскимъ Губернаторамъ лишь предварительное соглашеніе съ Епископами на счетъ лицъ представленыхъ сими послѣдними на духовныя должности, а также (стат. 6 упомянутыхъ Правилъ) на счетъ лицъ представляемыхъ Епархіальнымъ Начальствомъ къ перемѣщенію или отрѣшенію отъ должности но не предоставлено Губернаторамъ право, безъ предварительнаго испрошенія на то указаній Правительственной Коммисіи, требовать отъ Епархіальныхъ Властей смѣщенія ксендзовъ, законнымъ порядкомъ, утвержденныхъ въ занимаемыхъ ими должностяхъ.

Къ сему неизлишнимъ считаю присовокупить и то соображеніе, что какъ съ одной стороны, поведеніе духовныхъ лицъ, въ политическомъ отношеніи, должно быть предметомъ особеннаго и неусыпнаго наблюденія свѣтскихъ, Властей, а равно послѣдними не могутъ быть упускаемы изъ виду и противозаконныя денежныя вымогательства ксендзовъ отъ крестьянъ, такъ съ другой стороны приня тіе мѣръ соотвѣтственной строгости по поступкамъ ихъ, относящимся исключительно къ нравственности духовныхъ лицъ, подлежитъ непосредственному усмотрѣнію и распоряженіямъ Епархіальнаго Начальства.

Главный Директоръ
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
12 (24) Октября 1866 года
№ 6204.

№ 35

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Многіе изъ монашествующаго духовенства обращаются непосредственно въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ съ просьбами по разнымъ предметамъ, какъ то о переводѣ изъ одного монастыря въ другой, объ увольненіи отъ монастырской жизни, о разрѣшеніи имъ временныхъ отпусковъ, о дозволеніи поступить въ семинарію и т. п.

Вслѣдствіе сего, имѣя въ виду, что на основаніи Высочайшаго Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г., о Римско-католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, завѣдываніе всѣми мужскими и женскими, штатными и нештатными монастырями въ Царствѣ, къ какому бы ордену они ни принадлежали, предоста-

влено непосредственно мѣстнымъ Епископамъ тѣхъ Епархій въ коихъ монастыри сіи находятся, и что по смыслу 20-ой ст. Высочайшаго Указа 6 (18) Марта 1817 г. Епископамъ вмѣнено въ обязанность имѣть бдительный, въ полицейскомъ отношеніи, надзоръ за монашескими орденами, которые неиначе могутъ входить въ сношеніе съ Правительствомъ, какъ чрезъ посредство подлежащихъ Епископовъ, или ихъ Консисторій имѣю честь просить Ваше Превосходительство, приказать, чрезъ посредство Военно-Полицейскихъ Властей, объявить всѣмъ монашествующимъ лицамъ, какъ штатныхъ, такъ и нештатныхъ монастырей обоего пола, что съ ходатайствомъ по всѣмъ вообще предметамъ, какъ относящимся къ обстоятельствамъ духовнаго ихъ званія, такъ и къ личнымъ своимъ дѣламъ, они должны обращаться въ Правительственную Коммисію неиначе, какъ чрезъ посредство подлежащаго Епархіальнаго Начальства, и что прошенія, непосредственно ими вносимыя, будутъ оставляемы безъ послѣдствій.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ГЛАВНЫЙ ДИРЕКТОРЪ
ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВУЮЩІЙ
ВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ
КОММИСІИ
ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

Г. ВАРШАВА
19/31 Октября 1866 г.

№ 6004/34275

№ 36.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

Случается, что вслѣдствіе увольненія въ продолжительный отпускъ, по какой либо надобности, настоятеля или администратора Римско-католическаго прихода, подлежащее Епархіальное Начальство ходатайствуетъ у мѣстной Гражданской Власти, чтобы заступающимъ таковыхъ отпускныхъ настоятелей или администраторовъ приходовъ священникамъ, выдаваемо было, за время исправленія сихъ должностей, соотвѣтственное содержаніе. Отсюда возникаетъ вопросъ: какъ слѣдуетъ поступать въ подобныхъ случаяхъ?

Вслѣдствіе сего имѣя въ виду, что настоятели или администраторы приходовъ, увольняемые въ продолжительные отпуски и неисполняющіе въ это время возложенныхъ на нихъ обязанностей, не должны пользоваться присвоенными ихъ должностямъ окладами, въ такомъ случаѣ, если они отлучаются срокомъ свыше 29-и дней, и если притомъ, на время ихъ отсутствія, признано будетъ Епархіальною Властію необходимымъ командировать въ приходъ особаго для заступленія ихъ священника, подвѣдомственная мнѣ Правительственная Коммисія постановила, что духовнымъ ли-

цамъ, свѣтскимъ или монашествующимъ, управляющимъ по разрѣшенію подлежащихъ духовныхъ и свѣтскихъ Властей, классными или неклассными приходами, въ таковое отсутствіе настоятелей или администраторовъ, т. е. исправляющимъ должность администраторовъ приходовъ, въ видѣ временнаго порученія должно быть отпускаемо присвоенное должности админинистраторовъ приходовъ жалованье, въ размѣрѣ 300 р. с. въ годъ, съ отнесеніемъ этой издержки на счетъ штатнаго содержанія, назначеннаго для отпускнаго настоятеля или администратора прихода, коего сей послѣдній за время отпуска не долженъ получать.

О вышеизложенномъ имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству для свѣдѣнія и зависящаго съ Вашей стороны руководства.

Главный Директоръ.
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ.

Правитель Канцеляріи.
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ

КОММИСІЯ

ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ

ДѢЛЪ

Отдѣленіе Духовное.
Секція Административно-Счетная

Г. ВАРШАВА
3 (15) Ноября 1856 г.

№ 4770/25046

№ 37.

Въ Радомское, Люблинское, Плоцкое и Августовское Губернскія Правленія.

Данное сего числа предписаніе Варшавскому Губернскому Правленію, на счетъ порядка по предмету храненія въ Польскомъ Банкѣ суммъ, оставшихся послѣ умершихъ монаховъ, Правительственная Коммисія препровождаетъ въ засвидѣтельствованной копіи Губернскому Правленію, для свѣдѣнія и зависящаго въ подобныхъ случаяхъ руководства.

По порученію Главнаго Директора,
и. д. Директора Отдѣленія.
(подписалъ) Кулишъ.

Начальникъ Секціи.
(подписалъ) *Рутковскій.*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ КОММИСІЯ ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

Приложеніе къ циркуляру N. 37.

Въ Варшавское Губернское Правленіе.

Отдѣленіе Духовное.
Секція Административно-Счетная

ВАРШАВА
3 (15) Ноября 1866 г.

№ 4770/25946

При предписаніи отъ 28 Декабря (9 Января) 1865/6 г., за № 36913/8678, Правительственная Коммисія препроводила въ Губернское Правленіе, для свѣдѣнія и точнаго исполненія, постановленіе Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, объявленное выпискою изъ журнала засѣданія 20 Октября (1 Ноября) минувшаго 1865 г., за N. 9639, по которому, во всѣхъ случаяхъ, когда по смерти монаховъ остается какое-либо имущество, оно должно быть обращаемо исключительно лишь на постройку и починку того костела, при которомъ умершій состоялъ монахомъ.

Нынѣ Губернское Правленіе, при рапортѣ отъ 19 (31) Іюля с. г., за N. 38659/6537, представляя Правительственной Коммисіи дѣло объ имуществѣ, оставшемся послѣ смерти монаха Калишскаго Бернардинскаго монастыря, Антона Маевскаго, изъ коего видно, что все имущество послѣ сего монаха, составляющее общую сумму 252 р. 75½ к. отослано Калишскимъ Уѣзднымъ Начальникомъ въ Польскій

Банкъ на храненіе, — просило о положительномъ указаніи, какой процентъ должны приносить подобнаго рода капиталы, какъ въ настоящемъ случаѣ, такъ равно и на будущее время.

Согласно заключенному въ 1828 г. договору б. Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія съ Польскимъ Банкомъ, на счетъ храненія въ этомъ Банкѣ духовныхъ суммъ, всѣ постоянные и неподвижные капиталы, отъ которыхъ одни лишь проценты, по существующимъ узаконеніямъ, могутъ быть обращаемы на постройку или починку костела, какъ то: суммы отъ $^1/_4$ обязательной части, отъ эрекцій и записей, должны приносить $4^0/_0$ съ приращеніемъ процентами; всѣ же капиталы временнаго храненія, подлежащіе полностію съ процентами къ обращенію на предназначенную надобность, какъ то: всѣ суммы отъ похороннаго сбора, отъ интеркалярнаго фундуша и тому подобныя, должны быть записываемы по книгахъ Банка на процентъ по $3^0/_0$ съ приращеніемъ процентами.

Имѣя въ виду, что суммы, остающіяся послѣ умершихъ монаховъ, составляютъ небольшое количество денегъ, которое, еслибы обращаемо было въ неподвижный капиталъ представляло бы для Польскаго Банка излишнее обремененіе при исчисленіи и уплатѣ процентовъ, а равно принимая во вниманіе, что по смыслу означеннаго въ началѣ постановленія Учредительнаго Комитета, все имущество, оставшееся послѣ смерти монаховъ, должно быть обращаемо исключительно на починку или постройку костела, а не однѣ лишь отъ онаго проценты,—Правительственная Коммисія, возвращая при семъ дѣло объ имуществѣ, оставшемся послѣ смерти монаха Маевскаго, предписываетъ Губернскому Правленію немедленно сдѣлать сношеніе съ Полскимъ Банкомъ, о зави-

саніи вышесказанной суммы 252 р. 75½ к., по книгамъ энаго Банка въ пользу Калишскаго Бернардинскаго костела, для приращенія по 3%. и для употребленія таковой съ процентами въ случаѣ оказавшейся надобности и по разрѣшенію Гражданскаго Начальства на починку или постройку того же костела, съ тѣмъ, чтобы во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда по смерти монаховъ, останется какое либо имущество, Губернское Правленіе поступило по тому же порядку.

По порученію Главнаго Директора.
и д. Директора Отдѣленія.
(подписалъ) Кулишъ.

Начальникъ Секціи.
(подписалъ) *Рутковскій.*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ КОММИСІЯ ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

№ 38.

Всѣмъ Гражданскимъ и Временнымъ Губернаторамъ.

ВАРШАВА
17 (29) Ноября 1866 г.

№ 6446

Случается нерѣдко, что духовныя лица страдающія разстройствомъ умственныхъ способностей, несопряженнымъ однакоже съ полнымъ умопомѣшательствомъ, отправляются на леченіе въ Варшаву.— Отъ этого происходитъ съ одной стороны то неудобство, что помѣщеніе такихъ лицъ въ специальной больницѣ Св: Іоанна Божія, предназначенной для пользованія умалишенныхъ, признается несоотвѣтственнымъ, какъ могущее произвести вредное впечатлѣніе и вліяніе на ихъ здоровье и даже способствовать развитію умопомѣшательства; съ другой же стороны, встрѣчается затрудненіе въ пріисканіи для нихъ надлежащаго помѣщенія, такъ какъ въ однихъ больницахъ имѣются только общія залы, неудобныя для больныхъ означенной категоріи: существующія же въ другихъ больницахъ особыя комнаты представляютъ слишкомъ трудныя условія по отношенію къ платѣ, взимаемой за содержаніе и леченіе больныхъ.

Посему Его Сіятельство Г. Главный Директоръ Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ изволилъ приказать; при-

II

нять впредь правиломъ, чтобы ксендзы, неподверженные полному умопомѣшательству, не были отправляемы для леченія въ Варшаву, а пользуемы были въ подлежащихъ по мѣсту ихъ жительства больницахъ.

О таковомъ рѣшеніи Г. Главнаго Директора, Правительственная Коммисія долгомъ считаетъ сообщитъ Вашему Превосходительству для свѣдѣнія и зависящаго съ Вашей стороны руководства, присовокупляя, что издержки по содержанію и леченію въ мѣстныхъ больницахъ несостоятельныхъ ксендзовъ будутъ удовлетворяемы, такъ же какъ и въ Варшавскихъ больницахъ, изъ суммъ состоящихъ въ распоряженіи Правительственной Коммисіи.

По порученію Главнаго Директора,
за Директора Отдѣленія,
Вице-Директоръ,
(подписалъ) Радошевскій.

и. д. Начальника Секціи,
(подписалъ) *Каменскій*.

H*

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ

КОММИССІЯ

ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ

ДѢЛЪ

Г. ВАРШАВА
17 (29) Ноября 1866 г.

№ 6446

№ 39.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-католическихъ Епархій

Случается нерѣдко, что духовныя лица страдающія разстройствомъ умственныхъ способностей. несопряженнымъ однакоже съ полнымъ умопомѣшательствомъ, отправляются на леченіе въ Варшаву. Отъ этого происходитъ съ одной стороны то неудобство, что помѣщеніе такихъ лицъ въ специалной больницѣ Св. Іоанна Божія. предназначенной для пользованія умалишенныхъ, признается несоотвѣтственымъ, какъ могущее произвести вредное впечатлѣніе и вліяніе на ихъ здоровье, и даже способствовать развитію умопомѣшательства; съ другой же стороны, встрѣчается затрудненіе въ пріисканіи для нихъ надлежащаго помѣщенія, такъ какъ въ однихъ больницахъ имѣются только общія залы. неудобныя для больныхъ означенной категоріи существующія же въ другихъ больницахъ особыя комнаты представляютъ слишкомъ трудныя условія по отношенію къ платѣ,взимаемой за содержаніе и леченіе больныхъ.

Посему Его Сіятельство Г. Главный Директоръ Внутренних и Духовныхъ Дѣлъ изволилъ приказать: принять предь правиломъ, чтобы ксендзы. неподверженные полному умопомѣшательству. не были отправляемы для леченія

N° 39.

Do
Wszystkich Biskupów
i Administratorów Rzymsko-
Katolickich Dyecezyj.

Zdarza się często, że osoby duchowne podlegające umysłowym słabościom, nie połączonym jednak z zupełnem pomięszaniem, wysyłane są na kuracyę do Warszawy. Ztąd z jednej strony wynika ta niedogodność, że pomieszczenie takich osób w szpitalu specyalnym S-go Jana, przeznaczonym dla kuracyi obłąkanych, uważa się za niestosowne, jako mogące wywrzeć szkodliwe wrażenie i wpływ na ich zdrowie, a nawet spowodować rozwinięcie zupełnego pomięszania; z drugiej zaś strony napotykają się trudności w wynalezieniu dla nich odpowiedniego pomieszczenia, gdyż w niektórych szpitalach są tylko ogólne sale niedogodne dla chorych rzeczonej kategoryi; istniejące zaś przy innych osobne pokoje, przedstawiają zbyt trudne warunki pod względem płacy pobieranej za utrzymanie i kuracyą chorych.

W skutek tego J. O. Xiąże Dyrektor Główny Spraw Wewnętrznych i Duchownych polecił przyjąć na przyszłość za zasadę, żeby księża nie podlegli zupełnemu pomięszaniu, nie

въ Варшаву, а пользуемы были въ подлежащихъ по мѣсту ихъ жительства больницахъ.

О таковомъ рѣшеніи Г. Главнаго Директора, Правительственная Коммисія долгомъ считаетъ сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) для свѣдѣнія и зависящаго съ Вашей стороны руководства, присовокупляя, что издержки по содержанію и леченію въ мѣстныхъ больницахъ несостоятельныхъ ксендзовъ, будутъ удовлетворяемы, такъ же какъ и въ Варшавскихъ больницахъ, изъ суммъ состоящихъ въ распоряженіи Правительственной Коммисіи.

По порученію Главнаго Директора,
за Директора Отдѣленія,
Вице-Директоръ.
(подписалъ) Радошевскій.

и. д. Начальника Секціи,
(подписалъ) *Каменскій*

byli wysyłani na kurację do Warszawy, lecz leczyli się w właściwych miejscu ich zamieszkania szpitalach.

O takowéj decyzyi J. O. Dyrektora Głównego, Kommissya Rządowa poczytuje za obowiązek zawiadomić J. W. Pana dla wiadomości i odpowiedniego z Jego strony stosowania się, nadmieniając, że wydatki utrzymania i kuracyi w miejscowych szpitalach niezamożnych księży będą zaspakajane, podobnie jak i w szpitalach Warszawskich, z summ zostających w dyspozycyi Kommissyi Rządowéj.

ОГЛАВЛЕНІЕ

циркулярамъ по управленію духовными дѣлами.

Стран:

Стран

КОНЕЦЪ I-й ЧАСТИ.